Grover Fur Interview with Parvini GF Parvini interview 08.12.25 transcript

https://www.youtube.com/watch?v=niEp25WIHgM [NP : = Neema Parvini; GF: = Grover Furr]

గ్రోవర్ ఫర్ తో నీమా పర్విని ఇంటర్వ్యూ

12 ఆగస్ట్ 2025

అనువాదం : యార్లగడ్డ వెంకట రావు

పరిచయం.

వి ఐ లెనిన్ తదనంతరం సోవియట్ యూనియన్ నిర్మాణంలో 30 సంవత్సరాలు సారధ్యం వహించిన వాడు జోసెఫ్ స్టాలిన్. అమెరికన్ రచయిత్రి, జర్నలిస్టు అన్నా లూయి స్ట్రాంగ్ రాసిన స్టాలిన్ యుగం (Era of Stalin) పుస్తకం సోవియట్ యూనియన్ నిర్మాణంలో స్టాలిన్ పాత్ర, అతడి యుగకర్తృత్వం గురించి తెలిపే సాధికారిక రచనగా చరిత్రలో నిలిచిపోయింది. స్టాలిన్ మరణించిన 3 సంవత్సరాల తర్వాత సోవియట్ నూతన అధినేత కృశ్చేవ్ ఆయనకు వ్యతిరేకంగా సాగించిన తీవ్రమైన వ్యతిరేక ప్రచారం దశాబ్దాలుగా కొనసాగుతూ వచ్చింది. 1990ల తర్వాత రష్యన్ ఆర్కైవ్స్ నుంచి వెలికి వస్తున్న అధికారిక సమాచారం స్టాలిన్ పై సాధికారిక సమాచారాన్ని కొత్త కోణంలో వివరిస్తూ వచ్చంది. పాత చారిత్రక డాక్యుమెంట్లు, రచనల ఆధారంగా సోవియట్ చరిత్రలో స్టాలిన్ శకంపై దృష్టి సారించి అనేక పుస్తకాలు రాసిన వారిలో అమెరికన్ పరిశోధకుడు ప్రొఫెసర్ గ్రోవర్ ఫర్ ఒకరు. స్టాలిన్ పై దశాబ్దాల పాటు సాగిన విషప్రచారం వెనుక వాస్తవాలను వెలికి తీసిన చరిత్ర రచనకర్త గ్రోవర ఫర్. రష్యన్ విప్లవానికి ముందు ఆ దేశ చరిత్ర రచనపై మేధోపరంగా నిజాయితీతో ఉన్న

పాశ్చాత్య మేదావులు ప్రచ్చన్న.యుద్ధ కాలంలో స్టాలిన్ వ్యతిరేక, సోవియట్ యూనియన్ వ్యతిరేక ప్రచారానికి దీర్ఘకాలం పాటు కొమ్ముగాస్తూ వచ్చారని గ్రోవర్ ఫర్ చెబుతున్నారు.

దశాబ్దం పైగా రష్యన్ ఆర్కైవ్స్ ప్రతుల ఆధారంగా కృశ్చేవ్ అసత్యాలు, ప్రజాస్వామ్యవాది స్టాలిన్ వంటి ప్రముఖ గ్రంధాలను రాసి ఆలోచింపచేసిన గ్రోవర్ ఫర్ కొంతకాలం క్రితం నీమా పర్వినికి ఇచ్చిన ఈ ఇంటర్వ్యూలో స్టాలిన్‌పై, కమ్యూనిజంపై పాశ్చాత్య మేధావులు, రాజకీయ నాయకులు సాగించిన విషప్రచారానికి కారణాలను ఈ పుస్తకంలో వివరంగా పొందుపర్చారు. 1956 నాటి కృశ్చెవ్ రహస్య ప్రసంగంలో స్టాలిన్‌పై చేసిన క్రూరమైన దాడిని, తీవ్రమైన విష ప్రచారాన్ని ప్రచ్చన్న యుద్ధ కాలపు మేధా సైనికులు ఎలా కొనసాగుతూ వచ్చారో ఈ పుస్తకం చెబుతుంది. ట్రాట్స్కీ, కృశ్చేవ్‌తో మొదలైన స్టాలిన్ వ్యతిరేక ప్రచారం చివరకు గోర్బచెవ్ కాలానికి మార్క్స్ ఎంగెల్స్, లెనిన్‌పై దాడి చేసేంతవరకు వెళ్లిందని గ్రోవర్ ఫర్ చెబుతున్నారు. సోవియట్ యూనియన్ ఉనికిలో ఉన్నప్పుడు తాము మంచి లెనినిస్టులుగా నటించాల్సి వచ్చిందని గోర్బచేవ్ స్పష్టం చేశారు. అలా నటిస్తూనే వారు స్టాలిన్ కాలంలోని సోవియట్ చరిత్రను తప్పుదారి పట్టించడంపై తమ దృష్టిని కేంద్రీకరించారని గ్రోవర్ ఫర్ అభిప్రాయం. సోవియట్ యూనియన్, స్టాలిన్ పాలనపై ఎన్నో నూతన అంశాలను వివరిస్తున్న గ్రోవర్ ఫర్ పుస్తకాన్ని నవశకం పాఠకుల సౌలభ్యం కోసం ఆరు భాగాలుగా ఇక్కడ ప్రచురిస్తున్నాం. ఈ సీరీస్‌లో ఇది ఒకటవ భాగం. చదవగలరు.

రాజు శేఖర రాజు

గ్రోవర్ ఫర్ తో నీమా పర్విని ఇంటర్వ్యూ మొదటి భాగం

12 ఆగస్ట్ 2025

నీమా పర్విని : నేను నా భార్యతో, "స్టాలిన్ గురించి ఒక విషయం?" అన్నాను ఆమె వెంటనే స్పందించింది, "ఓహ్, సరే, అతను 3 కోట్ల మందిని చంపాడు." అంటే, నేను 6 కోట్ల మంది వరకు గణాంకాలను చూశాను. 2 కోట్ల మందిని చంపారని రాబర్ట్ కాంక్వెస్ట్ చెప్పాడని

నేను అనుకుంటున్నాను. కాబట్టి, మీకు నా ప్రశ్న ఏమిటంటే, వాస్తవ సంఖ్య ఏమిటి, అనేక సంవత్సరాలుగా ప్రధాన స్రవంతి చరిత్రకారులు ఏ కథలు అల్లారు?

గ్రోవర్ ఫర్ : సరే, స్టాలిన్ గురించి ఒక్క మాట. స్టాలిన్ నియంత కాదు. అది స్టాలిన్ వ్యతిరేక ఒరవడిలోని భాగం. సరేనా? మీరు అలా అనలేరు. సరేనా? అలా అనడం సముచితం కాదు. మీరు మరొక ఆసక్తికరమైన ప్రశ్నను అడిగారు, అది స్టాలిన్ ఎంత మందిని చంపాడు? నా సమాధానం సున్నా. స్టాలిన్ ఎవరినీ చంపలేదు అని నేను అనుకుంటున్నాను

* * * * *

నీమా పర్విని : అందరికీ నమస్కారం మరియు స్వాగతం. ఈరోజు నాకు ఒక ప్రత్యేక అతిథి ఉన్నారు, ప్రొఫెసర్ గ్రోవర్ ఫర్, ఆయన సోవియట్ చరిత్రలో స్టాలిన్ శకంపై దృష్టి సారించి అనేక పుస్తకాలు రాశారు.

మేము ప్రసారం చేయడానికి ముందు చెప్పినట్లుగానే, రెండు వారాల క్రితం నేను ఒక వీడియో చేసాను, "స్టాలిన్ గురించి అంతా అబద్ధమైతే ఎలా ఉంటుంది?" అనేది దాని శీర్షిక. దానిని ఇప్పటికే 90,000 కంటే ఎక్కువ మంది చూశారు. ఈ అంశంపై ఎంత మందికి ఆసక్తి ఉందో, చాలా వ్యాఖ్యలు ఎంత సాపేక్షంగా ఓపెన్ మైండెడ్‌గా ఉన్నాయో తెలుసుకోవాలని నాకు ఆసక్తిగా ఉంది. పెద్ద ఎత్తున ప్రతిస్పందనను నేను ఆశించాను. ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఉన్న ప్రజల నుండి ఈ కథలోని కొన్ని భాగాలు సరిపోలడం లేదని చెప్పే వ్యాఖ్యలు వచ్చాయి.

కాబట్టి నా మొదటి ప్రశ్న, అంటే సోవియట్ యూనియన్ ప్రధాన స్రవంతి చరిత్ర ఎలా రాయబడుతుందో వివరించడానికి మీరు (యాంటీ-స్టాలిన్ పారాడిగ్మ్) స్టాలిన్ వ్యతిరేక ఒరవది అనే పదాన్ని సృష్టించారా? ఈ స్టాలిన్ వ్యతిరేక ఒరవది ఏమిటో, అది ఎలా వచ్చిందో మీరు వివరించగలరా?

గ్రోవర్ ఫర్: అవును, అది చాలా మంచి ప్రశ్న. రష్యన్ విప్లవంతో ప్రారంభించడం ముఖ్యమని నేను భావిస్తున్నాను. విప్లవానికి ముందు పశ్చిమ దేశాలలో రష్యాపై చరిత్ర రచన మేధోపరంగా నిజాయితీతో ఉండేది. కానీ విప్లవం జరిగిన తర్వాత పశ్చిమ దేశాలలో ప్రాథమికంగా ప్రారంభమైన చరిత్ర రచనలో మేధోపరంగా నిజాయితీ లోపించింది, పాశ్చాత్య

పెట్టుబడిదారీ దేశాల, వాటి పాలకుల కమ్యూనిస్ట్ వ్యతిరేక రాజకీయ ధోరణులకు ఇంధనాన్ని అందించే సమాచారాన్ని అందించే కమ్యూనిస్ట్ వ్యతిరేక ప్రచారంపై దృష్టి సారించింది లేదా దృష్టి సారించింది.

అప్పటి నుండి మీరు రష్యన్ చరిత్ర, సోవియట్ చరిత్ర అని పిలవబడే దానిలో వక్రీకరణ ప్రధాన కేంద్రంగా ఉంది. కొన్ని కాలాల్లో అది తగ్గిపోతున్నట్లు అనిపిస్తుంది కానీ సోవియట్ చరిత్ర రచనలోనూ విద్యారంగం లోపలా, విద్యారంగం వెలుపలా పాశ్చాత్య పెట్టుబడిదారీ సామ్రాజ్యవాద దేశాల కమ్యూనిస్ట్ వ్యతిరేక రాజకీయాలకు ప్రచారంగా పనిచేయగల ప్రతికూల కథలను అందించడం ప్రాథమిక కర్తవ్యంగా ఉంది, అది నేటికీ అలాగే ఉంది.

కొంతమందికి ఆశ్చర్యకరం అనిపించింది, మొదట్లో నాకు అలాగే అనిపించింది - సోవియట్ యూనియన్ ముగిసిన 30 సంవత్సరాల తర్వాత కూడా సోవియట్ కాలంలో కంటే ఇక్కడ అంతే బలంగా ఈ ఒరవడి ఉంది. ఫిబ్రవరి 1956లో 20వ పార్టీ కాంగ్రెస్‌లో స్టాలిన్‌పై దాడి చేస్తూ నికితా కృశ్చెవ్ చేసిన ప్రముఖ లేదా అపఖ్యాతి పాలైన రహస్య ప్రసంగం తర్వాత, స్టాలిన్ వ్యతిరేక వరవడి ప్రధాన స్రవంతిలోకి వచ్చింది, కృశ్చెవ్ కాలం లోనూ, కృశ్చెవ్ తర్వాత కాలంలోని సోవియట్ యూనియన్‌లో కూడా ఇది సహించదగిన ఏకైక దృక్కోణం కూడా.

కాబట్టి ఇది తరతరాలుగా [మనతో] ఉన్న చాలా శక్తివంతమైన ప్రవాహం, దాని అర్థం [ఇది]: స్టాలిన్ కాలంపై జరిగే అన్ని పరిశోధనలు, దీనిని మనం 20వ దశకం చివరి నుండి 1953లో స్టాలిన్ మరణం వరకు నిర్వచించవచ్చు, అన్ని పరిశోధనలు స్టాలిన్ వ్యతిరేక ధోరణి (ప్రోక్రుస్టీయన్ మంచం) సహజ వైవిధ్యం లేదా వ్యక్తిత్వంతో సంబంధం లేకుండా ఏకరూపతకు లేదా అనుగుణ్యతకు సరిపోయేలాగా దీనిని చాలా ప్రతికూల చట్రంలో అమర్చాలి. మంచి చరిత్ర రచనలు కొనసాగవని దీని అర్థం కాదు, కానీ చరిత్ర రచనలను స్టాలిన్ వ్యతిరేక రీతిలో రూపొందించాలి. మీరు ఆ రంగంలో ఉంటే, ఆ రకమైన తయారీ లేకుండా మీ రచన ప్రచురించబడదు.

నీమా పర్విని : కోపర్నికస్ తర్వాత గెలీలియో పరిశోధన చేస్తున్నట్లు ఉందని మీరు మీ ప్రసంగాలలో ఒకదానిలో చెప్పినట్లు నాకు గుర్తుంది, నేను ఎప్పుడో ఒకసారి చూశాను,. మీరు ఆ సారూప్యతను కొంచెం వివరించాలనుకుంటున్నారా, ఎలా?

గ్రోవర్ ఫర్: సరే, నేను చెప్పను... నేను ఒకటి లేదా రెండుసార్లు అలా అన్నాను. ఆలోచించినప్పుడు, నన్ను గెలీలియోతో పోల్చుకోవడం అనాగరికం అని నేను భావిస్తున్నాను. కాబట్టి నేను ఆ ప్రత్యేక సారూప్యతను మర్చిపోవాలని అందరికీ చెప్పడానికి ప్రయత్నిస్తాను. కానీ అందులో కొంత చెల్లుబాటు ఉంది, అంటే గెలీలియో చెప్పిన విషయం సాక్ష్యంగా, సరియైనదా?

అతను తన టెలిస్కోప్‌ను బృహస్పతి చంద్రుల వైపు లేదా ఆ రేఖల వెంట ఉన్న వాటి వైపు చూపించాడు బహుశా అవి బృహస్పతి చుట్టూ తిరుగుతున్నాయని కోపర్నికస్ ఊహించాడు. అది ఒక శతాబ్దం క్రితం సరైనదే అయి ఉండవచ్చు. విశ్వం యొక్క భూకేంద్ర సిద్ధాంతాన్ని కూల్చివేసే ఆధారాలు కనిపించాయి.

మీరు అలా చేయలేరని, మీరు బైబిల్‌ను ప్రశ్నించలేరని, ప్రొటెస్టంట్ లేదా కాథలిక్ అధికారులను మీరు ప్రశ్నించలేరని, ఈ దేశాలన్నింటిలో; మీరు అలా చేయలేరని, మీరు అలా చేస్తే మేము మిమ్మల్ని తీవ్రంగా శిక్షించబోతున్నామని, అతని కాలంలోని అధికారులందరూ చెప్పారు. అతను వెనక్కి తగ్గాడు. కానీ అతను ప్రముఖ ప్రకటన చేసాడు: సరే కానీ ఏమైనప్పటికీ అది అలాగే ఉంది. నేను ఏమి చెప్పినా, మీరు ఏమి చెప్పినా, అది వాస్తవం.

కాబట్టి, నేను దృష్టి పెట్టడానికి ప్రయత్నిస్తున్నది ప్రాథమిక మూల సాక్ష్యం కోసం.ఆధారాలు స్టాలిన్ గురించిన, స్టాలిన్ కాలం గురించిన భయానక కథలను కూల్చివేస్తాయి. దీనికి విరుద్ధంగా, మీరు స్టాలిన్ ఒక రాక్షసుడు అనే ముందస్తు భావనతో ఏదైనా విషయానికి వెళితే, ఉదాహరణకు, మీరు మీకు ముందుగా ఉన్న పక్షపాతాన్ని

ధృవీకరించడానికి మీకు ఆధారాలు దొరుకుతాయి, లేదా అక్కడ లేని విషయాలను మీరు చూడబోతున్నారు.

నేను సోవియట్ యూనియన్‌లోని చాలా మంది సోవియట్ పండితులతో సంప్రదింపులు జరుపుతున్నాను, వారు ఎంతో కొంత ప్రధాన స్రవంతిలోనే ఉన్నప్పటికీ నిజాయితీపరులు, సంవత్సరాలుగా నా పుస్తకాలలో కొన్ని స్టాలిన్ వ్యతిరేక అంశాలను చేర్చాలని, నేను అలా చేయకపోతే అవి విశ్వసనీయంగా ఉండవని, అవి అంగీకరించబడవని, వారిలో ఇద్దరు చెప్పారు. కానీ నేను అలా చేయలేదు.

కానీ ప్రొఫెషనల్ సోవియట్ చరిత్ర రంగంలో లేకపోవడం అనే అదృష్టం నాకు ఉంది. నేను మధ్యయుగ ఆంగ్ల సాహిత్య ప్రొఫెసర్‌ని. కాబట్టి ప్రధాన స్రవంతి జర్నల్స్, ప్రచురణల నుండి మినహాయించబడటం, సమావేశాలకు ఆహ్వానించబడకపోవడంతో, సోవియట్ అధ్యయనాల వృత్తిపరమైన రంగంలో ఎవరైనా చాలా జాగ్రత్తగా ఉండాల్సిన ఈ విషయాల గురించి నేను ఆందోళన చెందాల్సిన అవసరం లేదు, ఎందుకంటే మీరు ఆ రంగంలో మీ ఉద్యోగాన్ని, మీ కెరీర్‌ను ఎలాగూ కొనసాగించాలి. కాబట్టి మీరు ఆ రంగంలో ఉండాలనుకుంటే, మీరు కెరీర్‌ను కలిగి ఉండాలనుకుంటే, మీరు కేవలం ఆ మార్గం లోనే వెళ్ళాలి, అంటే. నేను చాలా భిన్నమైన, మరింత అనుకూలమైన స్థితిలో ఉన్నాను.

అలాగే, నేను నా పరిశోధనను ప్రొఫెషనల్ సోవియట్ అధ్యయనాల రంగంలోని పండితులను లక్ష్యంగా చేసుకోవడం లేదు. నేను నిజంగా వారి కోసం రాయడం లేదు. దాని అర్థం వారిలో ఎవరూ దానిని ఎప్పుడూ చదవలేదని కాదు, కానీ వారు నా ప్రాథమిక ప్రేక్షకులు కాదు. కాబట్టి నేను అలాంటి వాటి గురించి ఆందోళన చెందాల్సిన అవసరం లేదు.

నీమా పర్విని : చాలా ఆసక్తికరంగా ఉంది. నేను ఈ ఇంటర్వ్యూ చేయడానికి సిద్ధమవుతున్నప్పుడు, మీ పుస్తకాలను ఈ రంగంలోని వారు ఎవరైనా సమీక్షించారా అని తెలుసుకోవాలని నేను ఉత్సాహపడ్డాను. పూర్తిగా అర్థం పర్థం లేని పదాలతో, వ్యక్తిగత దూషణాలతో నిండిన ఒక తీవ్రమైన వ్యతిరేకతను నేను చూశాను.

ఒక భాగం ఉంది, ఈ వ్యక్తి ఫ్రెంచ్ రచయిత అని నేను అనుకుంటున్నాను స్టాలిన్‌ను ఉటంకించాడు [అతను జీన్-జాక్వెస్ మేరీ, ప్రఖ్యాత ఫ్రెంచ్ ట్రాట్స్కీయిస్ట్. అతని నిజాయితీలేని రాతలకు నా ఖండనను

https://msuweb.montclair.edu/~furrg/research/reply_to_marie_12.21.html

లో చూడండి] మీ నుండి తెలుసుకున్న తర్వాత నేను వెంటనే వారు ఉదహరించిన ప్రసంగాన్ని చూశాను: వేచి ఉండండి. ఈ ప్రసంగంలో మీరు విస్మరించిన మొత్తం విభాగం ఉంది, ఇది వేరే తేదీలను ఇస్తుంది. కాబట్టి వారు సంబంధిత సంఘటన గురించి కూడా మాట్లాడటం లేదు. స్టాలిన్ చెప్పే మొత్తం భాగం ఇలా ఉంది:"అవును, ఇవన్నీ చాలా దూరం వెళ్ళాయి మరియు మేము వాటిని ఆపాము" మిమ్మల్ని ఖండిస్తున్న వ్యక్తి చెప్పిన దానికి పూర్తి విరుద్ధంగా నేను చెప్పాను. ఆ వ్యక్తి నిజాయితీ లేకుండా ఏదో కల్పించాడని మీరు తెలుసుకోవడానికి తనిఖీ చేయడానికి ప్రాథమిక మూలాన్ని వెంటనే చూడవచ్చు, అది నిజంగా ఆసక్తికరంగా ఉంటుందని నేను అనుకున్నాను. కానీ చాలా మంది అలా చేయడానికి ఇష్టపడరు.

ఏది ఏమైనా, నేను ఇక్కడ నా రెండవ ప్రశ్న అడుగుతాను, అది:

మీ పుస్తకాలన్నింటిలోనూ ఉన్న ప్రాథమిక సిద్ధాంతం గురించి నాకున్న అవగాహన ఏమిటంటే, స్టాలిన్ వ్యతిరేక నమూనా యొక్క (అంతిమ) నిశ్చయాత్మక వనరులవి అని. నిజంగానే మీరు అనుసరిస్తున్న బాట కొంచెం కష్టంగా ఉంటుంది. మొదటగా, 1930లలో మెక్సికోలో, ఇతర ప్రాంతాలలో ఉన్నప్పుడు ట్రాట్స్కీ స్టాలిన్‌కు వ్యతిరేకంగా రాసిన విమర్శనాత్మక వ్యాఖ్యలు మీ దగ్గర ఉన్నాయి, అవన్నీ దాదాపు అబద్ధాలే. దాని మీద మీరు ఒక పెద్ద పెద్ద పుస్తకం రాశారు, అది తరువాత మూడు పుస్తకాలుగా మారిపోయిందని నాకు అర్థమైంది. రెండవది, 1956 రహస్య ప్రసంగంలో కృశ్చెవ్ చేసింది మరిన్ని అలంకరణలతో ఆ అబద్ధాలనే మరలా చెప్పడం. మూడవది, చరిత్రకారులు, ఇతర వృత్తిపరమైన భావజాలవేత్తలు ఆయన ప్రసంగంలో చెప్పినదానిని మరలా మరలా చేసి, ఆ వాదనకు మరిన్ని వివరాలను జోడించారు. నాల్గవది రాబర్ట్ కాంక్వెస్ట్ రచన, ఆయన 60- 70ల నాటి ప్రసిద్ధ చరిత్రకారుడు, దాదాపు అన్ని వాదనలను ఎటువంటి విమర్శ లేకుండానే కాపీ చేసిన

ఒక విధమైన ప్రచ్ఛన్న యుద్ధ యోధుడు. చివరకు, కాంక్వెస్ట్ తర్వాత పనిచేస్తున్న పాశ్చాత్య ప్రధాన స్రవంతి చరిత్రకారులు, ప్రచ్ఛన్న యుద్ధ యుగంలో అతని (రాబర్ట్ కాంక్వెస్ట్) వాదనలను మరలా మరలా వినిపిస్తారు, తరువాత అవి ఎటువంటి విమర్శ లేకుండా ఆధునిక పండితులలోకి పంపబడతాయి, ఒకరినొకరు ఉటంకించే ఈ ఫుట్‌నోట్‌లు దాదాపు ఒక తడికలాగా ఉంటాయి.

ఇది ప్రక్రియను ఖచ్చితంగా వివరిస్తుందా? ఈ విభిన్న సమూహాల జనం స్టాలిన్ గురించి అబద్ధాలతో ఈ భవనాన్ని ఎందుకు నిర్మించారని మీరు అనుకుంటున్నారు? ఈ వ్యక్తులలో కొందరు ఒకరికొకరు వ్యతిరేకంగా ఉన్నారని కూడా తటస్థ పరిశీలకుడు అనవచ్చు. ఉదాహరణకు ప్రచ్ఛన్న యుద్ధ యోధులు కృశ్చెవ్ ను వ్యతిరేకిస్తారు. కృశ్చెవ్, ట్రాట్స్కీకి పునరావాసం కల్పించలేదనీ, ట్రాట్స్కీయిస్టులను కమ్యూనిస్టు పార్టీ లోకి మరలా తీసుకోలేదని నిందిస్తారు. అందుకనే నేను ఈ ప్రశ్న అడుగుతున్నాను. ఈ వేర్వేరు వ్యక్తులందరూ స్టాలిన్ గురించి ఎందుకు అబద్ధాలు చెబుతున్నారు? అనే విషయాన్ని మీరు ఎలా వివరిస్తారు?

గ్రోవర్ ఫర్: సరే. స్టాలిన్ వ్యతిరేక వరవడి, స్టాలిన్ వ్యతిరేక ప్రచారం గురించిన వివిధ దశలు లేదా తరాలు అని మీరు పిలవబడే దాని గురించి మీకు మంచి అవగాహన ఉందని నేను భావిస్తున్నాను. మీరు చాలా ముఖ్యమైన దశను విస్మరించారు, అది 1985లో తాను పదవిలోకి వచ్చి 1991 వరకు కొనసాగిన సోవియట్ యూనియన్ కమ్యూనిస్ట్ పార్టీ చివరి ఛైర్మన్ మిఖాయిల్ గోర్బచేవ్ కాలం. స్టాలిన్‌కు వ్యతిరేకంగా గోర్బచేవ్ ప్రచారం కూడా కృశ్చెవ్ ప్రచారం లాగానే అంతే తీవ్రంగానే, ప్రతికూలంగానే ఉంది.

కృశ్చెవ్ కాలం నాటి అనేక తప్పుడు కథనాలను గోర్బచేవ్ సేకరించాడు, ఆపై అతని కింద పనిచేస్తున్న అతని వ్యక్తులు, చరిత్రకారులు, ఇంకా ఇతరులు వాటిని అనేక రేట్లు పెంచి కొత్త అబద్ధాలను కనిపెట్టారు. కాబట్టి గోర్బచేవ్ దశ కూడా చాలా ముఖ్యమైనది. సోవియట్ యూనియన్ అంతం తర్వాత గోర్బచేవ్, మీరు అతని కుడిభుజం అని పిలిచే వ్యక్తి, అలెగ్జాండర్ యాకోవ్లెవ్ గురించి నేను చాలా క్లుప్తంగా చెప్పాలనుకుంటున్నాను, అతను

గోర్బచేవ్‌కు సన్నిహితుడు, సోవియట్ కమ్యూనిస్ట్ పార్టీలో ప్రచార బాధ్యత వహించడానికి గోర్బచేవ్ ప్రోత్సహించాడు.

సోవియట్ సోషలిజాన్ని వదిలించుకోవడానికి, సోవియట్ యూనియన్‌ను కూల్చివేసేందుకు తాము ఒక విధమైన కుట్ర పన్నామని గోర్బచేవ్, యాకోవ్లెవ్ అంగీకరించారు. కృశ్చెవ్ స్టాలిన్‌పై దాడి చేయడం ద్వారా ప్రారంభించినట్లుగానే వారు కూడా ప్రారంభిస్తారు, కానీ తరువాత లెనిన్, మార్క్స్, ఎంగెల్స్ వంటి ఇతర వ్యక్తులపై కూడా దాడి చేశారు, కానీ సోవియట్ యూనియన్ అంతరించిపోయింది, సోవియట్ సోషలిజం ఆ దశకు రాకముందే కత్తికి గురైంది.

అయితే, మీరు గోర్బచేవ్ కాలాన్ని మీ కాలక్రమంలోకి చేర్చినట్లయితే, అది సరైనదేనని నేను భావిస్తున్నాను. స్టాలిన్ వ్యతిరేక నమూనా వరవడి దీక్షని, రష్యన్ విప్లవంతోనే దాదాపుగా ప్రారంభమైన కమ్యూనిస్ట్ వ్యతిరేక ప్రచారాన్ని పరిపక్వానికి తేవలసిన అవసరాన్ని నేను ఇప్పటికే చాలా క్లుప్తంగా చర్చించాను.

ట్రాట్స్కీ. క్లుప్తంగా చెప్పాలంటే, ట్రాట్స్కీ సోవియట్ యూనియన్ నాయకుడిగా ఉండాలని కోరుకున్నాడు. 1920లలో ఒక సైద్ధాంతిక పోరాటం జరిగిందని అందరికీ తెలిసిన విషయమే, అందులో ట్రాట్స్కీ, అతని మద్దతుదారులు గెలవలేదు. వారు ఓడిపోయారు. 1921లో లెనిన్ ఇంకా బతికే ఉన్నాడు. కమ్యూనిస్ట్ పార్టీ 10వ పార్టీ కాంగ్రెస్, కమ్యూనిస్ట్ పార్టీ లోపల తన సొంత రాజకీయ మార్గాన్ని ప్రోత్సహించే వర్గం ఉండకూడదు, [ఫ్యాక్షనలిజం] కేంద్రీకృత ప్రజాస్వామ్యానికి విరుద్ధమని [పేర్కొన్న] ముఠాతత్వానికి వ్యతిరేకంగా ఒక తీర్మానాన్ని ఆమోదించింది. పార్టీ సమావేశంలో లేదా పార్టీ కాంగ్రెస్‌లో [పార్టీ] పంథాని ఆమోదించిన తర్వాత, ప్రతి ఒక్కరూ దానిని ముందుకు తీసుకువెళ్ళాల్సి వచ్చింది.

కానీ ట్రాట్స్కీ, అతని అనుచరులు దీనిని పదే పదే ఉల్లంఘించారు. చివరికి ట్రాట్స్కీ బహిష్కరించబడ్డాడు. అతను తన జీవితాంతం అనేక పనులు చేస్తూ గడిపాడు, కానీ

ఎల్లప్పుడూ స్టాలిన్‌ను వీలైనంత బలంగా దూషించాడు. కాబట్టి అతనికి తన స్వంత (ఉద్దేశ్యాలు) లక్ష్యాలు ఉన్నాయి.

ఇప్పుడు, మీ ప్రశ్నలలో ఒకదానిలో కృశ్చెవ్ స్టాలిన్‌పై ఎందుకు అలా దాడి చేశాడని మీరు అడిగారు? అలా ఎందుకు చేశాడో కృశ్చెవ్ మనకు ఎప్పుడూ చెప్పలేదు. కృశ్చెవ్ ఆరోపణలను పునరావృతం చేసిన , పాఠ్యపుస్తకాలలో, చారిత్రక రచనలలో వాటిని నిజంగా తప్పనిసరి చేసిన కమ్యూనిస్ట్ పార్టీ ప్రభావం కారణంగా స్టాలిన్‌పై కృశ్చెవ్ చేసిన ఆరోపణలను సోవియట్ యూనియన్ ఆమోదించింది,.

కమ్యూనిస్ట్ వ్యతిరేక పెట్టుబడిదారీ దేశాలు దీనిని కృతజ్ఞతతో అంగీకరించాయి. అంటే, బహుమతి గుర్రాన్ని నోటిలో ఎందుకు చూడాలి? ఇక్కడ కృశ్చెవ్ స్టాలిన్‌పై దాడి చేసి స్టాలిన్ నాయకత్వంలోని కమ్యూనిస్ట్ ఉద్యమాన్ని భయంకరంగా చూపిస్తున్నాడు. దానినే మనం ఎందుకు తీసుకోకూడదు? కాంక్వెస్ట్ మరియు చాలా మంది ఇతరులు చేసింది అదే. అతను [కృశ్చెవ్] నిజం చెబుతున్నాడని వారు అంగీకరించారు.

ట్రాట్స్కీ విషయంలో కూడా అంతే. కృశ్చెవ్, అతని అనుచరులు, అతని మనుషులు స్టాలిన్ పైన చేసిన నేరాల ఆరోపణలు చాలా వరకు ట్రాట్స్కీ చేసిన ఆరోపణలకు సమానంగా లేదా సారూప్యంగా ఉన్నాయి. కాబట్టి కృశ్చెవ్ ఉద్దేశించినా, ఉద్దేశించకపోయినా స్టాలిన్ పై జరిగిన దాడి చాలా వరకు ట్రాట్స్కీని పునరుజ్జీవింపజేయడానికి దారితీసింది. కాబట్టి 1950ల మధ్య నాటికి చిన్నదిగా ఉండి, చిన్నదిగా మారిన ట్రాట్స్కీ ఉద్యమం, దీని నుండి భారీ మద్దతు పొందింది, యూరప్‌లోనే కాకుండా యునైటెడ్ స్టేట్స్ లోనూ, ప్రపంచవ్యాప్తంగా కూడా బలపడింది. స్టాలిన్ గురించి కమ్యూనిస్ట్ వ్యతిరేక అబద్ధాలను ట్రాట్స్కీ ఉద్యమం పునరావృతం చేస్తూనే ఉంది ఎందుకంటే అవి ట్రాట్స్కీ ఆరాధనను కొనసాగిస్తున్నాయి.

ఇప్పుడు నేను యెజోవ్ విషయం ప్రస్తావించడం లేదు. అతని గురించి మీ నుండి మరో ప్రశ్న వస్తుందని నాకు తెలుసు, కానీ గోర్బచేవ్, గోర్బచేవ్ కుడిభుజం లాంటి మనుషుల విషయానికి వస్తే, వారు కృశ్చెవ్ చెప్పిన దానిని నమ్మారని, వారు దాని నుండి కొన్ని తార్కిక

తీర్మానాలు చేశారని నాకు స్పష్టంగా అనిపిస్తోంది. అంటే సోషలిస్ట్ సమాజాన్ని నిర్మించాలనే మొత్తం భావనను, కార్మికవర్గంపై ఆధారపడి సోషలిస్ట్ విప్లవం ఉండాలనే మొత్తం భావనను మూలాల్లోనే విషపూరితం చేయాలి. సరేనా? చట్టవిరుద్ధంగా ఉండి, నేరపూరిత పరిణామాలకు మాత్రమే దారితీసేది, కాబట్టి దానిని నాశనం చేయాలి.

గోర్బచేవ్,యాకోవ్లెవ్ మరియు ఇతరులు తీసుకున్న నిర్ధారణ అదే. సోవియట్ యూనియన్ అంతమైన తర్వాత వారు దానిని అంగీకరించారు. సోవియట్ యూనియన్ ఉనికిలో ఉండగా, గోర్బచేవ్ పార్టీ శ్రేణులలో తన పంథాను మెరుగుపరుచుకుంటూ ఉండగా, అతను పార్టీ ఛైర్మన్ అయిన తర్వాత కూడా వారు దానిని అంగీకరించలేకపోయారు.

గోర్బచేవ్,యాకోవ్లెవ్ ఇద్దరూ చెప్పినట్లుగా, సోవియట్ యూనియన్ ఉనికిలో ఉన్నప్పుడు వారు మంచి లెనినిస్టులుగా నటించాల్సి వచ్చింది. కాబట్టి వారు స్టాలిన్ కాలంలో సోవియట్ చరిత్రను తప్పుదారి పట్టించడంపై తమ దృష్టిని కేంద్రీకరించారు. కానీ, కృశ్చెవ్ అబద్ధాలను, స్టాలిన్ గురించిన కృశ్చెవ్ శకం అబద్ధాలను వారు నమ్మారని, వాటిని తమ స్వంతం చేసుకున్నారని నేను నమ్ముతున్నాను.

కృశ్చెవ్ అలా ఎందుకు చేశాడు అనే మరొక ప్రశ్నకు అది దారితీస్తుంది? దానిని గురించి మీకు మరొక ప్రశ్న ఉందని నేను నమ్ముతున్నాను, కానీ సంక్షిప్త నా సమాధానం ఏమిటంటే, కృశ్చెవ్ అలా ఎందుకు చేశాడు అన్నది నిజంగా మాకు ఖచ్చితంగా తెలియదు.

నీమా పర్విని : సరే, మనం కృశ్చెవ్ గురించి చర్చకు తిరిగి వెళ్ళే ముందు, చాలా మంది మితవాద లేదా సంప్రదాయవాద ప్రచ్ఛన్న యుద్ధ యోధులు, అవును, నేడు నియోకాన్స్ లేదా నియోకాన్జర్వేటివ్స్ అని పిలవబడే వారు, మాజీ ట్రాట్స్కీయిస్టులు అని తెలుస్తోంది. జేమ్స్ బర్న్‌హామ్, ఇర్వింగ్ క్రిస్టోల్, ఈ జాబితా ఇంకా కొనసాగుతుందని నా ఉద్దేశ్యం. వారు ప్రజలకు చెప్పిన పంథా ఏమిటంటే, వారు(ప్రజలు) వాస్తవికతతో మునిగిపోయారని, కానీ ఇప్పుడు అదే ట్రోట్స్ అద్భుతంగా సంప్రదాయవాదులుగా మారారు. కానీ ప్రాథమికంగా అమెరికన్ కమ్యూనిజం వ్యతిరేకతకు కోటగా ఉన్న ఈ వ్యక్తులు

వాస్తవానికి ట్రాట్స్కీయిస్టులు కావడం నిజంగా ముఖ్యమైనదని మీరు అనుకుంటున్నారా? కాబట్టి వింతగా, ఏమి జరిగిందనే విషయాన్ని గురించి ట్రాట్స్కీ కథనాన్నే వాస్తవం అని ప్రజాదరణ పొందిన అమెరికా లేదా అమెరికన్ ఊహ. అది ముఖ్యమైనదే అని మీరు అనుకుంటున్నారా?

గ్రోవర్ ఫర్ . సరే, ఖచ్చితంగా. 1917 అక్టోబర్ విప్లవం సమయంలోనూ, ఆ తరువాత అంతర్యుద్ధం సమయంలోనూ అత్యంత ప్రముఖ బోల్షెవిక్ నాయకులలో, సైన్యానికి, నావికాదళానికి కమిషనర్‌గా, ఆపైన అంతర్యుద్ధం తర్వాత చాలా సంవత్సరాలు కమ్యూనిస్ట్ పార్టీకి నాయకత్వం వహించిన పొలిటికల్ బ్యూరోలో ఉన్న ట్రాట్స్కీ వంటి ప్రసిద్ధి చెందిన వ్యక్తి ఒకరు మీకు ఉన్నప్పుడు, అలాంటి వ్యక్తి సోవియట్ యూనియన్ నాయకుడు స్టాలిన్ అన్ని రకాల భయంకరమైన నేరాలు, నిజాయితీ లేని చర్యలకు పాల్పడినట్లు ఆరోపించడం ప్రారంభించినప్పుడు, ఇది సైద్ధాంతిక కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేకులను ఆకర్షిస్తుంది.

అమెరికా మరియు ఇతర పాశ్చాత్య సమాజాలతో సహా పాశ్చాత్య దేశాలలో సైద్ధాంతిక కమ్యూనిస్ట్ వ్యతిరేకత చాలా శక్తివంతమైనది. కాబట్టి కమ్యూనిస్ట్ ఉద్యమం వైపు ఆకర్షితులయ్యే వ్యక్తులపై, కమ్యూనిస్ట్ ఉద్యమ లక్ష్యాలను అంగీకరించే వారిపై, వారి కెరీర్‌లను మెరుగుపరచుకోవడానికి, వారి జీవన పరిస్థితులను, మెరుగుపరచుకోవడానికి, ఇవన్నీ త్యజించమని ఒత్తిడి చాలా ఎక్కువగా ఉంటుంది, కొంతమంది అలాగే చేశారు.

కాబట్టి ట్రాట్స్కీ యిజాన్ని ఒక రకమైన (సగం ఇల్లుగా) మధ్యే మార్గంగా పరిగణించవచ్చు, సరేనా? మీరు కమ్యూనిస్టు. ఆపైన, ట్రాట్స్కీ స్టాలిన్‌ను విమర్శిస్తాడు కాబట్టి ఇప్పుడు మీరు ట్రాట్స్కీ యిస్టులకు లొంగిపోతారు, ఇప్పుడు మీరు తప్పులు వెతికే కమ్యూనిస్టు అవుతారు. ఆపైన ఒక నిర్దిష్ట సమయంలో అది చాలా ఎక్కువగా మారుతుంది, మీరు పెట్టుబడిదారీ విధానానికి మద్దతుదారుగా మారతారు. కాబట్టి, , ట్రాట్స్కీ సాధారణ పంథా అదే అని,. వారు ట్రాట్స్కీని నమ్మి అలా చేశారని నేను అనుకుంటున్నాను.

కొన్ని సంవత్సరాల క్రితం నేను రాసిన పుస్తకాల్లో ఒకటి ట్రాట్స్కీ 'అమల్గామ్స్'ని మీరు కొన్ని నిమిషాల క్రితం ప్రస్తావించారు. ఆ పుస్తకం యొక్క మూలం ఏమిటంటే, నేను కృశ్చెవ్ రహస్య నివేదిక (*కృశ్చెవ్ సీక్రెట్ స్పీచ్) గురించి ఒక పుస్తకం రాశాను, సోవియట్ యూనియన్ అంతమైనప్పటి నుండి సోవియట్ ఆర్కైవ్స్ నుండి వచ్చిన ప్రాథమిక మూల పత్రాలను కనుగొనడం, అధ్యయనం చేయడం, విశ్లేషించడం ద్వారా కృశ్చెవ్ అబద్ధం చెప్పాడని నేను కనుగొన్నాను. అదే ఆ పుస్తకం పేరు.

వెంటనే నాకు ఇలా అనిపించింది: సరే, ఏదో ఒక సమయంలో నేను ట్రాట్స్కీ గురించి ఏదైనా రాయాల్సి ఉంటుంది, ఎందుకంటే ట్రాట్స్కీ ప్రాథమికంగా చాలా సారూప్యమైన విషయాలను, కొన్ని సందర్భాల్లో అదే విషయం కూడా చెప్పాడు. కాబట్టి కృశ్చెవ్ అబద్ధం చెబితే, ట్రాట్స్కీ కూడా అబద్ధం చెప్పాడని అర్థం.

కానీ మీరు దానిని అలాగే వదిలేయకూడదు. మీరు ఆధారాల కోసం వెతకాలి. కాబట్టి నేను ఆధారాలను పరిశీలించాను, మీరు జాగ్రత్తగా పరిశీలించే వరకు నమ్మలేని స్థాయిలో ట్రాట్స్కీ అబద్ధం చెప్పాడని నేను కనుగొన్నాను. అతను ఎప్పుడూ అబద్ధమే చెబుతూ ఉన్నాడు. కాబట్టి ఆ పుస్తకం తర్వాత నేను నాలుగు రాశాను -- ఇప్పుడు అవి ట్రాట్స్కీ గురించి పుస్తకాలు నాలుగు అని నేను అనుకుంటున్నాను.

ట్రాట్స్కీ యిస్టులు విప్లవకారులలాగా, బలమైన పెట్టుబడిదారీ వ్యతిరేకులలాగా ధ్వనిస్తారు. కానీ వారు ట్రాట్స్కీ చెప్పినదానినే అంగీకరిస్తారు కాబట్టి అక్కడే ఉన్నది తప్పు, సరేనా? కొంతమంది అధికారులు చెప్పేదాన్ని మీరు ఎప్పటికీ అంగీకరించకూడదు. కృశ్చెవ్ చెప్పినదాన్ని మీరు ఎప్పటికీ అంగీకరించకూడదు. గ్రోవర్ ఫర్ చెప్పేదాన్ని మీరు ఎప్పటికీ అంగీకరించకూడదు. సరే, కానీ ట్రాట్స్కీ యిస్టులు దానిని అంగీకరించడమే కాకుండా, బహిరంగంగా కమ్యూనిస్ట్ వ్యతిరేక పెట్టుబడిదారీ అనుకూల రచయితల నుండి వచ్చే మరియు స్టాలిన్ వ్యతిరేక ఆరోపణలను ఏవైనా వాటిని అన్నిటినీ వారు అంగీకరిస్తారు.

కాబట్టి ట్రాట్స్కీయిజం అనేది స్టాలిన్‌ను, స్టాలిన్ కాలాన్ని విమర్శించే, దాడి చేసే ఒక సంస్థగా రూపాంతరం చెందింది, అదే సమయంలో తామే నిజమైన కమ్యూనిస్టులమని చెప్పుకుంటుంది. ఇది కమ్యూనిజం, సోషలిజం లక్ష్యాల పట్ల ఆకర్షితులైన కొంతమందికి నచ్చుతుందని, కానీ బహుశా స్టాలిన్ వ్యతిరేక ప్రచారం కారణంగా వారు కొంచెం సిగ్గుపడతారని నేను భావిస్తున్నాను.

నీమా పర్విని : అవును. కృశ్చెవ్ గురించి క్లుప్తంగా మరలా చెప్పాలంటే. (సీక్రెట్ స్పీచ్) రహస్య నివేదిక గురించి చాలా అద్భుతమైన విషయాలలో ఒకటి అది (USSR) సోవియట్ యూనియన్ ప్రజా సంబంధాలకి చేసిన అపారమైన నష్టం. నా అభిప్రాయంలో అది ఒక విధంగా చంపబడింది -- నా అభిప్రాయంలో పాశ్చాత్య దేశాలలో నిబద్ధత కలిగిన మార్క్సిస్టులు, సోవియట్ యూనియన్‌కు మద్దతు ఇచ్చినందుకు క్షమాపణ చెప్పాల్సిన అవసరం ఉందని భావించారు. అతను (USSR) సోవియట్ యూనియన్ నాయకుడు అయినందున, అతను ఎందుకు ఇలా ఆలోచిస్తున్నాడు అనేది ప్రశ్న? అతను ఇలా ఎందుకు చేశాడు అనేది ప్రశ్న?

గ్రోవర్ ఫర్: సరే, ఆ విషయం మనకు తెలియదు. అతను తన జ్ఞాపకాలు రాశాడు, కానీ అతను తన జ్ఞాపకాలలో, తరచుగా చాలా విరుద్ధమైన రీతిలో, స్టాలిన్ గురించి తాను చెప్పినది నిజమని పట్టుబట్టాడు. అతను తన అబద్ధాలన్నింటినీ రెట్టింపు చేశాడు, మరి కొన్నింటిని కూడా కనిపెట్టాడు . కాబట్టి, మనకు నిజంగా తెలియదు. అంటే దీని అర్థం హే, నేను అబద్ధం చెప్పాను అందుకే నేను ఇక్కడ అబద్ధం చెప్పాను అని కృశ్చెవ్ ఒప్పుకున్నట్లు కాదు.

అతన్ని అత్యంత ప్రసిద్ధుడిని చేసిన కృశ్చెవ్ విధానాలను మీరు పరిశీలిస్తే, నేను దీనిపై ప్రత్యేక పరిశోధన చేయలేదు, కానీ మీరు ఆ విధానాలను మీరు పరిశీలిస్తే, స్టాలిన్ సూచించిన విధానాలతో కృశ్చెవ్ కు తీవ్ర విభేదాలు ఉన్నాయని నేను స్పష్టంగా భావిస్తున్నాను. సోషలిజం తీసుకురావడానికి పెట్టుబడిదారీ దేశాలలో హింసాత్మక విప్లవం అనే భావనతో ఖచ్చితంగా అతను ఏకీభవించలేదు. కృశ్చెవ్ శాంతియుత సహజీవనం అనే తన వైఖరికి

ప్రసిద్ధి చెందాడు. శాంతియుత సహజీవనం, ఏదో ఒక విధంగా పెట్టుబడిదారీ విధానాన్ని శాంతియుతంగా అధిగమించడం. అదే అతని ప్రధాన సమస్య అని నేను అనుకుంటున్నాను.

కృశ్చెవ్ సోషలిజాన్ని పారిశ్రామికీకరణకు, ఆధునీకరణకు ఒక తప్పనిసరి యంత్రాంగంగా భావించాడని నేను అనుకుంటున్నాను. అంటే, అతనికి సోషలిజం యొక్క ఆర్థిక నిర్ణయాత్మక భావన ఉంది. ఆ విధంగా ఆయనకు మాత్రమే కాదు. చాలా మంది ప్రజలకు, ముఖ్యంగా వలసరాజ్యాల, పూర్వ వలస దేశాలలోని ప్రజలకు, ఆర్థికంగా, రాజకీయంగా, సైనికంగా ఆధునికీకరణ మరియు బలమైన సమాజాన్ని నిర్మించాలనే తపన చాలా శక్తివంతమైన కోరిక ఉండేది.

ప్రపంచ కమ్యూనిస్ట్ ఉద్యమంలోని చాలా మందికి, ప్రపంచవ్యాప్తంగా కమ్యూనిస్ట్ ఉద్యమంలో పాల్గొన్న ఇతరులకు కూడా బలమైన జాతీయ పెట్టుబడిని (మూల ధనాన్ని) నిర్మించడానికి కమ్యూనిజం బహుశా ఉత్తమ సాధనం అనే ఆలోచన ఉంది. అది కమ్యూనిజాన్ని శ్రామిక ప్రజల శక్తిపై ఆధారపడిన వర్గరహిత సమాజాన్ని నిర్మించే మార్గంగా చూడటం లాంటిది కాదు.

కాబట్టి స్టాలిన్‌తో గుర్తించబడిన విధానాలతో కృశ్చెవ్‌కు ఉన్న ఇతర విభేదాల గురించిన వివరాల్లోకి వెళ్లకుండా, కృశ్చెవ్ అభిప్రాయభేదాలకు అది ఒక రకమైన మొదటి స్థాయి అంచనా అని నేను అనుకుంటున్నాను. కానీ స్పష్టంగా కృశ్చెవ్ సోవియట్ నాయకత్వంలో ఈ ఆలోచనలు కలిగి ఉన్న ఏకైక వ్యక్తి కాదు, కాకపోవచ్చు, లేకుంటే అతని రహస్య ప్రసంగం ఇంతగా ప్రభావితం చేసేది కాదు. అతను బహుశా ఎప్పటికీ విజయం సాధించి ఉండేవాడు కాదు. 1956లో జరిగిన 20వ పార్టీ కాంగ్రెస్‌కు హాజరైన చాలా మంది ప్రతినిధులకు, కృశ్చెవ్ రహస్య ప్రసంగాన్ని విన్న వారికి, స్టాలిన్ గురించి కృశ్చెవ్ చెప్పిన వాటిలో కనీసం కొంతైనా అబద్ధమని తెలిసి ఉండాలి. కానీ వారు దానికి వ్యతిరేకంగా తిరుగుబాటు చేయలేదు. వారు దానిని ప్రశ్నించలేదు.

ఇప్పుడు కొన్ని సంవత్సరాల తర్వాత , కృశ్చెవ్ ప్రసంగించిన ఆరు లేదా ఏడు లేదా ఎనిమిది సంవత్సరాల తర్వాత , మావో సె టుంగ్ నేతృత్వంలోని చైనా కమ్యూనిస్ట్ పార్టీ దానిని ప్రశ్నించింది, కృశ్చెవ్ విధానాలను ప్రశ్నించింది. కానీ ఇప్పుడు మన దగ్గర ఉన్న ఆధారాలు అప్పుడు వారి వద్ద లేవు. కృశ్చెవ్ ను నకిలీ కమ్యూనిస్టుగా వారు విమర్శించినప్పుడు వారికి ఈ విషయాలు తెలవదు - ఉదాహరణకు 50ల చివరలో మరియు 60ల ప్రారంభంలో చైనా-సోవియట్ వివాదం అని పిలవబడే వ్యాసాలలో ఒకదాని శీర్షిక అది - కృశ్చెవ్ అబద్ధం చెప్పాడని వారికి తెలవదు, వారు తెలుసుకోలేకపోయారు.

వారి దగ్గర ఆధారాలు లేవు. సోవియట్ యూనియన్ అంతరించిపోయినందున, ఇప్పుడు మన దగ్గర ఉన్న డాక్యుమెంటేషన్ వారి దగ్గర లేదు. కానీ కృశ్చెవ్ స్టాలిన్‌పై దాడి చేయడం అనేది సోషలిస్ట్ విప్లవం కోసం జరిపే పోరాటాన్ని వదిలివేయడానికి ఒక రకమైన ముసుగుగా వారు చూశారు.

నీమా పర్విని : మనం కృశ్చెవ్ విషయం నుండి బయటకు వెళ్ళే ముందు, అతని ఉక్రేనియన్ నేపథ్యానికీ అతని చర్యలకూ ఏమైనా సంబంధం కలిగి ఉంటుందని మీరు అనుకుంటున్నారా?

గ్రోవర్ ఫర్: లేదు, నాకు తెలియదు. నేను అలా అనుకోను. ఆ నిర్ణయానికి నన్ను నడిపించే ఏదీ నాకు దొరకలేదు.

నీమా పర్విని : నేను తప్పుగా మాట్లాడితే నన్ను సరిదిద్దండి, కానీ కృశ్చెవ్ స్టాలిన్‌పై నిందలు వేసిన చాలా విషయాలను అమలు చేయడంలో స్వయంగా పాల్గొన్నాడు. అది నిజమే గదా?

గ్రోవర్ ఫర్: ఖచ్చితంగా. కృశ్చెవ్ 1938 ప్రారంభంలో పొలిట్‌బ్యూరోగా పదోన్నతి పొందాడు. నాకు ఏ నెలలోనో ఖచ్చితంగా తెలియదు, కానీ 1938 ప్రారంభంలో ఆయన పొలిట్‌బ్యూరోగా పదోన్నతి పొందాడు. దీనికి ముందు, అతను మాస్కోలో పార్టీకి ప్రధమ కార్యదర్శిగా ఉన్నాడు, ఇది స్పష్టంగా చాలా ముఖ్యమైన పదవి, ఆ తర్వాత అతను సోవియట్ యూనియన్ మరొక ముఖ్యమైన ప్రాంతం అయిన ఉక్రెయిన్‌కు ప్రధమ

కార్యదర్శిగా ఉన్నాడు. కాబట్టి కృశ్చెవ్ 1930లలో, స్టాలిన్ జీవితకాలంలో ఒక ముఖ్యమైన పార్టీ నాయకుడు. కాబట్టి స్టాలిన్‌కు అతనిపై కొంత నమ్మకం ఉండి ఉండాలి. కాబట్టి కృశ్చెవ్‌ను తయారు చేసిన ఏ ప్రక్రియ అయినా అంతకు ముందు నుండి కాకపోయినా కనీసం 1930లలో అయినా అది అమలులో ఉంది ఉండాలి.

నీమా పర్విని : ఇప్పుడు మీ రచనలలో అత్యంత ఆసక్తికరమైన అంశాలలో ఒకటి.. మాస్కో విచారణలలో చేసిన ఆరోపణలను తీవ్రంగా పరిగణించడానికి మీరు వెచ్చించిన సమయం ఇచ్చిన స్థలం. నిజానికి, మీరు దీని గురించి ఒక పూర్తి పుస్తకమే రాశారు. ఇప్పుడు, వీటిని సాధారణంగా తోసిపుచ్చుతారు. నేను మీ పుస్తకాన్ని చదవడానికి ముందు ఇదే నా అభిప్రాయం కూడా అని అంగీకరించాలి. మీకు తెలుసా, ఇవి బూటకపు విచారణాలని, ఇవి కేవలం అర్థంలేనివి అని పాఠశాలలో మాకు బోధించినట్లు నాకు గుర్తుంది. మాస్కో విచారణలలో నిందితులపై ఖచ్చితంగా ఏమి ఆరోపణలు వచ్చాయో, ప్రధాన స్రవంతి చరిత్రకారులు సాధారణంగా ఈ ఆరోపణలను ఎందుకు తోసిపుచ్చుతారో మీరు వివరించగలరా? ఆ వ్యక్తులు దోషులు అని నిరూపించగలిగితే సోవియట్ చరిత్రకు దాని అర్థం ఏమిటి?

గ్రోవర్ ఫర్: అవును. ఈ విచారణలు (అండర్ గ్రౌండ్) రహస్య కుట్రలను వెలికితీయడంలో, బహిర్గతం చేయడంలో భాగంగా ఉన్నాయి, అది ట్రాట్స్కీ, అతని మద్దతుదారులు చేసిన రహస్య కుట్ర. ట్రాట్స్కీని దేశం నుండి బహిష్కరించారు. కానీ అతనికి సోవియట్ లోపలా, మిత వాదులలోనూ ప్రముఖ మద్దతుదారులు ఉన్నారు, అంటే వేగవంతమైన పారిశ్రామికీకరణ, బలవంతపు వ్యవసాయ సమష్టీకరణ విధానాలను వ్యతిరేకించిన, బుఖారిన్, అలెక్సీ రైకోవ్ మరి ఇతరులు.

మాస్కో విచారణలలోని నిందితుల గురించి మరియు సోవియట్ యూనియన్‌లోని రహస్య కుట్ర సమూహాల గురించి కొన్ని విమర్శనాత్మక విషయాలు చెప్పే ముందు, అంతర్యుద్ధం ముగిసినప్పటి నుండి, అంతకు ముందు కాకపోయినా, ఖచ్చితంగా 1921లో రష్యన్ అంతర్యుద్ధం ముగిసినప్పటి నుండి, సోవియట్ యూనియన్ మనుగడ సాగిస్తుందని

స్పష్టమైనప్పుడు, జారిస్ట్ దళాలు, శ్వేతజాతి సైన్యాలు లేదా పాశ్చాత్య సామ్రాజ్యవాద శక్తులు సోవియట్‌ను అణిచివేయడానికి ఒక విధమైన నిరుత్సాహంతో జోక్యం చేసుకున్నాయి, సోవియట్ యూనియన్ మనుగడ సాగిస్తుందని స్పష్టమైంది.

బోల్షెవిక్ పార్టీలోనూ వాస్తవానికి అన్ని మార్క్సిస్ట్ సమూహాలలోనూ ఇంగ్లాండ్, ఫ్రాన్స్, జర్మనీ వంటి అభివృద్ధి చెందిన పారిశ్రామిక సమాజంలో సోషలిజం వస్తుందని నమ్మే బలమైన ధోరణి ఎప్పుడూ ఉంది కానీ ఇక్కడ నిస్సందేహంగా కొన్ని ముఖ్యమైన పారిశ్రామిక కేంద్రాలను కలిగి ఉన్న రష్యా వంటి సమాజంలో సోవియట్ యూనియన్ సోషలిజం గెలిచింది, కానీ దానిలో కనీసం 80% పేద రైతులు వాస్తవంగా మధ్యయుగ పరిస్థితులలో, నిజంగా భూస్వామ్య రాజకీయ వ్యవస్థలో పనిచేస్తున్నారు.

మొదటి ప్రపంచ యుద్ధం తర్వాత విప్లవానికి కొన్ని విఫల ప్రయత్నాలు జరిగాయి. అవన్నీ ఓడిపోయాయి. ఆపై ప్రశ్న తలెత్తింది, సోవియట్ యూనియన్ మనుగడ సాగించగలదా? ఎందుకంటే మార్క్సిజాన్ని అధ్యయనం చేయగా అర్థమైనది ఏమిటంటే, ఒకటి లేదా అంతకంటే బాగా అభివృద్ధి చెందిన పారిశ్రామిక సమాజాలలో సోషలిస్ట్ విప్లవం మద్దతు లేకుండా సోవియట్ యూనియన్ మనుగడ సాగించలేదనేది కనిపించింది.

ఇప్పుడు అది 20వ శతాబ్దం ప్రారంభంలో అది మార్క్సిజాన్ని అధ్యయనం చేసిన ఒక పద్ధతి అని చెప్పాలి, దాని గురించి ఎటువంటి సందేహం లేదు, మీరు దానిని అలాగే అధ్యయనం చేయవచ్చు , చాలా మంది అలాగే అధ్యయనం చేశారు. కానీ అలా చెప్పడం అంటే అది చాలా నిరాశ కలిగిస్తుంది. భవిష్యత్తుకు మార్గం ఏమిటి అనేది ప్రశ్న? సోవియట్ యూనియన్‌కు భవిష్యత్తుకు మార్గం లేదు అనడం సరియైనదా? అది కొనసాగదు అన్నది బోల్షివిక్ పార్టీలో ఉన్న బలమైన ధోరణిగా ఉన్న మితవాదుల,, ట్రాట్స్కీ యిస్టుల ధోరణి గురించి నేను ప్రస్తావించాను.

స్టాలిన్ మరియు ఇతరులు భవిష్యత్తు గురించి వేరే అంచనాను అభివృద్ధి చేశారు, అది ఇలాఉంది: సరే, పెట్టుబడిదారులు రష్యాలో తమ చారిత్రక కర్తవ్యాన్ని పూర్తి చేయలేదు. వారు

దేశాన్ని పారిశ్రామికీకరించలేదు. వారు పెద్ద కార్మిక వర్గంతో అభివృద్ధి చెందిన పారిశ్రామిక సమాజాన్ని సృష్టించలేదు. కాబట్టి, మనం దీన్ని చేయాలి. మనం దీన్ని చేయగలం, మనం దీన్ని చేయగలం. అంటే కమ్యూనిస్ట్ పార్టీలోని సరైన నాయకత్వంలో సోవియట్ ప్రజలు దీనిని చేయగలం అని.

కాబట్టి ఆ చర్చ సారాంశం అదే. ఇది 1920ల రాజకీయ చర్చల ఆర్థిక అంశాన్ని ప్రధానంగా వర్ణిస్తుంది. స్టాలిన్‌తో ముడిపడి ఉన్న ఒకే దేశంలో సోషలిజం నిర్మించబడుతుందనే దృక్పథం ఆశ్చర్యం కలిగించదు, సరిగ్గా అలానే ఉంది - ఆ [వైఖరి] గెలిచినా ఆశ్చర్యం కలిగించదు ఎందుకంటే, నా ఉద్దేశ్యం, ఈ బోల్షెవిక్‌లందరూ, ఈ కమ్యూనిస్టులందరూ దేని కోసం విప్లవం తీసుకు వచ్చారు? వారు దానిని ఎందుకు సృష్టించారు? కాబట్టి అదే గెలిచిన వైఖరి. ఇప్పుడు నేను వ్యక్తిత్వాలను, 1920లలో పార్టీ సమావేశాలలో, పార్టీ కాంగ్రెస్‌లలో జరిగిన గొడవలను వదిలివేస్తున్నాను. నేను అవన్నీ పక్కన పెడుతున్నాను. కానీ ఉన్న ప్రాథమిక పరిస్థితి అది.

ఇప్పుడు మీరు స్టాలిన్ అనుచరుడు కాదని అనుకుందాం, స్టాలిన్ పంథా ఇలా చెబుతుంది: అవును, మన స్వంత ప్రయత్నాల ద్వారా, వేగవంతమైన పారిశ్రామికీకరణ ద్వారా, వ్యవసాయాన్ని సమష్టిగా చేయడం ద్వారా మనం శక్తివంతమైన సోషలిస్ట్ రాజ్యాన్ని నిర్మించగలము. మార్క్సిజం మార్గాలలో మరింత సాంప్రదాయ దృక్పథాన్ని కలిగి ఉన్న వారిలో మీరు ఒకరు అనుకుందాం, అంటే అది సాధ్యం కాదని చెబుతుంది. అందువల్ల స్టాలిన్‌తో సంబంధం ఉన్న విధానాలను అనుసరించడం సోవియట్ యూనియన్‌లోనే కాకుండా, బహుశా ప్రపంచ కమ్యూనిస్ట్ ఉద్యమంలో కూడా సోషలిజాన్ని నాశనం చేస్తుంది అనేది ఒక ఆలోచనా విధానం.

అది అన్నింటికంటే ముఖ్యమైనది, కేంద్రీకృత ప్రజాస్వామ్యం కంటే ముఖ్యమైనది, లెనిన్ చెప్పిన దానికంటే ముఖ్యమైనది, స్టాలిన్ చెప్పే దానికంటే ఖచ్చితంగా ముఖ్యమైనది. అది పార్టీ నాయకత్వానికి వ్యతిరేకంగా కుట్రలు చేయడాన్ని సమర్థిస్తుంది. అది స్టాలిన్ నేతృత్వంలోని సోవియట్ పాలనను తొలగించడానికి రహస్య కుట్రలను సమర్థిస్తుంది.

సుదూర భవిష్యత్తులో ఏదో ఒక సమయంలో, సోవియట్ యూనియన్ పాశ్చాత్య పెట్టుబడిదారీ సమాజాల తరహాలో పారిశ్రామికీకరణ చెందినప్పుడు, బహుశా సాంప్రదాయ మార్క్సిస్ట్ అవసరాలను తీర్చే విప్లవం రావడం కోసం, అది స్టాలిన్ ను, సోవియట్ సోషలిజాన్ని వదిలించుకోవాలనుకునే విదేశీ పెట్టుబడిదారులతో సహకారాన్ని సమర్థిస్తుంది. వెనుకకు అడుగు వేయడాన్ని, వెనక్కి తగ్గడాన్ని, బహుశా పెట్టుబడిదారులను తిరిగి రమ్మని ఆహ్వానించడాన్ని, బహుశా సోవియట్ యూనియన్‌లో పెట్టుబడిదారీ విధానాన్ని నిర్మించడం వంటివాటిని ఆ లక్ష్యం సమర్థిస్తుంది.

కాబట్టి 20లలో, ముఖ్యంగా 30లలో సోవియట్ యూనియన్‌లో ట్రాట్స్కీయిస్ట్, మితవాద, ఇతర కుట్రదారుల కుట్రలు మరియు నేరాలు ఆ రకమైన లక్ష్యాల ద్వారా ప్రేరేపించబడ్డాయని నేను భావిస్తున్నాను. సరే, [కాబట్టి ప్రారంభంలో] వారు దుష్ట వ్యక్తులు కాదు. స్టాలిన్ కార్యక్రమం సోవియట్ యూనియన్ లోపలా, ప్రపంచవ్యాప్తంగానూ సోషలిస్ట్ ఉద్యమానికి విపత్తుగా ఉంటుందని వారు భావించారు.

ఇప్పుడు 30వ దశకంలో కుట్రలు జరిగాయనడాన్ని ఎవరూ విభేదించని ఈ కుట్రలు నిజంగా ఉన్నాయని చెప్పడానికి మన దగ్గర చాలా ఆధారాలు ఉన్నాయి, ఏ సీరియస్ విద్యార్థి కూడా అవి లేవని చెప్పడు, ఈ కుట్రలు కొనసాగాయి. డిసెంబర్ 1934లో లెనిన్గ్రాడ్ కమ్యూనిస్ట్ పార్టీ మొదటి కార్యదర్శి సెర్గీ కిరోవ్ హత్యకు గురయ్యాడు. ఆత్మహత్యకు ప్రయత్నించి విఫలమైన హంతకుడు [లియోనిడ్ నికోలాయేవ్] తాను సంబంధం కలిగి ఉన్న, తాను వ్యవస్థీకృతం చేసిన ఇతర కుట్రదారుల పేర్లను పేర్కొన్నాడు. ఆ వ్యక్తులు ఈ మాజీ పార్టీ నాయకులలో అత్యంత తెలిసిన గ్రిగొరీ జినోవివ్, లెవ్ కామెనెవ్ వంటి కొంతమందితో సంబంధం కలిగి ఉన్నారు. చివరికి వారిపై నేరారోపణ చేయడానికి ఆధారాలు లభించాయి, ఆగస్టు 1936లో జరిగిన మొదటి బూటకపు విచారణాలు అని పిలవబడే మాస్కో విచారణకు దారితీశాయి.

దర్యాప్తు అరెస్టులు, విచారణలు కొనసాగాయి. రెండవ మాస్కో విచారణకు దారితీశాయి, దీనిని జనవరి 1937లో ట్రాట్స్కీయిస్ట్ విచారణ అని పిలుస్తారు. ఆ తర్వాత

మార్చి 1938లో మితవాడులు బుఖారిన్, రైకోవ్ మరి ఇతరుల పైనా ట్రాట్స్కీయిస్టులపైనా మూడవ మాస్కో విచారణ జరిగింది. ఇప్పుడు, సోవియట్ యూనియన్ అంతరించిపోయిన తర్వాత, కుట్రదారులు పరిశోధకులకు చేసిన వందలాది ఒప్పుకోలు, విచారణలు, ప్రకటనలు మన దగ్గర ఉన్నాయి. ఈ వ్యక్తులు వాస్తవానికి దోషులని చూపించే అపారమైన ఆధారాలు మా దగ్గర ఉన్నాయి.

కానీ 1930లలోనూ, నిజానికి, సోవియట్ యూనియన్ చివరి వరకు, మా దగ్గర ఈ ఆధారాలు లేవు. అది అందుబాటులో లేదు. కొద్దిమంది విశ్వసనీయ ఆర్కైవిస్టులు, చరిత్రకారులు తప్ప ఎవరూ చూడలేని విధంగా సోవియట్ ఆర్కైవ్‌లలో ఇది రహస్యంగా ఉంచబడింది. కాబట్టి కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేకులు, ట్రాట్స్కీ యిస్టుల, [మరియు] మిత వాదుల మద్దతుదారులు ఈ వ్యక్తులు బలవంత పెట్టడం వలన ఏదో ఒక విధంగా లేదా మరొక విధంగా ఒప్పుకోవలసి వచ్చింది అని చెప్పడం సులభం. వారు బలవంత పెట్టబడడం వలన ఒప్పుకోవలసి వచ్చింది అనడానికి ఎటువంటి ఆధారాలు ఎప్పుడూ లేవు. వాస్తవానికి, వారిని బలవంత పెట్టలేదని చెప్పడానికి చాలా ఆధారాలు ఉన్నాయి.

ఇంకొక విషయం ఉంది. నన్ను దీనిని ప్రస్తావించనివ్వండి. 1936 విచారణ (ట్రాన్స్క్రిప్ట్) వ్రాత ప్రతి నిజానికి చాలా చిన్నది. ఇది సంక్షిప్తీకరించబడింది, ఇది సంక్షిప్త రూపంలో ప్రచురించబడింది. ట్రాటస్ మరియు కమ్యూనిస్ట్ వ్యతిరేకులు, మరియు సోషల్ డెమోక్రాట్ల నుండి వచ్చిన నిరసన ఇలా ఉంది: ఇది మంచిది కాదు. మేము దీనిని అంగీకరించము. [కాబట్టి] జనవరి 1937 విచారణ (ట్రాన్స్క్రిప్ట్) వ్రాత ప్రతి 600 పేజీల పొడవు ఉంది. మార్చి 1938 మాస్కో విచారణ (ట్రాన్స్క్రిప్ట్) వ్రాత ప్రతి 800 పేజీల పొడవు ఉంది. ఇవి కూడా [కొంతవరకు] సంక్షిప్తీకరించబడిన (ట్రాన్స్క్రిప్ట్) వ్రాత ప్రతులే , కానీ ఇంకా చాలా ఉన్నాయి. చాలా తక్కువ మంది మాత్రమే ఆ (ట్రాన్స్క్రిప్ట్స్) వ్రాత ప్రతులు చదవడానికి, అధ్యయనం చేయడానికి ఇష్ట పడతారు. మీరు అలా చేస్తే, ఆ ఆధారాలు చాలా నమ్మదగినవి.

ఈ విచారణలలో ప్రజలు బలవంత పెట్టడం వలన ఈ ఒప్పుకోళ్లు ఇచ్చారని చెప్పడానికి ఎటువంటి ఆధారాలు ఎప్పుడూ లేవు, వారు బలవంతం చేయడం వలన ఈ

ఒప్పుకోళ్లు చెప్పలేదని చెప్పడానికి చాలా ఆధారాలు ఉన్నాయి. నేను మీకు ఒక ఉదాహరణ ఇస్తున్నాను.

1938లో జరిగిన మితవాదుల, ట్రాట్స్కీయిస్టుల విచారణలో, ప్రముఖ బోల్షెవిక్, ప్రముఖ కుట్రదారుడు నికోలాయ్ బుఖారిన్, తనపై ఆరోపణలు ఎదుర్కొంటున్న కొన్ని నేరాలను అంగీకరించాడు. కానీ అతను తన సాక్ష్యంలో ఎక్కువ భాగాన్ని ప్రాసిక్యూషన్ తనపై చేసిన కొన్ని ముఖ్యమైన ఆరోపణలను అత్యంత బలమైన భాషలో తిరస్కరించాడు. ఇప్పుడు అతను హింసకు భయపడి ఉంటే, తన కుటుంబం హింసించబడుతుందని భయపడి ఉంటే, అతను ఎప్పటికీ అలా చేసి ఉండేవాడు కాదు. వైషిన్స్కీ తనపై మోపిన కొన్ని ప్రధాన ఆరోపణలను తిరస్కరించడానికి అతను ప్రాసిక్యూటర్ వైషిన్స్కీతో ఎప్పుడూ కఠినంగా పోరాడి ఉండేవాడు కాదు.

విచారణలో తన చివరి ప్రకటనలో బుఖారిన్ ఇలా అన్నాడు, "సరే, నేను ఎందుకు ఒప్పుకుంటున్నానో అని ప్రజలు ఆశ్చర్యపోతారు." అతను చెప్పే మొదటి విషయం నాకు వ్యతిరేకంగా ఉన్న సాక్ష్యాలు చాలా ముఖ్యమైన పాత్ర పోషిస్తాయని. కాబట్టి ఈ మాస్కో విచారణల పాఠాలను జాగ్రత్తగా చదవడం వల్ల ఈ వ్యక్తులను బలవంత పెట్టారని మీకు ఉన్న అనుమానం తొలగిపోతుందని నేను భావిస్తున్నాను. కానీ నేను చెప్పినట్లుగా, ఈ విచారణలన్నింటికీ సంబంధించి, వీళ్లందరిపైనా, ఇంకా అనేక మందిపైనా సాక్ష్యాలకు సంబంధించిన వందలాది పత్రాలు ఇప్పుడు మన దగ్గర ఉన్నాయి. మా దగ్గర ఇప్పుడు ఆధారాలు ఉన్నాయి. ఎవరూ వాటి కోసం వెతకడం లేదు కాబట్టి ఇంకా చాలా ఆధారాలు ఆర్కైవ్‌లలో ఉన్నాయి, కానీ మా దగ్గర అపారమైన మొత్తంలో అవి ఉన్నాయి.

ఇప్పుడు, ప్రజలు దానిని ఎందుకు నమ్మారు, అవి మోసపూరితమైనవని నమ్మారు, కృశ్చెవ్‌కు దానితో చాలా సంబంధం ఉన్నదని నేను అనుకుంటున్నాను. ట్రాట్స్కీ స్పష్టంగా ఇదంతా అబద్దం అని చెప్పాడు. అది స్టాలిన్ వ్యతిరేక వరవడిగా బాగా సరిపోతుందని దానిని కృశ్చెవ్ చేపట్టాడు. కృశ్చెవ్ చెప్పిన దానిని అంగీకరించడం కమ్యూనిస్ట్ వ్యతిరేక పండిత ప్రపంచానికి చాలా సౌకర్యంగా ఉంది. నిజానికి, 60లు, 70లు, 80లు మరియు 90ల నాటి

సోవియట్ చరిత్ర పండితులు అనేక మంది ఇలాంటి ప్రకటనలు చేశారు, సరే, తరువాత ఏమి జరిగిందో తెలుసుకోవటానికి మనం అది ఏదో ఒక విధంగా లేదా ఇతర ప్రాథమిక మూల సాక్ష్యం లాంటిదని నికిటా కృశ్చెవ్ రహస్య ప్రసంగం వైపు చూద్దాం. సరే, అది కాదని మనకు ఇప్పుడు తెలుసు, కానీ కృశ్చెవ్, అతని చరిత్రకారులు, ఆపై గోర్బచేవ్, అతని చరిత్రకారుల వద్ద ఎటువంటి ఆధారాలు లేవని ప్రారంభం నుండే స్పష్టంగా తెలిసి ఉండాలి. వారు ఎటువంటి ఆధారాలను ఉదహరించలేకపోయారు.

నీమా పర్విని : నా ఉద్దేశ్యం ఏమిటంటే, నాకు చాలా నమ్మకంగా అనిపించిన విషయాలలో ఒకటి ఏమిటంటే, నిందితులు వాస్తవానికి సాక్ష్యంలో ఎక్కడ అబద్ధం చెప్పారో కొన్ని ఉదాహరణలు మీరు చూపించారు. వారు ట్రాట్స్కీ వంటి వివిధ వ్యక్తులతో సంబంధంలో లేరని చెప్పాను, తరువాత వారు వాస్తవానికి సంబంధంలో ఉన్నారని చూపించే లేఖలు వచ్చాయి. కాబట్టి అది బలవంతపు ఒప్పుకోలు అయితే, వారిని అబద్ధాలు చెప్పమని బలవంతం చేశారు. అది నిజంగా సరిపోదు.

గ్రోవర్ ఫర్: ఆ పుస్తకంలో, ఈ ఆరోపణలలో కొన్నింటిని ధృవీకరించే సోవియట్ ఏతర ఆధారాలు కొన్ని ఉన్నాయని కూడా నేను ఎత్తి చూపుతున్నాను. ఉదాహరణకు, జనవరి 1937 విచారణలో యూరి ప్యటకోవ్‌పై వచ్చిన ఆరోపణలు మీకు తెలుసు. జాన్ లిటిల్‌పేజ్ అనే అమెరికన్ ఇంజనీర్ ఉన్నాడు, అతను ఆర్థిక మాంద్యం సమయంలో, ఇంజనీర్లకు ఉద్యోగం దొరకడం కష్టంగా ఉన్నప్పుడు, సోవియట్ యూనియన్‌కు నిపుణుడిగా పని చేయడానికి వెళ్ళాడు. ప్యటకోవ్‌పై ఉన్న కొన్ని ఆరోపణలు నిజమని తనకు తెలుసునని అతను ఇలా సాక్ష్యమిస్తున్నాడు:

నేను చాలా సంవత్సరాల క్రితం ఓహ్, 45 సంవత్సరాల క్రితం, ఆ సమయంలో చాలా పెద్దవాడైన, 1930లలో లిటిల్‌పేజ్ విద్యార్థి అయిన ఒక పెద్దమనిషిని వెతకడం అనే ఆ కష్టాన్ని ఎదుర్కొన్నాను. ప్యటకోవ్‌పై 1937 విచారణలో వచ్చిన ఆరోపణలు ఖచ్చితమైనవని లిటిల్‌పేజ్ ఈ వ్యాసాలను రాశాడా, ఆపై ఈ పుస్తకంలో రాశాడా, లిటిల్‌పేజ్ ఏమైనా కమ్యూనిస్ట్ సానుభూతిపరుడా? సోవియట్ పంథాను సమర్థించడానికి అతను

ప్రయత్నిస్తాడని అనుకోవడానికి ఏదైనా కారణం ఉందా? అని నేను అతనిని అడిగాను. నేను ఇంటర్వ్యూ చేసిన ఈ ప్రొఫెసర్ 'లేదు' అని అన్నాడు. అతను నిజంగా సూటిగా మాట్లాడేవాడు, నిజమైన అమెరికన్ పాశ్చాత్య వ్యక్తి. అతనికి కమ్యూనిజంపై అస్సలు ఆసక్తి లేదు. అతను ఆర్థిక మాంద్యం సమయంలో ఉద్యోగం పొందడానికి సోవియట్ యూనియన్‌కు వెళ్లాడు అని ఆ ప్రొఫెసర్ చెప్పాడు.

కాబట్టి మాస్కో విచారణలలో కొన్ని అభియోగాల నిజాయితీని సమర్థించే అదనపు సోవియట్ ఆధారాలు, సోవియట్ యూనియన్ వెలుపల నుండి వచ్చిన ఆధారాలు ఉన్నాయి.

నీమా పర్విని : సరే. ఇప్పుడు, వాదన కొరకు, ఆ వ్యక్తులు దోషులు అని మనం చదివినట్లుగానే తీసుకుందాం, స్టాలిన్ వామపక్ష పెడధోరణి, మితవాద పెడధోరణి అని పిలిచే దానిని ప్రక్షాళన చేయడం నిజంగా అవసరమా? మోలోటోవ్‌ను మంగోలియాకు బహిష్కరించిన తర్వాత లేదా మరేదైనా సందర్భంలో ఇచ్చిన ఇంటర్వ్యూల శ్రేణి ఉన్న మాల్టోవ్ జ్ఞాపకాలు అనే పుస్తకాన్ని నేను చదివాను. ఆ పుస్తకంలో మోలోటోవ్ సోవియట్ యూనియన్ ఈ చర్యలు అంటే ప్రక్షాళనలను నిర్వహించకపోతే మనుగడ సాగించలేదని సూచిస్తున్నట్లు అనిపిస్తుంది. మీకు దాని గురించి తెలుసనుకుంటాను.

సైద్ధాంతికంగానూ, ఆచరణాత్మకంగానూ ప్రతి ముఠా నుండి ఎదురయ్యే నిర్దిష్ట ముప్పు ఏమిటి? అంటే వాళ్ళు వాళ్ళని దోషులుగా తేల్చి, సరే, నువ్వు ఇప్పుడే జైలుకి వెళ్ళు లేకపోతే మోలోటోవ్‌కి చేసినట్లుగా నిన్ను మంగోలియాకి బహిష్కరిస్తాం అని చెప్పి అదే శిక్ష వేయవచ్చు కదా. వాళ్ళు అలా ఎందుకు చేయలేకపోయారు? మీ దృష్టిలో, వాటిని పూర్తిగా కాల్చి చంపి వేయాల్సిన అవసరం ఎందుకు వచ్చింది? అన్నది నా ప్రశ్న.

గ్రోవర్ ఫర్: సరే, రెండవ మాస్కో విచారణలో, నలుగురు నిందితులకు జైలు శిక్షలు విధించబడ్డాయి, వారిని ఉరితీయలేదు. మూడవ మాస్కో విచారణలో, ఎంతమంది? కనీసం నలుగురు లేదా ఐదుగురిని ఉరితీయలేదు, జైలులో పెట్టారు. కాబట్టి నేను చెప్పినట్లుగా,

వాస్తవానికి రాతప్రతులను అధ్యయనం చేయడం చాలా ఉపయోగకరంగా ఉంటుంది. అందరూ ఉరితీయబడలేదు.

కానీ నన్ను కొంచెం వెనుకటి విషయాలు చెప్పనివ్వండి. మాస్కో విచారణలలోనూ,1930లలో మనకు తెలిసిన ఏ విచారణలోనూ మరణశిక్ష విధించబడిన నేరం తప్ప మరేదైనా నేరానికి ఎవరికీ ఉరిశిక్ష విధించబడలేదు ప్రాథమికంగా వారెవరికీ మరణ శిక్ష పడలేదు, మొదటి మాస్కో విచారణలో, కొంతమంది నిందితులు కిరోవ్ హత్యలో ప్రత్యక్షంగా పాల్గొన్నారు. మొదటి మాస్కో విచారణలో ఉన్న ఇతర నిందితులు నాజీ గూఢచారులు. వారు జర్మనీ జీతం పొందారు, కాబట్టి వారందరూ ఉరితీయబడ్డారు.

రెండవ మాస్కో విచారణలో ట్రాట్స్కీయిస్టులు ... రెండవ మాస్కో విచారణ సమయానికి, ట్రాట్స్కీయిజం నిషేధించబడింది. బోల్షెవిక్ పార్టీలో అది ఇకపై కేవలం ఒక రాజకీయ ధోరణిగా పరిగణించబడలేదు. మొదటి మాస్కో విచారణలో నిందితులు స్టాలిన్, మరికొంతమందితో సహా కొంతమంది సోవియట్ నాయకులను హత్య చేయడానికి కుట్ర పన్నారని దోషులుగా నిర్ధారించబడిన తర్వాత, ట్రాట్స్కీయిస్టుగా ఉండటం చట్టవిరుద్ధం. ట్రాట్స్కీయిస్టుగా ఉండటం మరణశిక్ష విధించదగిన నేరం కాదు, కానీ ట్రాట్స్కీయిస్టుగా ఉండటం చట్టవిరుద్ధం.

కానీ మీరు వ్రాత ప్రతులు చదివితే, రెండవ మాస్కో విచారణలో ట్రాట్స్కీని సమర్థించిన ప్రధాన వ్యక్తులపై వచ్చిన ఆరోపణలు ఏమిటంటే, వారు నాజీలతో, జర్మన్ గూఢచారులతో కుమ్మక్కవడం మాత్రమే కాకుండా, సోవియట్ యూనియన్‌లోనే విధ్వంసానికి పాల్పడ్డారని మీరు చూస్తారు. ఈ విధ్వంసక చర్యలలో, కొన్ని రైలు ప్రమాదాలలోనూ లేదా మైనింగ్ పేలుళ్లలోనూ ప్రజలు మరణించడానికి దారితీశాయి ... అందుకే ఆ రకమైన చర్యలలో పాల్గొన్న వ్యక్తులను ఉరితీశారు.

కానీ కొంతమందికే, ఎందుకు అలా జరిగిందో మాకు ఖచ్చితంగా తెలియదు, కానీ వారు నేరం చేశారని స్పష్టంగా నిరూపించబడ్డారు లేదా దర్యాప్తుదారులకు ఇప్పటికే

తెలియని సాక్ష్యాలను ఇచ్చారు. ఏమైనప్పటికీ, నలుగురు నిందితులకు ఉరిశిక్ష విధించబడలేదు, వారికి జైలు శిక్ష విధించబడింది. ఈ వ్యక్తులలో బహుశా బాగా తెలిసిన వ్యక్తి అయిన కార్ల్ రాడెక్, ఒక నిర్దిష్ట సమయం తర్వాత ప్రాసిక్యూషన్‌కు సహకరించాడు, గ్రెగొరీ సోకోల్నికోవ్‌కు 10 సంవత్సరాల జైలు శిక్ష విధించబడింది. అదేవిధంగా, రాడెక్ నిబద్ధత కలిగిన ట్రాట్స్కీ యిస్ట్. సోకోల్నికోవ్ ప్రతిపక్షవాది కానీ అతను ఏ ప్రత్యేక వర్గానికి కట్టుబడి లేడు.ఇప్పుడు మూడవ మాస్కో విచారణలో కొంతమంది నిందితులకు జైలు శిక్షలు విధించబడ్డాయి. దానికి గల కారణాలు కోర్టు సారాంశంలో ఇవ్వబడ్డాయి. మీరు వ్రాత ప్రతులను చదివితే, వారు డాక్టర్ ప్లెట్నెవ్ అనే నిందితుడి కేసులో వలె మరణశిక్ష విధించబడిన నేరాలలో పాల్గొనలేదని లేదా ట్రాట్స్కీకి ప్రధాన మద్దతుదారుడైన రాకోవ్స్కీ - క్రిస్టియన్ రాకోవ్స్కీ కేసులో ప్రాసిక్యూషన్ కు గణనీయమైన సహాయం అందించారని మీరు చూస్తారు. కానీ ఇతర నిందితులు నాజీలతో, ఇతర ప్రతిపక్షాలతో, చేతులు కలిపి విధ్వంసానికి, కుట్రలలో పాల్గొన్నారు, ఇవి మరణశిక్ష విధించదగిన నేరాలు.

కాబట్టి స్టాలిన్ ప్రజలను ప్రక్షాళన పేరుతో చంపేశాడనే ఆలోచన తప్పు. "ప్రక్షాళన" అనే పదం గురించి నన్ను ఒక మాట చెప్పనివ్వండి. ప్రక్షాళన అనే పదం రష్యన్ పదం "చిస్ట్కా" కు అనువాదం, దీని అర్థం శుభ్రపరచడం లేదా ప్రక్షాళన. 1930లలో పార్టీ సభ్యులు కాలానుగుణంగా ప్రక్షాళన ద్వారా వెళ్ళవలసి వచ్చింది, అంటే వారు తమ బకాయిలు చెల్లించారా, వారు పార్టీ పని చేశారా, వారు సరిగ్గా ప్రవర్తించారా, వారు మంచి కమ్యూనిస్టులా అని చూడటానికి పార్టీ సమిష్టి నాయకత్వం ద్వారా వారిని దర్యాప్తు చేశారు. వారు ప్రక్షాళనలో ఉత్తీర్ణులైతే, వారిని సభ్యులుగా అంగీకరించారు. వారు అలా చేయకపోతే, వారిని ప్రొబేషనరీ హోదాలో ఉంచేవారు లేదా బహిష్కరించేవారు. అదే ప్రక్షాళన అంటే.

కాబట్టి ఈ కుట్రలలో పాల్గొన్న ప్రతిపక్షవాదుల విచారణలను, ఆ ప్రక్షాళనలు అని పిలవడం తప్పుడు సమాచారం ఇవ్వడం వుతుంది. ఈ కాలంలో మన అవగాహనను చాలా గందరగోళపరుస్తుంది. అవి ప్రక్షాళనలు కావు. అవి నేరపూరిత శిక్షలతో కూడిన నేర విచారణలు.

నీమా పర్విని : మీకు తెలుసా, మనం వామ పక్ష, మితవాద పెడ ధోరణులు అనే అంశంపై మాట్లాడుకున్నప్పుడు, మనం కొంచెం వెనక్కు వెళుతున్నాము, కానీ నేను దీనిని అడగడం విలువైనదని అనుకుంటున్నాను. కృశ్చెవ్ వామ పక్ష, మితవాద పెడ ధోరణులు రెండింటినీ ప్రారంభించిన తర్వాత అతను USSR ను నాశనం చేశాడని చెప్పడం న్యాయమేనా? మనం ఇక్కడ మీ పరిశీలనా కాలాన్ని దాటి కొంచెం ముందుకు వెళ్తున్నామని నేను గ్రహించాను, కానీ 60లలో కృశ్చెవ్ ను భర్తీ చేసిన తర్వాత బ్రెజ్నెవ్ (USSR) సోవియట్ యూనియన్‌ను రివిజనిజం నుండి బయటకు తెచ్చి పునరుద్ధరించడానికి ఏమైనా చేశాడా?

గ్రోవర్ ఫర్: సరే, బ్రెజ్నెవ్ కృశ్చెవ్‌కు మద్దతు ఇచ్చిన వ్యక్తులలో ఒకడు, అంతే కాక అక్టోబర్ 1964 కేంద్ర కమిటీ సమావేశంలో ఆయనను ఓడించడంలో కీలక పాత్ర పోషించిన వ్యక్తులలో అతను ఒకడు. కాబట్టి ఆయన కృశ్చెవ్‌తో ఉన్నాడు , ఆయన పార్టీ పంథాని మలుపు తిప్పేస్తాడని నేను అనుకోను.

దాన్ని అలాపక్కన పెడదాం. నేను చెప్పినట్లుగా, 56లో కృశ్చెవ్ ఆ రహస్య ప్రసంగం చేసినప్పటికే పార్టీ నాయకత్వం అతని వెనుక ఉందని స్పష్టంగా తెలుస్తోంది. దీని అర్థం స్టాలిన్ రాజకీయంగా ఒంటరిగా ఉన్నాడని. పార్టీలో ఆ రాజకీయ ఒంటరితనం యొక్క అంశాలు - క్షమించండి, పార్టీ లోపల స్టాలిన్ రాజకీయ ఒంటరితనం యొక్క అంశాలు 1930ల చివరి వరకు కూడా స్పష్టంగా ఉన్నాయి.

ఉదాహరణకు, స్టాలిన్ కొత్త సోవియట్ రాజ్యాంగాన్ని రూపొందించడానికి చొరవ తీసుకున్నాడు, దీనిని చివరికి 1936లో సోవియట్ ప్రభుత్వం, పార్టీ ఆమోదించి ప్రచురించాయి. దీనిని తరచుగా స్టాలిన్ రాజ్యాంగం అని పిలుస్తారు. స్టాలిన్ రాజ్యాంగం రహస్య, పోటీ ఎన్నికలకు, సార్వత్రిక రహస్య పోటీ ఎన్నికలకు పిలుపునిచ్చింది. ఇది ప్రభుత్వానికి, సోవియట్‌లకు, వివిధ స్థాయిలలో కమ్యూనిస్ట్ పార్టీకి చెందిన అభ్యర్థులు కాని వారు ఎన్నిక అవుతారని ఇది ముందుగానే ఊహించింది, స్టాలిన్, అతని మద్దతుదారులు కొందరు దీని కోసం గట్టిగా వాదించారు.

కానీ అది ఎప్పుడూ అమలుజరగలేదు. స్టాలిన్ కేంద్ర కమిటీని ఒప్పించలేకపోయాడు. చిన్న నాయకత్వ సమూహం అయిన పొలిట్‌బ్యూరోను కూడా ఆ వైఖరికి అనుకూలంగా ఒప్పించలేకపోయాడని కొన్ని ఆధారాలు ఉన్నాయి. అది మంచి ఆలోచనా లేదా చెడు ఆలోచనా అని నేను సూచించడం లేదు. కానీ అది స్టాలిన్ ఆలోచన, పార్టీలో ఆయన దానిని ఆమోదింపచేయలేకపోయాడు.

1937 ఫిబ్రవరి-మార్చిలో జరిగిన కేంద్ర కమిటీ సమావేశంలో స్టాలిన్ రాజకీయ తరగతులు ఉంటాయని ప్రకటించారు. ఏమిటంటే ప్రజలు మార్క్సిజం-లెనినిజాన్ని అర్థం చేసుకోలేరని సోవియట్ కమ్యూనిస్ట్ పార్టీ అనుకుంటుందనీ ఇదే సోవియట్ కమ్యూనిస్ట్ పార్టీతో సమస్య అనీ స్టాలిన్ భావించాడు. నాయకులు, పార్టీ నాయకత్వం మార్క్సిజాన్ని అర్థం చేసుకోలేదు, వారు దీన్ని అర్థం చేసుకోవాల్సిన అవసరం ఉంది. కాబట్టి మాస్కోలో పాఠశాలలు ఉండబోతున్నాయని, తరగతులు ఉండబోతున్నాయని, అన్ని స్థాయిలలోని పార్టీ నాయకులు ఈ కోర్సులను తీసుకోవడానికి మాస్కోకు షిప్టులలో వెళతారని స్టాలిన్ ప్రకటించాడు. ఈలోగా వారు మాస్కో వెళ్లిపోయినప్పుడు వారి స్థానాలను తీసుకోవడానికి, వారు మాస్కోలో ఈ తరగతుల్లో ఉన్నప్పుడు వారి ప్రాంతాలలో వారి పార్టీ విధులను నిర్వహించడానికి కొంతమందిని నియమించాల్సిన అవసరం ఉంది. ఇది ఒక ముఖ్యమైన విషయమని అతను [స్టాలిన్] మార్చి 1937లో తన ప్రసంగంలో ప్రస్తావించాడు.

ఈ తరగతులు ఎప్పుడూ జరగలేదు. స్పష్టంగా అన్ని స్థాయిలలోని పార్టీ నాయకులు దీన్ని జరపాలనుకోలేదు. అది ఎలా జరిగిందో మాకు ఖచ్చితంగా వివరాలు తెలియదు, కానీ తరగతులు ఎప్పుడూ జరగలేదు. ఈ పార్టీ నాయకులు తమ నాయకత్వ పదవులను వదులుకుని, వాటిని ఇతరులకు అప్పగించి, నెలల తరబడి మాస్కోకు వెళ్లి చదువుకోవడానికి ఇష్టపడలేదని ఊహించవచ్చు. బహుశా వారు తమ చదువులు పూర్తయ్యే సమయానికి తమ అవసరం ఉండదని భావించి ఉండవచ్చు. అలా అయితే వారు ఆ పదవులను కోల్పోతారు.

ఎన్నికల ఆలోచన విషయంలో కూడా అదే జరిగిందని మీరు ఊహించవచ్చు. 1935లో స్క్రిప్స్-హోవార్డ్ వార్తాపత్రిక గొలుసుకు చెందిన రాయ్ హోవార్డ్‌తో తన ప్రసిద్ధ ఇంటర్వ్యూలో స్టాలిన్ మాట్లాడుతూ, కమ్యూనిస్ట్ అభ్యర్థులపై పోటీ చేసిన కొంతమంది కమ్యూనిస్టుయేతర అభ్యర్థులు ఎన్నికైతే [మరియు] కమ్యూనిస్ట్ పార్టీ సభ్యులు ఓడిపోతే అది కమ్యూనిస్ట్ పార్టీకి మంచిదని, ఎందుకంటే వారు మంచి కమ్యూనిస్ట్‌గా పని చేయలేదని అది నిరూపిస్తుందని, అది వారి పనిని మెరుగుపరచుకోవడానికి సహాయపడుతుందని అన్నాడు.

కాబట్టి స్టాలిన్ తన ఇష్టానుసారం ముందుకు సాగలేదు. 1930ల మధ్యకాలం నాటికే వ్యతిరేకతను ఎదుర్కొన్నాడు. కానీ ఇది ట్రాట్స్కీయిస్ట్ లేదా మితవాద పక్ష కుట్రదారులు కాని వ్యక్తుల నుండి, నాజీ,లేదా జపనీస్ గూఢచారుల కూడా కానీ వారి నుండి వచ్చిన వ్యతిరేకత. వీరు స్టాలిన్ సమర్థించిన ఈ విధానాలతో ఏకీభవించని, నమ్మకమైన స్టాలినిస్ట్ బోల్షెవిక్‌లు కాబట్టి స్టాలిన్ కోరుకున్నట్లు ఏదీ జరగలేదు. కాలం గడిచేకొద్దీ ఈ ధోరణి స్పష్టంగా మరింతగా బలపడింది. కాబట్టి యుద్ధానంతర కాలానికి, స్టాలిన్ జీవితంలోని చివరి కొన్ని సంవత్సరాలకు మనం చేరుకునే సమయానికి, స్టాలిన్ పార్టీలో ఒంటరిగా ఉన్నాడని స్పష్టంగా తెలుస్తోంది.

1952 అక్టోబర్‌లో 19వ పార్టీ కాంగ్రెస్ జరిగింది. స్టాలిన్ ఇంకా బతికి ఉన్నప్పుడు జరిగిన చివరి కాంగ్రెస్ ఇది. 19వ పార్టీ కాంగ్రెస్ ఇతివృత్తం ప్రాథమికంగా: కమ్యూనిజం వైపు ముందుకు వెళ్ళడం, కమ్యూనిజం నిర్మాణం వైపు తదుపరి దశకు ముందుకు వెళ్ళడం. అందరూ ప్రస్తావించిన, చదివిన వచనం స్టాలిన్ రాసిన చివరి పుస్తకం, ఎకనామిక్ ప్రాబ్లమ్స్ ఆఫ్ సోషలిజం ఇన్ ది యుఎస్ఎస్ఆర్(సోవియట్ యూనియన్ లో ఆర్థిక సమస్యలు) . దీనిని చాలాసార్లు ప్రస్తావించారు. ఇది కమ్యూనిజం వైపు తదుపరి దశ పురోగతిని సూచిస్తుంది.

ఆ తర్వాత కాంగ్రెస్ ముగిసిన వెంటనే, అక్టోబర్ 1952లో కేంద్ర కమిటీ సమావేశం జరిగింది. స్టాలిన్ పట్టుబట్టడంతో పార్టీ నాయకత్వ నిర్మాణం పునర్వ్యవస్థీకరించబడింది.

ఇంకా -- ఒక పెద్ద కథను క్లుప్తంగా చెప్పాలంటే -- స్టాలిన్ మార్చి 1953లో మరణించాడు, చాలా తక్కువ సమయంలోనే స్టాలిన్ పుస్తకం దాదాపుగా అల్మారాల నుండి అదృశ్యమైంది. ఎవరూ దానిని ఇకపైన ప్రస్తావించరు. 19వ పార్టీ కాంగ్రెస్‌లో ఆమోదించిన తీర్మానాలను ఇకపై ఎవరూ ప్రస్తావించరు. కొత్త పార్టీ కార్యక్రమాన్ని, పార్టీ నాయకత్వంలో జరిగిన మార్పులను విస్మరించారు. కాబట్టి స్టాలిన్ మద్దతు ఇచ్చిన చర్యలకు నాయకత్వం మద్దతు ఇవ్వలేదు అన్నది స్పష్టంగా తెలుస్తున్నది. స్టాలిన్ మరణించే సమయానికి, అంతకు ముందు చాలా సంవత్సరాలు, ఆయన పార్టీలో రాజకీయంగా ఒంటరిగా ఉన్నాడనడానికి ఇది నిదర్శనం.

అవును, నేను చెప్పాలి ఎందుకంటే నేను చేయాలనుకున్న వాటిలో ఒకటి నా వద్ద ఉన్న పుస్తకాలు చదవడం, ఈ ఇంటర్వ్యూ కోసం సన్నాహకంగా నేను మళ్ళీ తీసుకున్న మరొక పుస్తకం నుండి మోలోటోవ్‌కు స్టాలిన్ రాసిన లేఖల పుస్తకం చదవడం. నేను దానిని వేరే విధంగా అర్థం చేసుకున్నాను. స్టాలిన్ పార్టీలో కొంచెం ఒంటరిగా ఉండటం అనే ఈ అంశం ఆ లేఖలలో కొన్నింటిలో కనిపిస్తుంది. ఒక సందర్భంలో మోలోటోవ్ సెలవు తీసుకోవాలనుకునే ఒక విషయం ఉంది. అతను ఇలా అన్నాడు, నేను ఆరు వారాల సెలవు తీసుకోవాలనుకుంటున్నాను. జవాబిస్తూ స్టాలిన్ ఇలా అన్నాడు: మీరు ఆరు వారాల పాటు మాస్కోను వదిలి వెళ్ళలేరు ఎందుకంటే మీరు కగనోవిచ్‌ను వదిలి వెళ్ళలేరు, మీకు తెలుసు అతన్ని ఆరు వారాల పాటు మాస్కోలో ఒంటరిగా మీరు ఉంచలేరని మీకు తెలుసు. లాజర్‌ను ఏ ప్రధాన స్రవంతి చరిత్ర పుస్తకంలోనైనా స్టాలిన్ నమ్మకమైన అనుచరుడిగా పిలుస్తారు.

కాబట్టి స్టాలిన్ సర్కిల్‌లో మీరు బాగా నమ్మదగినవారని భావించే వ్యక్తులను కూడా, మోలోటోవ్ లేకుండా 6 వారాల పాటు ఒంటరిగా ఉంచేంతగా అతను విశ్వసించలేదని స్పష్టమైంది.

అది చదువుతున్నప్పుడు నాకు మరో విషయం గుర్తుకు వచ్చింది, అదేంటంటే స్టాలిన్ రైకోవ్ గురించి ఫిర్యాదు చేస్తున్నాడు. 20ల మధ్యలో. అతను నిరంతరం లేఖలు రాస్తూ, మనం ఇంకా ఈ రైకోవ్‌ను అక్కడే వదిలి వెళ్ళబోతున్నామని చెబుతాడు.

20వ దశకం మధ్యలో. అతను నిరంతరం ఇలాగే లేఖలు రాస్తున్నాడు, మనం ఇంకా ఈ రైకోవ్‌ని అక్కడే వదిలేస్తాం. అతను ఏదో చేయబోతున్నాడు. నేను దాన్ని తనిఖీ చేస్తున్నాను. అక్షరాలా అతనికి 10 సంవత్సరాలు పట్టింది. నేను, "రైకోవ్‌కి ఏమైంది?" అని అనుకున్నాను.

వాళ్ళు అతనికి 1936 వరకు టెలికాం బాధ్యతలు అప్పగించారు. "సరే, నేను చెప్పేది ఏమిటంటే ఇది నిరంకుశ నియంత చర్యలా అనిపించడం లేదు." మీకు తెలుసా, సద్దాం హుస్సేన్ లేదా అలాంటి ఎవరికైనా అంత సమయం పట్టేది కాదు, పార్టీ నుండి శత్రువును తరిమికొట్టడానికి అతనికి 10 సంవత్సరాలు పట్టేది కాదు. నేను ఏమి చెబుతున్నానో మీకు తెలుసా? అది చదువుతున్నప్పుడు నాకు అలా అనిపించింది.

సమయాభావం దృష్ట్యా, మీరు ఎవరికైనా స్టాలిన్ అనే పదాన్ని చెబితే, వారందరూ చెప్పే ఒక విషయం గురించి నేను మాట్లాడాలనుకుంటున్నాను. నేను స్టాలిన్ గురించి ఈ పుస్తకాలు చదవడం ప్రారంభించినతర్వాత, నేను నా భార్యతో, "స్టాలిన్ గురించి ఏదన్నా విషయం చెప్పండి" అని అన్నాను. ఆమె వెంటనే, "ఓహ్, సరే, అతను 3 కోట్ల మందిని చంపాడు." అని చెప్పింది. అయితే, 6 కోట్ల మంది వరకు చంపాడని చెప్పిన సంఖ్యలను నేను చూశాను. 2 కోట్ల మందిని చంపాడని రాబర్ట్ కాంక్వెస్ట్ చెప్పాడని నేను అనుకుంటున్నాను. కాబట్టి మీకు నా ప్రశ్న ఏమిటంటే నిజమైన సంఖ్య ఏమిటి? ప్రధాన స్రవంతి చరిత్రకారులు సంవత్సరాలుగా ఏ అతిశయోక్తులు చెబుతూ వచ్చారు.

గ్రోవర్ ఫర్: సరే, స్టాలిన్ గురించి ఒక్క మాట. స్టాలిన్ నియంత కాదు. అతను తన ఇష్టం వచ్చినట్లు ప్రవర్తించలేదని, అతనితో మరికొందరు ఉన్నారని మీకు రెండు ఉదాహరణలు ఇచ్చాను.

స్టాలిన్ మరణించినప్పుడు అమెరికన్ CIA వాస్తవానికి ఒక నివేదికను విడుదల చేసింది, అది అప్పటి నుండి ప్రచురించబడుతోంది. అంటే, మీరు ఇప్పుడు దానిని చదవవచ్చు. రహస్య పత్రంగా దానిని వర్గీకరించలేదు. CIA నిర్ధారణ ఏమిటంటే, పెద్ద

మార్పులను ఆశించవద్దు. సోవియట్ యూనియన్‌లో ఎల్లప్పుడూ సమిష్టి నాయకత్వం ఉంది, అవి సమిష్టి నాయకత్వంగానే కొనసాగుతాయి. స్టాలిన్ సర్వశక్తిమంతుడు అనే ఈ విషయం ఎప్పుడూ వాస్తవం కాదు.

కాబట్టి స్టాలిన్ నియంత కాదని చెప్పడానికి చాలా ఆధారాలు ఉన్నాయి.

ఉదాహరణకు, హిట్లర్ తాను చేయాలనుకున్నది చేయకుండా నాజీ పార్టీ నాయకత్వం లేదా అలాంటిదే మరొకటి ఆపిందని హిట్లర్ గురించి ఎవరూ ఎప్పుడూ చెప్పలేదు, అతను ఖచ్చితంగా నియంత. అతను చెప్పినట్టే జరుగుతుంది. స్టాలిన్ విషయంలో అలా జరగలేదు. కానీ స్టాలిన్‌ను నియంత అని పిలుస్తారు ఎందుకంటే "నియంత" చెడ్డవాడు. మనం స్టాలిన్‌ను చెడ్డవాడు అని పిలవాలనుకుంటున్నాము. కాబట్టి అతన్ని నియంత అని పిలుస్తాం.

ఇటీవల వరకు ప్రిన్స్‌టన్‌లో పూర్తి స్థాయి ప్రొఫెసర్‌గా పనిచేసిన, ఇప్పుడు కాలిఫోర్నియాలోని స్టాన్‌ఫోర్డ్‌లో, ప్రపంచంలోనే అతిపెద్ద, ఉత్తమ నిధులతో కూడిన కమ్యూనిస్ట్ వ్యతిరేక పరిశోధనా కేంద్రం హూవర్ ఇన్‌స్టిట్యూషన్‌కు పూర్తి సమయం పనిచేస్తున్న స్టీఫెన్ కోట్కిన్ తన మూడు సంపుటాల స్టాలిన్ జీవిత చరిత్ర లోని రెండవ సంపుటిలో ఆసక్తికరంగా, స్టాలిన్ "నిరంకుశుడు" అని రాసి, ఆ తర్వాత ఈ విధంగా రాస్తాడు: "నిరంకుశుడు" అంటే ఏమిటో స్పష్టంగా తెలియదు. కానీ ఏ సందర్భంలోనైనా, స్టాలిన్ నియంత కాదు. అది స్టాలిన్ వ్యతిరేక వరవడిలో భాగం. మీరు అలా అనలేరు. సరేనా? అలా అనడం సముచితంగా పరిగణించబడదు.

మీరు మరొక ఆసక్తికరమైన ప్రశ్న అడిగారు, అది స్టాలిన్ ఎంత మందిని చంపాడు? స్టాలిన్ ఎవరినీ చంపలేదు అని నేను సమాధానమిస్తున్నా. స్టాలిన్ ఒక సామూహిక హత్యాకాండ జరిపాడని ఆరోపించే వారు ఉదహరించిన సంఘటనల, స్థల,కాలాలను మీరు పరిశీలిస్తే ఈ ఆరోపణ నిలబడదని మీరే చూస్తారు.

కొన్ని సంవత్సరాల క్రితం నేను "బ్లడ్ లైస్" అనే పుస్తకం రాశాను, ఇది యేల్ చరిత్రకారుడు తిమోతి స్నైడర్ రాసిన చాలా ప్రజాదరణ పొందినదే కానీ పూర్తిగా నిజాయితీ

లేని హిట్లర్ మరియు స్టాలిన్ మధ్య యూరప్ "బ్లడ్‌ల్యాండ్స్" అనే పుస్తకానికి ప్రతిస్పందన. ఇందులో స్నైడర్ స్టాలిన్‌పై అన్ని రకాల దారుణమైన ఆరోపణలు చేస్తాడు.

మీరు ఒక సంఖ్యను చెబుతున్నట్లయితే -- మీరు 2కోట్లు వంటి సంఖ్యను చెప్పలేరు. స్నైడర్ పూర్తిగా నిజాయితీ లేనివాడు, అతను సోవియట్ యూనియన్ చరిత్రకారుడు కూడా కాదు కాబట్టి అతనికి దాని గురించి చాలా తక్కువ తెలుసు, అతను ఇతర స్కాలర్లు చెప్పినదానిని కాపీ చేస్తున్నాడు, అతను 80 లక్షలు లేదా 1కోటి వంటి సంఖ్యను చెబుతాడు కానీ అతను దానిని నిజంగా సమర్థించడు.

మీరు ఏదైనా పెద్ద సంఖ్యలో ప్రజలను స్టాలిన్ బాధితులుగా పరిగణించాలనుకుంటే, 1932-1933 కరువు సమయంలో మరణించిన వారిని మీరు చేర్చాలి. కాబట్టి, 1932-1933 కరువుపై చాలా మంచి అధ్యయనం ఉంది. దానికి స్టాలిన్ బాధ్యత వహించకపోవడమే కాకుండా, కమ్యూనిస్ట్ పార్టీ కూడా దానికి బాధ్యత వహించదని చాలా స్పష్టంగా ఉంది. వారు చాలా విస్తృతమైన కరువును ఎదుర్కొంటున్నారని వారు గుర్తించిన తర్వాత, కరువును తగ్గించడానికి ఉక్రెయిన్, రష్యా మరియు కజఖస్తాన్ లోని కరువు పీడిత ప్రాంతాలకు సహాయం పంపడానికి వారు అన్ని రకాల ప్రయత్నాలను ప్రారంభించారు. దీనిపై వెస్ట్ వర్జీనియా విశ్వవిద్యాలయానికి చెందిన ప్రొఫెసర్ మార్క్ టాగర్ చేసిన అద్భుతమైన పరిశోధన ఉంది. అతని పరిశోధనలన్నీ కాకపోయినా ఆన్‌లైన్‌లో, ఇంటర్నెట్‌లో అక్కడక్కడా అందుబాటులో ఉన్నాయి. ఇది అద్భుతమైన విషయం, నేను దానిని నా పుస్తకం “బ్లడ్ లైస్” లోని రెండు అధ్యాయాలలోనూ, నా పుస్తకం స్టాలిన్ వెయిటింగ్ ఫర్ ... ది ట్రూత్‌లోని మొదటి అధ్యాయంలో సంగ్రహించాను, ఇది స్టీఫెన్ కోట్కిన్ వాల్యూమ్ టూ కు నా విమర్శ. కానీ టాగర్ అప్పటి నుండి ఇంకా ఎక్కువ పరిశోధనలు చేస్తూనే ఉన్నాడు.

కాబట్టి 1932-33 కరువులో మరణించిన వారిని స్టాలిన్ బాధితులుగా మీరు వ్రాయలేరు. అది కేవలం కమ్యూనిస్ట్ వ్యతిరేక ప్రచారం. ప్రత్యేకంగా ఈ ప్రచారం 1930ల మధ్యలో జర్మన్ నాజీ ప్రచారంతో ప్రారంభమై, రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం తర్వాత జర్మనీ యుద్ధంలో ఓడిపోతున్నప్పుడు జర్మన్ల పక్షాన పోరాడి పశ్చిమ దేశాలకు పారిపోయి,

ఇంగ్లాండ్, జర్మనీ, యునైటెడ్ స్టేట్స్, ముఖ్యంగా కెనడాల రహస్య సేవలలో, విద్యారంగంలో కూడా గట్టిగా స్థిరపడిన ఉక్రేనియన్ జాతీయవాద ఉద్యమం ద్వారా వ్యాప్తి చేయబడింది. ఆపై 1990ల ప్రారంభంలో ఉక్రెయిన్ స్వతంత్ర దేశంగా మారినప్పుడు [ఆగస్టు 24, 1991] వారు ఉక్రెయిన్‌కు తిరిగి వచ్చి విద్యారంగం, రాజకీయాల్లో తమను తాము స్థిరపరచుకున్నారు, దీని ద్వారా 1930లలో స్టాలిన్, కమ్యూనిస్టుల చర్యల వల్ల ఉక్రేనియన్లపై ఉద్దేశపూర్వకంగా కరువు ఏర్పడిందనే భావన ఏర్పడింది – ఈ ప్రచారం చాలా అవసరం, ఇది ఉక్రేనియన్ పాఠశాలలు, విశ్వవిద్యాలయాలలో అవసరం. ఈ "హోలోడోమోర్" ఒక కల్పిత పురాణం, దీనికి ("హోలోడోమోర్") ఉక్రేనియన్ జాతీయవాదులు ఈ విధంగా నామకరణం చేశారు. దీనిని కేవలం మితవాద చరిత్ర రచనలలో, ఉక్రెయిన్‌లో కూడా వాస్తవ చరిత్రగా తీసుకుంటారు. దీనికి ఎటువంటి ఆధారాలు ఎప్పుడూ లేవు.

కానీ మీ ప్రశ్నకు సమాధానాన్ని పూర్తి చేయడానికి ముందుకు వెళుతున్నాను: 1930లలో ఉరితీయబడిన వ్యక్తులు రెండు వర్గాలుగా వస్తారు. ఒకటి, అరెస్టు చేయబడిన, విచారించబడిన, కుట్ర, గూఢచర్యం, విధ్వంసం మొదలైన నేరాలకు పాల్పడినందున సోవియట్ సంస్థలచే జైలు పాలైన లేదా ఉరితీయబడిన వారు ఉన్నారు.

రెండవది ఇది: సెప్టెంబర్ 1936లో నికోలాయ్ యెజోవ్ అనే వ్యక్తిని అంతర్గత వ్యవహారాల కమిషనరేట్, NKVD కి అధిపతిగా నియమించారు, ఇందులో రాజకీయ పోలీసులు కూడా ఉన్నారు. యెజోవ్ కు తన సొంత కుట్ర ఉంది. ఆ కుట్రలో పూర్తిగా అమాయకులు, దర్యాప్తుకి కూడా ఇబ్బంది పడని చాలా మంది విశ్వసనీయ సోవియట్ పౌరులను చంపడం జరిగింది.

చివరికి స్టాలిన్ నాయకత్వం జరుగుతోంది గ్రహించింది. యెజోవ్‌ను అధికారం నుండి తొలగించారు. అతను, అతని అనుచరులు విచారణకు గురయ్యారు. వారిపై మా దగ్గర చాలా ఆధారాలు ఉన్నాయి. వారిని 1939, 1940లలో దోషులుగా నిర్ధారించి ఉరితీశారు. నేను దీని గురించి ఒక పుస్తకం రాశాను, చాలా పెద్ద పుస్తకం ఏమీ కాదు, చదవడానికి చాలా సులభంగా ఉంటుంది, దాని పేరు యెజోవ్ వర్సెస్ స్టాలిన్.

కానీ లక్షలాది మంది మరణాలకు యెజోవ్ బాధ్యుడు. వారిలో దాదాపు అందరూ పూర్తిగా నిర్దోషులు అయి ఉంటారు, మనకు నిజంగా వివరాలు తెలియదు, కానీ యెజోవ్, అతని మనుషులు దాదాపు అందరూ అదే నిజమని అంగీకరించారు. స్టాలిన్‌ను చంపడానికి కూడా వారు కుట్ర పన్నారు, కానీ అది ఎప్పుడూ అమలు కాలేదు.

కాబట్టి యెజోవ్ ఆధ్వర్యంలో 6,80,000 మందితో కూడిన పెద్ద ఎత్తున ఊచకోత జరిగింది, ఇది నిజంగా ఒక విపత్తు. దానికి సంబంధించిన ఆధారాలు సోవియట్ యూనియన్ శకం ముగిసినప్పటి నుండి బయటికి వస్తున్నాయి, మరిన్ని ఆధారాలు ఎప్పటికప్పుడు బయటకు వస్తున్నాయి. కానీ 2010 నాటికి నేను యెజోవ్ ఒప్పుకోలు, అతని కుడి భుజం లాంటి మనుషులలో ఒకరి లేదా ఇద్దరి ఒప్పుకోలులను నా వెబ్ పేజీలో ఉంచాను, వాటిని ప్రచురించాను, వాటిని తిరిగి టైప్ చేసాను, వాటిని రష్యన్ అసలు ప్రతిలో, తరువాత ఆంగ్ల అనువాదంలో అక్కడ ఉంచాను. ఈ విషయం అక్కడ ఉంది. ఇది ప్రధాన స్రవంతి పండితులచే విస్మరించబడింది, స్టాలిన్ వ్యతిరేక వరవడిని రక్షించడానికి, ఈ అక్రమ ఉరిశిక్షలకు స్టాలిన్‌ను నిందించడానికి సౌకర్యంగా ఉంటుందని దీనిని విస్మరించారు.

కాబట్టి అది ఒక ముఖ్యమైన విషయం. మీరు స్టాలిన్‌ను, తద్వారా కమ్యూనిస్ట్ ఉద్యమాన్ని, పార్టీ మొదలైనవాటిని రాక్షసంగా చూపించాలనుకుంటే, మీరు అలా చేయాలనుకుంటే, మీరు కొన్ని పెద్ద నేరాలను స్టాలిన్‌కు ఆపాదించాలి, కృశ్చెవ్ అదే చేశాడు, గోర్బచేవ్ అదే చేశాడు. పశ్చిమ దేశాల కమ్యూనిస్ట్ వ్యతిరేక పండితులు, పరిశోధకులు వాటినే స్వీకరించి, వాటికి ఆధారాలు మద్దతు ఉన్నట్లుగా ప్రచురించబడుతూనే ఉన్నారు. కానీ అది నిజం కాదు.

నీమా పర్విని : అవును, నాకు ఆసక్తి కలిగించే విషయాలలో ఒక దానిని నేను నమ్ముతున్నాను -- నేను తప్పు చేస్తే నన్ను సరిదిద్దండి -- కానీ నా అవగాహన ఇది: చివరికి అతన్ని ఉరితీసిన విచారణకు సన్నాహకంగా యెజోవ్ కార్యకలాపాలపై ఒక నివేదికను.బెరియా ఇచ్చాడు, NKVD బలవంతపు ఒప్పుకోలును ఉపయోగించిందని, రుజువు కోసం కృశ్చెవ్ ఆ నివేదికపై ఆధారపడ్డాడని నా అవగాహన. NKVD హింస లేదా

మానవ హక్కులకు విరుద్ధంగా ఉండే పద్ధతులను ఉపయోగిస్తుందనే ఆలోచనకు బెరియా నివేదికే ఆధారాలు అందిస్తుంది. అది నిజమేనా?

గ్రోవర్ ఫర్: మీరు ప్రస్తావిస్తున్న పత్రమే నా 'యెజోవ్ వర్సెస్ స్టాలిన్' పుస్తకంలో పునఃముద్రించబడిందని నేను నమ్ముతున్నాను. ఈ నివేదిక పాత స్టాలినిస్ట్ అయిన మాలెంకోవ్, ఆండ్రీవ్, బెరియాలు రాసినదని నేను నమ్ముతున్నాను. అందులో వారు ఏమి జరిగిందో తెలుసుకోడానికి, యెజోవ్ NKVD అధిపతిగా ఉన్నప్పుడు ఏమి చేశాడనే దానిపై దర్యాప్తు నిర్వహించామని, అతను భారీ సంఖ్యలో ప్రజలను ఊచకోత కోశాడని, విచారణ లేకుండా, ఎటువంటి ఆధారాలు లేకుండా భారీ సంఖ్యలో ప్రజలను ఉరితీశాడని తేల్చారని వారు నివేదించారు. ఆ పత్రం ప్రచురించబడింది, నేను దానిని అనువదించి నా పుస్తకంలో ఉంచాను. [యెజోవ్ వర్సెస్ స్టాలిన్ 10వ అధ్యాయం చూడండి]. ఇది మరెక్కడైనా అనువదించబడిందని నాకు నమ్మకం లేదు, నేను దానిని మరెక్కడా చూడలేదు. ఖచ్చితంగా నేను దానిని ఎనిమిది లేదా తొమ్మిది సంవత్సరాల క్రితం నా పుస్తకంలో “యెజోవ్ వర్సెస్ స్టాలిన్”లో ముద్రించాను. దానిని అందులో చదవండి.

కాబట్టి 1956లో 20వ పార్టీ కాంగ్రెస్‌లో కృశ్చెవ్ స్టాలిన్‌పై దాడి చేసిన విషయం మనకు తెలుసు. 1961లో అక్టోబర్ 1961లో 22వ పార్టీ కాంగ్రెస్ జరిగింది. ఇది ప్రాథమికంగా, దానిలో ఎక్కువ భాగం, వివిధ ఉన్నత స్థాయి పార్టీ సభ్యులు, పార్టీలోని ప్రముఖ పార్టీ సభ్యులు, స్టాలిన్‌పై దాడి చేయడానికి అంకితం చేయబడింది... 1961 చివరిలో జరిగిన 22వ కాంగ్రెస్ తర్వాత, కృశ్చెవ్ ఒక కమిషన్‌ను నియమించాడు, దీనిని చాలా సంవత్సరాలుగా ప్రముఖ రెండవ ర్యాంక్ యూనియన్ అధికారిగా ఉన్న షెర్నిక్ అనే పాత బోల్షెవిక్ పేరు మీద షెర్నిక్ కమిషన్ అని పిలుస్తారు. విచారణలో పాల్గొన్న నిందితులను, జర్మన్లు, జపనీయులతో కుట్ర పన్నారని ఆరోపణలు ఎదుర్కొంటున్న తుఖాచెవ్స్కీ వ్యవహారంలో సైనిక నిందితులను గురించి దర్యాప్తు చేయడం- ఆర్కైవ్‌లను పరిశీలించి దర్యాప్తు చేసి, ఈ వ్యక్తులు నిర్దోషులని నిరూపించే ఆధారాలను కనుగొనడం వారి పని. కానీ పరిశోధకులు అలా చేయలేకపోయారు. నా ఉద్దేశ్యం, వారు ఆర్కైవ్‌లను పరిశీలించారు, సరే. వారు ఈ

సుదీర్ఘమైన నివేదికలను రాశారు, కానీ కృశ్చెవ్ వారు కనుగొనాలనుకున్న ఆధారాలను వారు కనుగొనలేకపోయారు. ఫలితంగా, ఆ నివేదికలు ఎప్పుడూ ప్రచురించబడలేదు, వాటిని సోవియట్ యూనియన్ ముగిసిన తర్వాత వరకు ప్రచురించలేదు. అవి మొదటిసారిగా 1993 లేదా 1994లో ప్రచురించబడ్డాయి, అప్పటి నుండి అవి తిరిగి ప్రచురించబడుతున్నాయి. గోర్బచేవ్ ... అతను, అతని అనుయాయులు నివేదికలను కనుగొన్నారు,స్టాలిన్‌కు వ్యతిరేకంగా కొన్ని ఆధారాలను సేకరించడానికి వాటిని నిజాయితీగా ఉపయోగించారు కానీ వారు అలా చేయలేకపోయారు, వారికి అవసరమైన ఆధారాలను రూపొందించలేకపోయారు.

1962 చివరలో ఒక ఆసక్తికరమైన సమావేశం జరుగుతోంది, అది పార్టీ చరిత్రకారుల సమావేశం. ఈ కాలంలో, అంటే మనం కృశ్చెవ్ కాలం గురించి మాట్లాడుతున్నామని మీరు అర్థం చేసుకోవాలి, ప్రతి పాఠశాలలో, విశ్వవిద్యాలయంలో పార్టీ చరిత్రలో ఒక నిపుణుడు ఉన్నాడు, సోవియట్ చరిత్ర, రష్యన్ చరిత్ర మాత్రమే కాదు, పార్టీ చరిత్ర కూడా. ఇది పార్టీ చరిత్రకారుల సమావేశం. ఈ పార్టీ సమావేశంలో ప్రముఖ నాయకులు, మరికొందరు ఆసక్తికరమైన వ్యాసాలు సమర్పించారు.

ఆ పత్రాలలో ఒకటి కృశ్చెవ్ కుడిభుజమైన వారిలో ఒకడైన పియోటర్ పోస్పెలోవ్ రాసినది, ఇచ్చిన ప్రసంగాలలో ఒకటి, 1956లో (సీక్రెట్ స్పీచ్) రహస్య ప్రసంగంగా మారిన దాని మొదటి ముసాయిదాను పోస్పెలోవ్ రూపొందించాడు. పోస్పెలోవ్ సభలోని వారిని ప్రశ్నించి సమాధానాలను తీసుకున్నాడు, అతనిని వారు ప్రశ్నించి సమాధానాలను తీసుకున్నారు, ఇదంతా వ్రాత ప్రతులలో ఉంది. పార్టీ చరిత్రకారులలో ఒకరైన విద్యార్థి ఇలా అడుగుతాడు: "వారు మమ్మల్ని పార్టీ ఆర్కైవ్‌లలోకి ఎందుకు అనుమతించరు?" దానికి స్పందిస్తూ పోస్పెలోవ్ ఇలా అంటాడు: మీకు అవసరమైనది ఏదైనా 22వ పార్టీ కాంగ్రెస్ రాతప్రతులలో చూడవచ్చు. మరియు మరొకరు, మరొకరు, అదే ప్రశ్న అడుగుతారు, అదే సమాధానాన్ని పొందుతారు ...

కాబట్టి వారిని [పార్టీ చరిత్రకారులను] పార్టీ ఆర్కైవ్‌లలోకి అనుమతించలేదు. వారిని ఎందుకు అనుమతించలేదో ఇప్పుడు మనకు తెలుసు, ఎందుకంటే పార్టీ ఆర్కైవ్‌లలోని ఆధారాలు స్టాలిన్ గురించి, స్టాలిన్ కాలం గురించి కృశ్చెవైట్లు చెప్పిన ఈ అబద్ధాలన్నింటినీ నిరూపిస్తున్నాయి. సోవియట్ యూనియన్ ముగిసే వరకు మన దగ్గర ఈ ఆధారాలు ఏవీ లేవు. సోవియట్ యూనియన్ అంతం కాకపోతే మనకు ఇంకా ఆ ఆధారాలు అందుబాటులో ఉండేవి కావు.

నీమా పర్విని : కాబట్టి నేను కరువును, ఉక్రెయిన్‌లోని కరువును గురించి చర్చకు తిరిగి రావాలి. చాలా కష్టం మీద దొరికిన 1956లో అన్నా లూయిస్ స్ట్రాంగ్ రాసిన 'ది స్టాలిన్ ఎరా' అనే పుస్తకాన్ని నేను తీసుకున్నాను. నేను కొన్ని ఐరిష్ కమ్యూనిస్ట్ వెబ్‌సైట్‌లలో ఇలాంటివి. చూశాను, వాటిని చూడడానికి వారాలు పట్టింది కానీ ఈ పుస్తకంలో, అన్నా లూయిస్ స్ట్రాంగ్ 1932లో ఉక్రెయిన్‌లో కరువు వచ్చిందని పేర్కొంది - అంటే ఆమె అక్కడే ఉంది. దాని గురించి వింతైన కథలు ఉన్నాయి – ఇందులోని ఒక భాగంలో వారు పొలాలను సమష్టిగా దున్నుతున్నారు, పొలం పక్కన ఒక మహిళ ఒపెరా పాడుతున్నారు అని రాశారు. ఇది చాలా వింతగా ఉందని, దీన్ని తయారు చేయలేమని నేను అనుకున్నాను. కానీ ఆ పుస్తకంలో ఆమె ఇలా చెబుతుంది - మీరు టీవీలో చూసే వెర్షన్‌లోకి నిజంగా రాని కథ – సమష్టీకరణను వ్యతిరేకించిన (కులకులు) ధనిక రైతులు తమ పనిముట్లను నాశనం చేసి, తమ పశువులను, ఆవులను, పందులను, కోళ్లను చంపారని ఆమె పేర్కొంది, సమష్టీకరణ ప్రయత్నానికి తమ ఆస్తిని వదులుకోవడానికి ఇష్టపడనందున వారు వాటన్నింటినీ చంపారని ఆమె పేర్కొంది.

స్టాలిన్ వ్యవసాయం లోకి ఆధునిక యంత్రాలను తీసుకురావాలనుకున్నాడు. కానీ సోవియట్ యూనియన్‌కు చాలా ఆహారం అవసరమైన సమయంలో, ఆ ఆహారాన్ని ఉత్పత్తి చేయడంలో వారు ఇప్పటికే సమస్యలను ఎదుర్కొంటున్న సమయంలో ఈ కరువు వచ్చింది. వీటన్నిటితో పాటు, (కులకులు) ధనిక రైతులు అక్కడ ఉన్న పనిముట్లను నాశనం చేసి పశువులను చంపారు, ఇది సమస్యను భారీగా తీవ్రతరం చేసింది. ఇదే

జరిగిందని ఇప్పుడు మీకు అర్థమైందా? ఇది నిజంగా జరిగిందని సూచించడానికి మీకు ఏవైనా ఆధారాలు ఉన్నాయా?

గ్రోవర్ ఫర్: సరే, నన్ను మళ్ళీ చెప్పనివ్వండి. కరువు గురించి ప్రాథమిక వనరులను నేను వ్యక్తిగతంగా పరిశీలించ లేదు. సంవత్సరాల క్రితం, అంటే 20 సంవత్సరాల క్రితం, వెస్ట్ వర్జీనియా విశ్వవిద్యాలయానికి చెందిన మార్క్ టౌగర్ చేసిన పరిశోధనను నేను చూశాను. అతను ప్రాథమిక వనరులను పరిశీలించాడని నేను గమనించాను. వాస్తవానికి మార్క్ టౌగర్ 1980ల చివరలో గ్రాడ్యుయేట్ స్కూల్ నుండి తన వృత్తి జీవితాన్ని సోవియట్ వ్యవసాయాన్ని, రష్యన్ వ్యవసాయాన్ని మరింత విస్తృతంగా అధ్యయనం చేయడానికి అంకితం చేశాడు, ముఖ్యంగా సోవియట్ వ్యవసాయం గురించిన ప్రాథమిక వనరులను ఎల్లప్పుడూ పరిశీలించాడు. అతను అస్సలు వామపక్షవాది కానే కాదు, నేను చెప్పేది ఏమిటంటే, సాధారణ సూత్రప్రాయ విద్వాంసుడు.

నేను అనేక సంవత్సరాలుగా మార్క్‌ను గురించి తెలుసుకుంటున్నాను. నేను అతని పరిశోధనకు పెద్ద అభిమానిని అయ్యాను మరియు అతని పరిశోధన మొదటి స్థాయి ప్రాథమిక మూల పరిశోధన, అతనికి ఎటువంటి రాజకీయ కర్తవ్యాలు లేవు. అతను వామపక్షవాది, కమ్యూనిస్ట్, స్టాలిన్ అనుకూలుడు ఖచ్చితంగా కానే కాదు. రష్యాలో ప్రతి మూడు లేదా నాలుగు లేదా ఐదు సంవత్సరాలకు తీవ్రమైన కరువులు సంభవించాయని, కానీ మధ్యప్రాచ్యంలోకి, మధ్య యుగాలలోకి వెళ్ళి పరిశీలిస్తే కనీసం వెయ్యి సంవత్సరాల క్రితం నుండి క్రమం తప్పకుండా కరువులు సంభవించాయని మార్క్ ఎత్తి చూపాడు.

రష్యా భౌగోళిక పరిస్థితి మన తరహా వ్యవసాయానికి అనుకూలంగా లేదు, ఉదాహరణకు అమెరికన్ మిడ్‌వెస్ట్‌లో లేదా కెనడా యునైటెడ్ స్టేట్స్ కంటే ఉత్తరాన ఉంది కావున కెనడియన్ మిడ్‌వెస్ట్‌లో కూడా, మన తరహా వ్యవసాయానికి అనుకూలంగా లేదు. ఇక్కడ కరువులు, వరదలు, తక్కువ వ్యవధి వేసవికాలం, కీటకాల దాడి, మొక్కల వ్యాధులు మొదలైనవి తరచుగా వస్తాయి. మార్క్ ఈ కరువులలో కొన్నింటిని వివరించాడు. అయితే,

19వ శతాబ్దం మరియు 20వ శతాబ్దం ప్రారంభంలో వాటి గురించి చాలా రచనలు వచ్చాయి. ఇది రష్యాకు ఎదురైన పెద్ద సమస్య.

1920లలోనే నాలుగు కరువులు, వాటిలో నాలుగు తీవ్రమైన కరువులు వచ్చాయి. కాబట్టి 1920ల చివరలో స్టాలిన్ నాయకత్వం కొంతమంది వ్యవసాయ నిపుణులను అమెరికాకు పంపి, కొన్ని అమెరికన్ మిడ్‌వెస్ట్రన్ పొలాలను పెద్ద ఎత్తున పరిశోధించడానికి పంపిందని, అవి యాంత్రీకరణపై ఆధారపడి ఉన్నాయని, భారీగా యాంత్రీకరించబడిన పొలాలు, సాపేక్షంగా తక్కువ శ్రమతో,చాలా విస్తృతంగా [యాంత్రీకరణ] ఉన్నాయని ఆ నిపుణులు గమనించారని, ఆపై తిరిగి వచ్చి సోవియట్‌లు సోవియట్ వ్యవసాయ క్షేత్రాలు అని పిలిచే కొన్నింటిని ఏర్పాటు చేశారని మార్క్ పరిశోధన ఎత్తి చూపింది. రష్యాలో ఈ అమెరికన్ శైలి వ్యవసాయాన్ని ప్రయత్నించడానికి తక్కువ సంఖ్యలో ప్రయోగాత్మక వ్యవసాయ క్షేత్రాలు ఉన్నాయి.

అది మంచి నమూనా అని వారు నిర్ణయించుకున్నారు. అందువల్ల వ్యవసాయాన్ని సమిష్టిగా చేయాలని నిర్ణయించుకున్నారు. ప్రతి కొన్ని సంవత్సరాలకు వినాశకరమైన కరువు ఉన్నందున వారు దీన్ని చేయాలని నిర్ణయించుకున్నారు. మరి ఎవరు బాధపడ్డారు? సరే, ధనవంతులు తప్ప అందరూ బాధపడ్డారు. అందరూ కొంతవరకు బాధపడ్డారు కానీ పేద రైతులు మరియు పేద కార్మికులు ఎక్కువగా బాధపడ్డారు. కరువు వల్ల లేదా పోషకాహార లోపం వల్ల వచ్చే వ్యాధుల వల్ల ప్రత్యక్షంగా మరణించిన వారిలో వారే ఎక్కువగా ఉన్నారు.

సోవియట్ యూనియన్ ఎప్పటికీ ఆధునిక దేశంగా మారలేదని, పారిశ్రామికీకరణ చేయలేదని, పాశ్చాత్య సామ్రాజ్యవాద శక్తుల బెదిరింపుల నుండి తనను తాను రక్షించుకోలేదని కూడా స్పష్టమయ్యింది. ఆ సమయంలో సోవియట్లకు తమపై ఎవరు దాడి చేస్తారో స్పష్టంగా తెలియదు. నాజీ జర్మనీ ఇంకా ఉనికిలో లేదు. హిట్లర్ ఇంకా అధికారం చేపట్టలేదు. కానీ ఫ్రాన్స్, ఇంగ్లాండ్, జపాన్ లేదా పోలాండ్ దాడి చేయగలవు, దాడి చేస్తాయి. 1931లో స్టాలిన్ ఒక ప్రసంగం చేశాడు, అక్కడ అతను ఇలా అన్నాడు, "మన

పారిశ్రామికీకరణకు 10 సంవత్సరాలు సమయం ఉంది. మనం అలా చేయకపోతే వారు మనల్ని అణిచివేస్తారు." ఇది చాలా ప్రసిద్ధి చెందిన ప్రసంగం.

కావున, మధ్యయుగ వ్యవసాయాన్ని కొనసాగించడం పేద రైతులను, పేద కార్మికులను మాత్రమే నాశనం చేయడమే కాదు, సోవియట్ యూనియన్‌ను కూడా నాశనం చేయడమే. అది ఎప్పటికీ పారిశ్రామికీకరణ చేయలేకపోయేది. ముందుగానో లేదా తరువాతో ఏదో ఒక దిశ నుండి ఖచ్చితంగా వచ్చే దండయాత్రను ఎదుర్కోవడానికి ప్రతి ఒక్కరూ తయారైన తగినంత బలమైన సమాజాన్ని, తగినంత పెద్ద సైన్యాన్ని అది ఎప్పటికీ నిర్మించలేకపోయేది. అది మాస్కోలో కేంద్రీకృతమై ఉన్న అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్ట్ ఉద్యమానికి మద్దతు ఇవ్వలేకపోయేది. అందుకే వేరే మార్గం లేక వారు బలవంతపు సమష్టికరణను ప్రారంభించారు.

కాబట్టి వారు ఈ సమిష్టికరణను ఆ వేగవంతమైన రూపంలో చేసారు, అది ప్రాథమికంగా 1932 ప్రారంభం నాటికి పూర్తయింది. కాబట్టి 1932 శరదృతువు నుండి 1933 వేసవి చివరి వరకు వచ్చిన కరువు నేరుగా సమిష్టికరణ వల్ల సంభవించలేదు. మీరు ఎత్తి చూపినట్లుగా, పశువులను, ముఖ్యంగా ఎద్దులు, గుర్రాలు వంటి బరువులు మోసే జంతువులను చంపడం ఖచ్చితంగా తీవ్రమైన దెబ్బ. (క్రాష్) వేగవంతమైన పారిశ్రామికీకరణ ప్రారంభమైంది, వ్యవసాయం కోసం యంత్రాలను నిర్మించడంపై , ట్రాక్టర్లు చాలా ఎక్కువ పనిని వేగంగా చేయగలవు కాబట్టి ట్రాక్టర్లు తయారు చేయడానికి ప్రాధాన్యత ఉంది. మీకు తెలుసా, ట్రాక్టర్లు నాగలి నుండి కోత కోసే యంత్రాలు, కలుపు తీసే యంత్రాలు, అన్ని రకాల వస్తువులను లాగగలవు. వాస్తవానికి సోవియట్ యూనియన్ పాశ్చాత్య దేశాల నుండి ట్రాక్టర్లను కొనుగోలు చేసింది, కానీ 1932 నాటికి అన్ని బరువులు మోసే జంతువులను భర్తీ చేయడానికి తగినన్ని ట్రాక్టర్లు లేవు.

సరే, వ్యవసాయం పారిశ్రామికీకరణ తగినంతగా ముందుకు సాగలేదు, టాగర్ తన పరిశోధనలో ఎత్తి చూపినట్లుగా ప్రకృతి వైపరీత్యాలు వరుసలో వచ్చాయి. పంటలకు తెగుళ్లు (వ్యాధులు) వచ్చాయి. వీటిని (తుప్పు మరియు స్మట్) శిలీంధ్ర వ్యాధి, బూడిద తెగులు

అంటారు. మీరు వాటిని చూడవచ్చు. నేను వాటిని చూశాను. అవి ముఖ్యంగా ధాన్యపు ఉత్పత్తులపై దాడి చేసే నిజమైన తెగుళ్లు. కొన్ని ప్రాంతాలలో వరదలు, ఇతర ప్రాంతాలలో కరువు వచ్చాయి వాస్తవానికి పంట పొలాల పైన ఎలుకల దాడి చాలా ఎక్కువగాగా ఉన్నదని నమోదు చేయబడింది.

కాబట్టి 1932 శరదృతువులో పంట దిగుబాడీలో వైఫల్యం వాస్తవానికి సహజ కారణాల వల్ల సంభవించింది. అయితే, అదే కారణమని మాస్కోలోని రాజకీయ నాయకత్వానికి బహుశా జనవరి [1933] వరకు స్పష్టంగా తెలియలేదు. ప్రారంభంలో స్టాలిన్, ఇతర నాయకులు స్థానిక కమ్యూనిస్ట్ నాయకత్వ అసమర్థమైన రాజకీయ ఆర్గనైజేషన్ మరియు నాయకత్వం కారణంగానే ఇది జరిగిందని నమ్మారు. స్థానిక కమ్యూనిస్టులను ఓడించడానికి కగనోవిచ్ మరి ఇతరులను చాలా ఎక్కువగా అక్కడికి పంపడం జరిగింది. కానీ అది ప్రధాన కారణం కాదని తేలింది. ప్రధాన కారణం ఈ ప్రకృతి వైపరీత్యాలు. సోవియట్ నాయకత్వం దీనిని గ్రహించిన తర్వాత, జనవరి 33 ప్రాంతంలో, వారు ఎక్కువగా ప్రభావితమైన ప్రాంతాలలో అదనపు రేషన్లు, అదనపు మానవశక్తిని అందించడం ప్రారంభించారు.

అంతకు ముందు, స్థానికంగా కరువులు ఉన్నాయని వారు గ్రహించినప్పుడు, కరువుల పరిధిని వారు గ్రహించలేదు, వారు అన్ని పొలాలకు, ముఖ్యంగా పంట బాగా పండిన పొలాలకు మనుషులను పంపారు, కానీ వాస్తవానికి అన్ని పొలాలకు పంటను జప్తు చేయడానికి, దానిని మరింత సమానంగా, మరింత సమానత్వ పద్ధతిలో విభజించడానికి మనుషులను పంపారు.

ఏదో ఒక విధంగా మంచి పంట పండించిన రైతులను బయటకు వెళ్లి తమ పంటను అమ్ముకుని, తమ ధాన్యాన్ని చాలా ఎక్కువ ధరకు అమ్మేయడం సహజమైన క్రమం అయి ఉండేది. ఫలితం ఏమిటి? ఫలితంగా నగరాలు పంటలు పండించవు, ధాన్యం పండించవు, అందువల్ల నగరాల్లోని ప్రజలు, గ్రామీణ ప్రాంతాలలోని పేదలు దీని భారాన్ని అనుభవిస్తారు. వారు ఈ కరువుకు మూల్యాన్ని చెల్లిస్తారు, రష్యన్ చరిత్ర అంతటా జరిగినట్లుగా వారు అనారోగ్యానికి గురై అసమానంగా చనిపోతారు.

కాబట్టి సోవియట్లు పొలాలకు వెళ్లి, అందుబాటులో ఉన్న ధాన్యాన్ని, నిల్వ చేసిన వాటిని, సేవ్ చేసిన వాటిని పసిగట్టడానికి బృందాలను పంపారు, మరింత సమానత్వ పద్ధతిలో పునఃపంపిణీ చేయడానికి దానిని స్వాధీనం చేసుకున్నారు. ఇప్పుడు ఇది ధాన్యాలను ఎవరి నుండి జప్తు చేసారో, ఆ ప్రజలలో చాలా ఆగ్రహాన్ని కలిగించింది.

వారు దీనికి భిన్నంగా ఏదైనా చేయగలరో లేదో తెలుసుకోవడం కష్టం.. అది వారి ప్రారంభ ప్రతిస్పందన. ఆ తర్వాత, జనవరి 33 నుండి, వారు నిర్వాహకుల బృందాలను గ్రామీణ ప్రాంతాలకు పంపారు. వారు కొంతవరకు ధాన్యాన్ని పునఃపంపిణీ చేశారు. ఫలితంగా, 1933లో పంట దిగుబడి విజయవంతమైంది. కరువు వల్ల బలహీనపడిన రైతు 1933లో పంటను తీసుకువచ్చారని, వారిలో చాలామంది కరువు కారణంగా మరణించారని, కానీ వారు విజయవంతమైన పంటను తీసుకు రాగలిగారని, గమనించడం ముఖ్యం., ఇది మరోసారి కరువుకు మానవ నిర్మిత కారణాలు కాదని, సహజ కారణాల వలన కరువు వచ్చిందని సూచిస్తోంది.

ఏదేమైనా, దీనిపై మార్క్ టాగర్ చేసిన పరిశోధనను నేను సిఫార్సు చేస్తున్నాను, ఇది నిజంగా అత్యుత్తమమైన విషయం. సోవియట్ వ్యవసాయం గురించి మార్క్ ఒక పుస్తకం రాస్తున్నాడు - అది ఒకటి కంటే ఎక్కువ పుస్తకాలు అవుతుందని నేను ఆశిస్తున్నాను. గత రెండు నెలల్లో నేను అతనితో సంబంధంలో ఉన్నాను, తన గొప్ప పుస్తకాన్ని రాయడానికి సంవత్సరాలు పట్టే చాలా శ్రద్ధగల పండితులలో ఆయన ఒకరని నాకు తెలియదు, కానీ ఆయన దానిని వీలైనంత త్వరగా బయటకు తీసుకువస్తారని నేను ఖచ్చితంగా ఆశిస్తున్నాను. అది చాలా ముఖ్యమైనది అవుతుంది.

నీమా పర్విని : ఇప్పుడు నేను దీని గురించి పెద్దగా మాట్లాడదలచుకోలేదు, మీకు తెలియకపోతే మీరు దానిని చూడలేదా అని చెప్పడం సరైందే కానీ లైసెంకో వల్ల కరువు తీవ్రమైందని,అంటే మీరు చెప్పిన మొక్కల వ్యాధులు స్టాలినిస్ట్ లైసెంకోయిజం వల్ల సంభవించాయని నేను చదివాను. మీరు చదివిన వాటిలో ఏదైనా దాని గురించి ప్రస్తావించబడిందా లేదా అందులో ఏదైనా నిజముందా?

గ్రోవర్ ఫర్: మార్క్ టాగర్ లైసెంకోను పరిశీలించాడు -- అతను అతన్ని "వెర్రి లైసెంకో" అని పిలుస్తాడు. మార్క్ ప్రకారం లైసెంకో [మంచి విత్తనాలను సృష్టించడంలో] విజయం సాధించాడు. నేను లైసెంకో గురించి పరిశోధించలేదు. మీరు లైసెంకో గురించి తెలుసుకోవాలనుకుంటే, అతన్ని సంప్రదించండి. కానీ 1932-33లో లైసెంకో విత్తన ధాన్యంతో చేసిన ప్రయోగం కరువుకు ఒక కారకం అని నేను నమ్మను. కొంతకాలం తర్వాత లైసెంకో వ్యవసాయ శాస్త్రవేత్తలను, మెండెలియన్ జన్యుశాస్త్రాన్ని అనుసరించే వ్యవసాయ నిపుణులను వ్యతిరేకించినప్పుడు, లైసెంకో మెండెలియన్ జన్యుశాస్త్రాన్ని ఖండించినప్పుడు ఇది ముఖ్యమైనది అవుతుంది. అతను అలా చేయడం తప్పు అని మనకు తెలుసు, కానీ అది మరొక సమస్య. నేను చదివిన సాహిత్యం నుండి అది '32-33 కరువుపై ప్రత్యక్ష ప్రభావాన్ని చూపిందని నేను నమ్మను.

నీమా పర్విని : కాబట్టి పారిశ్రామికీకరణ విషయంపై చాలా మంది ప్రధాన స్రవంతి చరిత్రకారులు, వీధుల్లోని సామాన్యులు కూడా, "సరే, అవును, అతను (స్టాలిన్) ఒక రాక్షసుడు. అతను లక్షలాది మందిని చంపాడు" అని చెబుతారు. కానీ USSR గణనీయమైన ఆర్థిక, పారిశ్రామిక వృద్ధిని సాధించింది, ఆ కాలంలో ఉత్పత్తిలో భారీ పెరుగుదల ఉంది. ఇది పారిశ్రామిక ఉత్పత్తిలో 400% పెరుగుదల అని నేను అనుకుంటున్నాను. ఈ చరిత్రకారులు అనేక కోట్ల మంది మరణించారనే నమ్మకాన్ని ఈ వాస్తవంతో ఎలా సమన్వయం చేస్తారు? బ్రిటన్‌కు దాదాపు 200 సంవత్సరాలు పట్టిన దానిని స్టాలిన్ 10 సంవత్సరాలలో ఎలా సాధించాడు?

నిజం చెప్పాలంటే, ఇదే నన్ను ఈ విషయంలో ప్రశ్నించేలా చేసింది, ఒక్క క్షణం ఆగండి. ఎందుకంటే అతను ఏటా ఆరు నుండి 10% GDP వృద్ధిని నమోదు చేస్తున్నాడు, 2 కోట్ల మందిని కోల్పోతున్నాడు, వారు రెండవ ప్రపంచ యుద్ధంలో గెలిచారు, వారు ఒక మనిషిని అంతరిక్షంలోకి తీసుకువెళ్ళారు. అంటే, ఇందులో ఏదో ప్రమాద గంట మోగుతున్నట్లు ఉంది. అదే అర్థం కాలేదు. కాబట్టి, అతను నిజంగా అలా ఎలా చేసాడు? ఇది అద్భుతం అనిపిస్తోంది.

గ్రోవర్ ఫర్: రాబర్ట్ అల్లెన్ రాసిన "ఫ్రమ్ ఫామ్ టు ఫ్యాక్టరీ"(పంట పొలాల నుండి పరిశ్రమలకు) అనే చాలా మంచి పుస్తకం ఉంది. అల్లెన్ ఒక బ్రిటిష్ చరిత్రకారుడు. అతను వ్యవసాయ సమష్టీకరణ లేదా ఈ ఇతర సమస్యలను అధ్యయనం చేయలేదు. కాబట్టి అతను [దాని గురించిన కథలను] అంగీకరిస్తాడు. కానీ అతను ఈ ఆర్థిక అద్భుతం గురించి వ్రాస్తాడు, మీరు దానిని అలా పిలవాలనుకుంటే, వేగవంతమైన పారిశ్రామికీకరణ. ఇది దానిని గురించి చాలా మంచి పుస్తకం.

ఈ రోజు మన చర్చలో ఈ సమయంలో, స్టాలిన్ 2 కోట్ల మందిని చంపాడనే కథ అర్థంలేనిదని మనం గుర్తించాలి. అది జరగలేదు. నా అభిప్రాయం ప్రకారం 2 కోట్ల సంఖ్య ప్రధానంగా అలెగ్జాండర్ సోల్జెనిట్సిన్ నుండి వచ్చింది, అది 1940లు మరియు 1950లలో కమ్యూనిస్ట్ వ్యతిరేక వలసదారుల నుండి ఉద్భవించి ఉండవచ్చని నేను నమ్ముతున్నాను. కానీ నేను మొదట దీనిని కాంక్వెస్ట్ రచనలలో చూశాను, కాంక్వెస్ట్ రచన ఆ విషయాలన్నింటినీ పునరావృతం చేస్తుంది.

ఒక ప్రక్కన, స్టాలిన్ ప్రాంతమైన సోవియట్ యూనియన్ గురించి పరిశోధన చేయడం ప్రారంభించడానికి నన్ను నిజంగా ప్రేరేపించింది రాబర్ట్ కాంక్వెస్ట్ రాసిన “ది గ్రేట్ టెర్రర్” స్టాలిన్స్ పర్జ్ ఆఫ్ ది థర్టీస్ (మహా భీభత్సం-30 ల నాటి స్టాలిన్ ప్రక్షాళనాలు) అనే పుస్తకం. ఈ పుస్తకం నేను 1968 లేదా 1969లో గ్రాడ్యుయేట్ స్కూల్‌లో ఉన్నప్పుడు ప్రచురించబడింది, కానీ నాకు అప్పుడు దాన్ని చదవడానికి సమయం లేదు. కానీ కొన్ని సంవత్సరాల తరువాత, నేను గ్రాడ్యుయేట్ స్కూల్ నుండి బయటకు వచ్చి బోధించడం ప్రారంభించిన తర్వాత, నా (డిసర్టేషన్) పరిశోధన బాగా జరుగుతున్న తర్వాత, నేను కూర్చుని దానిని చదివాను, అది ఇప్పటికీ అతని అత్యంత ప్రముఖ పుస్తకం.

ఆ సమయానికి నేను మధ్యయుగ సాహిత్యం, మధ్యయుగ చరిత్రను అధ్యయనం చేయడానికి గ్రాడ్యుయేట్ స్కూల్ పూర్తి చేసాను. వారి స్వంత అభిప్రాయాలను కలిగి ఉన్న ప్రొఫెసర్లు ఉండటం నా అదృష్టం, కానీ వారు ప్రాథమిక మూల ఆధారాలను ఉపయోగించాల్సిన అవసరాన్ని, ఎంత ప్రసిద్ధి చెందినవారైనా, ప్రాథమిక మూల ఆధారాల

సూచనలతో వారి తీర్మానాలకు మద్దతు ఇవ్వని పండితులపై దృష్టి పెట్టకూడదని నిజంగా నొక్కి చెప్పారు. నేను ఆ సమయంలో దానిని తేలికగా తీసుకున్నానని ఇప్పుడు నేను అనుకుంటున్నాను. అప్పటి నుండి నేను కనుగొన్నది ఏమిటంటే, మాలో ఆ విషయాన్ని బలంగా నాటుకునే లాగా, మా పత్రాలలో, పరిశోధనాలలో దానినే నొక్కి చెప్పే ప్రొఫెసర్లు ఉండటం నా అదృష్టం.

కాబట్టి నేను కాంక్వెస్ట్ పుస్తకం చదివాను. మీరు 1970ల ప్రారంభంలోని ఏదో విషయం గురించి మాట్లాడుతున్నారు. ఇది భయానకంగా ఉంది. నా ఉద్దేశ్యం ఏమిటంటే ఇది స్టాలిన్ గురించి ఒకదాని తర్వాత ఒకటిగా వస్తున్న భయానక కథలు. కానీ కాంక్వెస్ట్‌లో ఫుట్‌నోట్‌లు ఉన్నాయి. మొదటి నుంచి అతని దగ్గర ఎలాంటి ఆధారాలు లేవని తెలుస్తోంది. అతను ఇతరులు రాసిన పుస్తకాలను, కొన్నిసార్లు వ్యాసాలను, కానీ ప్రధానంగా పుస్తకాలను ఉటంకించాడు. మీకు తెలుసా, అలెగ్జాండర్ ఓర్లోవ్ ఏదైనా చెప్పినట్లయితే, అదే కాంక్వెస్ట్ చెప్పేదానికి సాక్ష్యం, ఇలాంటివే మిగిలినవి.

కాబట్టి నా పరిశోధనలో చాలా బాగా అందుబాటులో ఉన్నప్పుడు, నాకు ఇంకా కుటుంబం లేనప్పుడు, నాకు కొంత సమయం ఉంది. ఒక సంవత్సరం లేదా అంతకంటే ఎక్కువ కాలం నేను నివసించే ఉత్తర న్యూజెర్సీ నుండి మాన్‌హట్టన్‌కు వెళ్లడానికి నేను బస్సు ఎక్కి వెళ్ళేవాడిని, అక్కడ నిజంగా అద్భుతమైన రష్యన్ సేకరణ ఉంది. ఆ సమయంలో వారి వద్ద రష్యన్ పరిశోధన కోసం అంకితమైన రష్యన్ పరిశోధన గది ఉంది. వారి దగ్గర అది ఉందో లేదో నాకు తెలియదు, కానీ వారి దగ్గర ఇంకా ఖచ్చితంగా ఇంకా చాలా ఎక్కువ ఆధారాలు ఉన్నాయి. నేను చేసింది ఇదే: నేను కాంక్వెస్ట్ యొక్క అన్ని ఫుట్‌నోట్‌ల 3x5 కార్డులను తయారు చేసాను. ఆపై నేను వెళ్లి ఈ ఫుట్‌నోట్‌లలో ఏదైనా ఆధారాలు ఉన్నాయా అని చూడటానికి అతని ఫుట్‌నోట్‌లను తనిఖీ చేసాను.

ఈ ఫుట్‌నోట్‌లలో దేనిలోనూ ఆధారాలు లేవు. కాంక్వెస్ట్ కృశ్చెవ్‌ను మాత్రమే కాకుండా కృశ్చెవ్ కాలం నాటి పుస్తకాలను, వ్యాసాలను కూడా ఉదహరించాడు, వాటి ఆధారాలకు సంబంధించిన ఎటువంటి సూచనలు లేవు, స్టాలిన్ కాలంలో స్టాలిన్ పైనా లేదా

సోవియట్ యూనియన్ పైనా చెడుగా రాసిన ఏ మూలాన్ని అయినా ఆయన(కాంక్వెస్ట్) ఉదహరిస్తాడు.

కానీ అతని దగ్గర ఎటువంటి ఆధారాలు లేవు. ఇప్పుడు కృశ్చెవ్ హయాంలోనూ, ఆ తరువాత గోర్బచేవ్ హయాంలోనూ సోవియట్ రచయితల వద్ద కూడా ఎటువంటి ఆధారాలు లేవు. వారిని ఆర్కైవ్‌లలోకి అనుమతించలేదు. కానీ కాంక్వెస్ట్ చెప్పిన దానికి ఆధారాలు లేవని నేను గుర్తించాను. మీరు దీన్ని ఎందుకు నమ్మాలి?

తరువాత నేను కాంక్వెస్ట్ పుస్తక సమీక్షలను పరిశోధనా పత్రికలలో చదివడం పైన దృష్టి పెట్టాను. ఎందుకంటే అలాంటి పుస్తకం ఒక ప్రముఖ రచయిత ప్రచురించినప్పుడు, అది సమీక్షించబడుతుంది. ఆ సమీక్షకులలో ఎవరూ కాంక్వెస్ట్ వద్ద ఎటువంటి ఆధారాలు లేవని ఎత్తి చూపలేదు. వారందరూ దానిని ప్రశంసించారు. వాళ్ళలో ఒకరు లేదా ఇద్దరు అంటారు, "సరే, మీకు తెలుసా, నాకు దీని గురించి తెలియదు; నాకు దాని గురించి ఖచ్చితంగా తెలియదు." కానీ వారందరూ అతని పుస్తకాన్ని ప్రశంసించారు. అతని వద్ద ఎటువంటి ఆధారాలు లేనప్పుడు వారు అతని పుస్తకాన్ని ఎలా ప్రశంసించగలరు? అని నేను ఆలోచిస్తున్నాను.

కాబట్టి సమయం దొరికినప్పుడు నేనే స్వయంగా కొంచెం పరిశోధన చేయాలని నిర్ణయించుకున్నాను, చివరికి చాలా సమయం పట్టిన ఒక వ్యాసం రాశాను. "సైనిక ప్రక్షాళన" గురించి నేను ఒక వ్యాసం రాశాను. 1937లో మార్షల్ తుఖాచెవ్స్కీ, అతనితో పాటు ఉన్న ఇతర ఉన్నత స్థాయి సైనిక అధికారులను విచారించి ఉరితీశారు అనేది అప్పుడు, ఇప్పుడు ప్రధాన కథనం. వారందరూ నిర్దోషులు. స్టాలిన్ వారిని చంపాడు. ఎందుకో ఎవరికి తెలుసు? అతను పిచ్చివాడా? అతను వారిపై అసూయపడ్డాడా? అతను వారికి భయపడ్డాడా?

మా దగ్గర ఎటువంటి ఆధారాలు లేవని ఎత్తి చూపుతూ నేను ఒక వ్యాసం రాశాను. మాకు తెలియదు. మా దగ్గర ఆధారాలు లేనందున తుఖాచెవ్స్కీ దోషి లేదా నిర్దోషి అని

మేము చెప్పలేము. ఆ వ్యాసాన్ని సోవియట్ అధ్యయన పత్రిక, రష్యన్ హిస్టరీ సమీక్షకులు అంగీకరించారు.

ఆ తర్వాత ఆ పత్రిక ప్రచురణకర్త దానిని తిరస్కరించాడు. అతను దానిని తిరస్కరించాడు ఎందుకంటే అది స్టాలిన్‌ను మంచిగా చూపిస్తుందని చెప్పాడు. సరే, అది స్టాలిన్‌ను మంచిగా చూపించలేదు. స్టాలిన్ ఈ వ్యక్తులను ఇరికించాడని లేదా అతను వారిని ఇరికించలేదని, వారు నిర్దోషులని లేదా వారు దోషులని నిరూపించడానికి మా వద్ద తగినంత ఆధారాలు లేవని అది చెప్పింది. నా వ్యాసం సమీక్షకులు, జర్నల్ కోసం పనిచేసిన, సమీక్షించిన స్కాలర్లు, దానిని ప్రచురించాలని పట్టుబట్టారు. చివరకు వారిలో ఒకరైన, తరువాత ఈ రంగంలో ఒక ప్రధాన స్కాలర్ అయిన, ఇటీవల మే [2025]లో మరణించిన ఆర్చ్ గెట్టి, ఈ వ్యాసం అన్ని నిపుణుల పరిశీలన ద్వారా వెళ్లి, ఆ ప్రక్రియ ద్వారా వెళ్ళినందున వారు నా వ్యాసాన్ని ప్రచురించాలి అనీ దానిని ప్రచురించకపోతే ఈ పత్రిక పరిశోధకులలో ఒకరిగా రాజీనామా చేస్తానని బెదిరించానని నాకు చెప్పారు.

అందుకని ఇది రష్యన్ హిస్టరీ జర్నల్‌లో ప్రచురించబడింది, ఇది ఇప్పటికీ ఉంది, ఇది ఒక ప్రధాన రష్యన్ చరిత్ర జర్నల్. కానీ ఆ సంచిక 1988లో వచ్చినప్పుడు, నేను అనుకుంటున్నాను, 1987 లేదా 1988లో, ఈ సంచికకు ఒక పరిచయం ఉంది, సంచిక ప్రారంభంలో, నాది తప్ప, ప్రతి వ్యాసం గురించి ఒక పేరాతో ప్రతి వ్యాసానికి ఒక రకమైన పరిచయం తో కొన్ని పేజీలు ఉన్నాయి . వాటిలో నా గురించి పేరా లేదు! అది అక్కడ లేనట్లుగా తొలగించబడింది, అయినప్పటికీ అది అక్కడ ఉంది.

కాబట్టి నేను స్టాలిన్ వ్యతిరేక (నమూనా) వరవడి అని పిలిచే దాని గురించి నాకు అదే మొదటి పరిచయం. స్టాలిన్ ఏదో నేరం చేశాడని నిర్ధారించాల్సిన సైద్ధాంతిక అవసరం ఉందని నాకు తెలియదు. అతనిపై నేరం ఆరోపణలు ఉంటే, ఆ నేరానికి అతను దోషి కాదని మీరు నిర్ధారించలేరు. నేను స్టాలిన్ వ్యతిరేక (నమూనా) వరవడి అని పిలిచే ఈ సైద్ధాంతిక ఆవశ్యకత ఉందని నాకు తెలియదు, కానీ అది నాకు [దానితో] మొదటిసారి ఎదురైన సంఘటన.

నీమా పర్విని : రాబర్ట్ కాంక్వెస్ట్ గురించి కొన్ని విషయాలు. నేను చెప్పేది ఏంటంటే, మీ రచనలు, మరికొన్ని పుస్తకాలు చదివి నేను తేల్చుకున్న విషయం ఏమిటంటే, కాంక్వెస్ట్ ఏమి రాసినా అది చరిత్ర కాదు. ఎందుకంటే నాకు ప్రత్యేకంగా కనిపించే విషయాలలో ఒకటి ఏమిటంటే, ఒక సమయంలో అతను గులాగ్‌కు వెళ్లిన ఒక వలసదారుడిని గులాగ్‌లో ఎంత మంది ఉన్నారని అడిగాడని నేను అనుకుంటున్నాను? "ఓహ్, బహుశా దాదాపు 5% అని జవాబు రాగానే" ఆపై అతను ఆ 5% తీసుకొని ఆపై దాని నుండి అంచనా వేస్తాడు - అక్షరాలా, ఒక ఉపాఖ్యానం చెప్పే వ్యక్తిలాగా, ఓహ్, ఇది బహుశా జనాభాలో 5% అని ఊహిస్తాడు. అప్పుడు అతను దాని నుండి ఒక అంచనా వేసి దానిని పుస్తకంలో నేరుగా ఉంచుతాడు. కాంక్వెస్ట్ నుండి వచ్చిన ఆ చిన్న పని ఎంత పేలవంగా ఉందో నేను నమ్మలేకపోతున్నాను. మీకు ఎలా అనిపిస్తోంది?

కాంక్వెస్ట్ గురించి నేను ప్రస్తావించే మరో విషయం ఏమిటంటే, నేను రెండు సంవత్సరాల క్రితం హూ పెయిడ్ ది పైపర్ అనే పుస్తకం చదివాను? మీకు దాని గురించి తెలుసో లేదో నాకు తెలియదు, అది ఫ్రాన్సిస్ స్టోనర్ సాండర్స్ రాసినది ... అది నా మనసును కలచివేసింది, కానీ ప్రాథమికంగా అది CIA నిజంగా ఒక అస్పష్టమైన ఎకడమిక్ (విద్యావిషయిక) పత్రికలలో ఎంతగా జోక్యం చేసుకుంటుందో చూపిస్తుంది. ఉదాహరణకు, చరిత్రకారుడు హ్యూ ట్రెవర్-రోపర్ CIA ఉద్యోగిగా ఉన్నాడని, ఒక సమయంలో అతను చరిత్రకారుడు ఆర్నాల్డ్ టోయన్‌బీ పై ఒక రకమైన కోపంతో కూడిన శీలహనన కథనాన్ని రాశాడని తెలుసుకుని నేను నిజంగా ఆశ్చర్యపోయాను. నాకు ఏమి అనిపిస్తుంది? CIA దీనిలో ఎందుకు జోక్యం చేసుకుంటుంది? ఇది చాలా వింతగా ఉంది. అని అనిపిస్తుంది.

కానీ ఈ పుస్తకం వెల్లడించే విషయాలలో ఒకటి ఏమిటంటే, ఎన్కౌంటర్ లేదా "ది ఎన్కౌంటర్" అనే జర్నల్ ఉందని, సరియేనా? అప్పటి నుండి ఇది నియో కన్సర్వేటివ్స్, ఇర్వింగ్ క్రిస్టల్, మొదలైన వారికి ఒక రకమైన బలమైన కోటగా మారిందని నాకు బాగా అర్థం అయింది. కానీ రాబర్ట్ కాంక్వెస్ట్ ఈ జర్నల్, ఎన్కౌంటర్ కు ఆస్థాన చరిత్రకారుడిలాంటివాడు.

రాబర్ట్ కాంక్వెస్ట్ చేసిన చాలా పనులు బహుశా CIA ఆదేశం మేరకు లేదా కనీసం దాని పరోక్ష వేతన జీవిగా ఉండి చేసినవేనని సూచించబడింది, వాస్తవానికి అది అధికారిక అమెరికన్ ప్రభుత్వ ప్రచారం లాంటిది, అందుకే ఇది ప్రతిచోటా సమీక్షించబడింది, అందరూ అతని గురించి ఎందుకు విన్నారు, మొదలైనవి,ఎందుకంటే అతను తప్పనిసరిగా CIA ఆజ్ఞపై చేస్తున్నాడు.. దానిని నేను ఇక్కడ [కొన్ని ముక్కలు ముక్కలుగా] కలిపి ఉంచుతున్నాను.

కానీ సమయాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకొని నేను దీన్ని ఇక్కడ ముగించడానికి ప్రయత్నిస్తాను.

సోవియట్ చరిత్రలో స్టాలిన్‌ను ఒక రాక్షసుడిగా మీరు ఎందుకు గుర్తించారు? నా దృష్టిలో పరమ అభ్యంతరకరమైన ఈ దుష్ట ఉల్లేఖన నిర్దిష్టంగా ఒక వ్యక్తిపై కేంద్రీకరించింది. దాదాపు ప్రతి అంశాన్ని అతనిపై (స్టాలిన్‌పై) మోపినట్లుగా కొంతవరకు నాకు అనిపిస్తోంది. రాజకీయ తాత్వికురాలు హన్నా అరెంట్ రెండు నిరంకుశత్వాల గురించి చేసిన ప్రతిపాదనను పోలిన ఒక జంట రాక్షసుల కల్పిత పురాణ గాథ గురించి మీరు మాట్లాడారు. హిట్లర్ ఉన్నాడు, ఆపై స్టాలిన్ కూడా ఉన్నాడు. వీరిద్దరూ ఒకే నాణేనికి రెండు వైపులా వంటివారు. ఇలా జరుగుతుందని మీరు ఎందుకు భావిస్తున్నారు?

స్టాలిన్‌పైన మాత్రమే ఇంత ఆసక్తి మీరు ఎందుకు చూపుతున్నారు?

గ్రోవర్ ఫర్: సరే, మీరు పెట్టుబడిదారీ విధానం సామ్రాజ్యవాదం కోసం క్షమాపణ చెప్పబోతున్నట్లయితే, మీరు ప్రత్యామ్నాయాలను చెడుగా, వీలైనంత చెడ్డదిగా కనిపించేలా చేయాలి. అది చాలా సులభం అని నేను అనుకుంటున్నాను. నేను చెప్పినట్లుగా, ఇది రష్యన్ విప్లవం సమయం నుండి ప్రారంభమవుతుంది. ఆపైన మీకు ట్రాట్స్కీ ఉన్నాడు, ఆపైన మీకు కృశ్చెవ్ ఉన్నాడు, ఇదంతా కూడా నిజం కావడం చాలా మంచిదని మీరు అనవచ్చు, కానీ నా ఉద్దేశ్యంలో, పెట్టుబడిదారీ విధానానికి, సామ్రాజ్యవాదానికి ప్రత్యామ్నాయాలను చెడుగా కనిపించేలా చేయడానికి, కమ్యూనిస్ట్ ఉద్యమాన్ని చెడుగా కనిపించేలా చేయడానికి ఇవన్నీ

ఖచ్చితంగా అవసరమైనవి, ఉపయోగకరమైనవి. ఇది నిజంగా చాలా సులభం అని నేను అనుకుంటున్నాను.

ఒక నిర్దిష్ట సమయం తర్వాత, మీరు చెప్పినట్లుగా, అబద్ధాలు వాటంతట అవి స్వంతంగా ప్రయాణం పోసుకుంటాయి. ప్రజలు ఈ గొప్ప వ్యక్తుల గురించి ప్రస్తావిస్తూ తిరుగుతారని, మాస్కో విచారణలలో ప్రతి ఒక్కరూ ఇరికించబడ్డారని వారు చెబుతారని మీకు తెలుసు. మీరు ఈ స్టాలిన్ వ్యతిరేక (నమూనా) వరవడి ద్వారా రూపొందించబడిన చట్టబద్ధమైన స్కాలర్‌ల రచనల పైన ఆధార పడితే, మీరు స్టాలిన్ గురించి ఈ అబద్ధాలను నిజంగా విమర్శించలేరు లేదా వాటికి మద్దతు స్కాలర్‌ల రచనల పైన ఆధార పడితే, అవి దానిని సమర్థిస్తాయి లేదా కనీసం దానిని వివాదం చేయవు.

మీకు తెలుసా, చాలా మంది, నిజానికి అందరూ ఈ ప్రచారం వల్ల ప్రభావితమవుతారు. సామెత చెప్పినట్లుగా ఇది భూగర్భ జలాల్లో భాగమవుతుంది. దీనిని అందరూ అంగీకరిస్తారు తప్ప దీనికి ఆధారాలు ఏమిటని ఎవరూ నిజంగా అడగరు. కాబట్టి మనం అటువంటి ప్రపంచంలో చాలా కాలంగా ఉన్నాము.

నేను నా పుస్తకాలు, వ్యాసాలు రాసేటప్పుడు, ఆధారాలను ఉదహరించేటప్పుడు, నాపై తప్పకుండా దాడి జరుగుతుంది. నన్ను తరచుగా స్టాలినిస్ట్ అని పిలుస్తారు. స్టాలిన్ ఏదైనా నేరానికి పాల్పడ్డాడని, ఉక్రేనియన్లను ఆకలితో అలమటింప చేశాడని, కరువును సృష్టించాడని స్టాలిన్ పైన నేరారోపనాలు వచ్చినప్పుడు అవి నిజం కాదని మీరు ఆధారాలను ఉదహరిస్తే, మీరు స్టాలినిస్ట్, అందువల్ల మీరు సత్యాన్ని కనుగొనడానికి ప్రయత్నించడం లేదు, మీరు చాలా పక్షపాతంతో ఉన్నారు, కాబట్టి మీరు చెప్పేది మేము విస్మరించవచ్చు అని వాదన చేస్తారు.

కాబట్టి నన్ను ఎప్పుడూ స్టాలినిస్ట్ అని పిలుస్తారు. ఇది ఒక రకమైన లిట్మస్ టెస్ట్. ఎవరైనా నన్ను స్టాలినిస్ట్ అని పిలిస్తే, ఆ వ్యక్తిలో ఏదో తప్పు ఉందని నాకు తెలుసు. సరేనా? ఆ వ్యక్తి నిజంగా సత్యాన్ని కోరుకోవడం లేదు. ఎవరైనా "ఓహ్, అది ఆసక్తికరంగా ఉంది.

ఆధారాలను పరిశీలిద్దాం. ఆధారాల గురించి మాట్లాడుకుందాం" అని చెబితే, మీరు దేని గురించి మాట్లాడాలి, ఆధారాలే కదా? అది వేరే విషయం, మనం దానిపై దృష్టి పెట్టాలి.

"సరే, నా అనుభవంలో, వారు చెప్పేది మీరు విస్మరించవచ్చని నేను అనుకుంటున్నాను" అని ఎవరైనా చెబితే, ఈ వ్యక్తులు సత్యానికి మద్దతు ఇవ్వరు. వారు ప్రధాన స్రవంతి స్టాలిన్ వ్యతిరేక దృక్పథానికి మద్దతు ఇచ్చే వ్యక్తులను ప్రశంసించడానికి, అలా చేయని వారిని కించపరచడానికి సిద్ధంగా ఉన్నారు.

ట్రాట్స్కీయిస్టులు నన్ను స్టాలినిస్ట్ అని పిలుస్తారు ఎందుకంటే ట్రాట్స్కీ కల్ట్ పూర్తిగా స్టాలిన్ రాక్షసుడు అనే దృక్పథంపై ఆధారపడి ఉంటుంది, కానీ కమ్యూనిస్టులను పూర్తిగా వ్యతిరేకించే ఇతరులది కూడా అదే వైఖరి. కాబట్టి పరిస్థితి అలాగే ఉంది.

******

Grover Fur Interview with Parvini GF Parvini interview 08.12.25 transcript

https://www.youtube.com/watch?v=niEp25WIHgM [NP : = Neema Parvini; GF: = Grover Furr]

NP : I said to my wife, "One thing about Stalin?" And her immediate response was, "Oh, well, he killed 30 million people." I mean, I've seen figures as high as 60 million people bandied about. I think Robert Conquest had it at 20 million people. Yes. So, my question to you is, what is the real number and what embellishments have been made by mainstream historians over the years?

GF: Well, just one word about Stalin. Stalin was not a dictator. That's part of the Anti-Stalin Paradigm. Okay? You can't say that. All right? It's not considered appropriate to say that. And you've asked another interesting question is how many people did Stalin kill? And I think the answer is zero. Stalin didn't kill anybody.

* * * * *

NP : Well, hello everyone and welcome. I have a special guest today, Professor Grover Furr, who's written many books concentrating on the Stalin era in Soviet history.
And just as I was saying before we came on air, I made a video a couple of weeks back that has already had over 90,000 views. It was called what if everything about Stalin is a lie. and I've been kind of interested in how one how kind of much interest there is in this topic and two how relatively open-minded most of the comments were. I was expecting a huge kind of backlash. I there were comments from people all around the world saying yeah parts of this story don't add up.
So I might as well ask my first question which is you have coined the term Anti-Stalin Paradigm to describe the way in which most mainstream history of the Soviet Union is done. Can you explain what this anti Stalin paradigm is and how it came about?

GF: Yes, that's a great question. I think it's important to start with the Russian revolution. there was scholarship in the west and on

Russia before the revolution. But once the revolution took place the scholarship in the west that began basically was focused or became focused on anti- communist propaganda sort of providing fuel providing information for the anti-communist political tendencies directions of western capitalist countries and their rulers.

And that has remained the main focus of what you might call Russian history, Soviet history ever since. there are certain periods when it kind of seems to ebb and flow but the primary function in academia as well as outside academia of Soviet historiography has been to provide ammunition negative stories that can function as propaganda for the anti-communist politics of western capitalist imperialist countries and that remains the case today.

surprisingly I guess to some people -- initially it was to me -- it remains just as strong here more than 30 years after the end of the Soviet Union than it was during the Soviet period itself. And after Khrushchev, Nikita Khrushchev's famous or infamous Secret Speech attacking Stalin at the 20th Party Congress in February 1956, the Anti-Stalin Paradigm becomes the mainstream and really the only tolerated viewpoint within the Khrushchev and post Khrushchev Soviet Union too.

So it's a very powerful current that has been [with us] for generations now and what it means is [this]: that all research on the Stalin period, which we might define as from the late 20s to Stalin's death in 1953, all research has to fit what might be called the Procrustean bed of anti- Stalin tendency. It has to be fitted into a very hostile framework. and it doesn't mean that that some good historiography doesn't go on, but that historiography has to be framed in a very anti-Stalin manner. And without that kind of framing you're just not going to get published, if you're in that field.

NP : And I remember you said in one of the talks of yours that I' I've seen at some point that it it's a little bit like when Galileo was doing research after the after Copernicus. Do you want to explain that analogy a little bit and how?

GF: Well, I don't ... I guess I did say that once or twice. Upon reflection, I think it's immodest, to put it mildly, to compare myself to Galileo. So I try to [tell] everybody [to] forget that particular analogy.

But there's some validity in it, which means that Galileo's issue was the evidence, right? he pointed his telescope at the moons of Jupiter or something along those lines and saw that they went around Jupiter and hypothesized that maybe Copernicus had been right a century before. the evidence appeared to demolish the geocentric theory of the universe.

And all of the authorities in his day said you can't do that, you can't question the Bible, you can't question the authorities whether Protestant or Catholic, in all these countries; you can't do it and we're going to punish you horribly if you do it. and so he backed off. but he supposedly made the famous statement: well but that's the way it is anyway. No matter what I say, no matter what you say, that's reality.

So, what I try to focus on is primary source evidence. And the evidence demolishes the horror stories about Stalin and the Stalin period. And conversely, if you go into something with a preconceived notion that Stalin was a monster, as an example, you're going to find evidence to confirm that pre-existing bias, or you're going to see things that aren't there.

I have been in touch with a number of Soviet scholars of the Soviet Union who are more or less in the mainstream but are honest people and two of them over the years have told me that I should put some anti- Stalin stuff into my books because they will not be accepted, they will not be credible unless I do that. And I have not done that.

But I have the luxury of not being in the field of professional Soviet history. I am a professor of English medieval literature. and so I don't have to worry about being excluded from mainstream journals and publications, not being invited to conferences and all of these things that someone in the professional field of Soviet studies would need to be very careful about, because that's how you maintain your job and your career in that field. So if you want to be in that field and you want to have a career, you simply have to toe the line, so to speak. I'm in a very different and more favorable position.

Also, I don't aim my research at the scholars in the field of professional Soviet studies. I'm not really writing for them. That

doesn't mean that none of them ever read it, but that's not my primary audience. So I don't have to worry about stuff like that.

NP : Very interesting. I mean one of the things just as I was preparing to do this interview I was I was wondering has anybody kind of reviewed your books from the field. I found one incredibly hostile review was full of name calling and ad homonyms and things

And there was one there was one part where this person I think was a French author quoted Stalin [This is Jean-Jacques Marie, a renowned French Trotskyist. See my refutation of his dishonesty at https://msuweb.montclair.edu/~furrg/research/reply_to_marie_12.21.html] and from learning from you I immediately went to the speech that they quoted from and saw: Hold on. There a whole section of this speech that you've omitted which gives a different set of dates. So they weren't even talking about the right incident. And the whole part where Stalin says, "Yeah, all of these things went too far and we've stopped them." I said the complete opposite of what the person who was supposedly refuting you said

And I just thought that's really interesting. But most people just won't bother to do that basic bit of source checking where you can immediately see that the person has dishonestly framed something. Anyway, I I'll ask my second question here, which is:

My understanding of the basic overarching thesis across all of your books is that the ultimate sources of the Anti-Stalin Paradigm are. And this is where it gets a bit tricky because you're kind of following a trail really. First, you have the diatribes against Stalin written by Trotsky in the 1930s while he was in Mexico and elsewhere, which are almost all lies. And you wrote a big thick book on that which was later turned into three books as I understand them. Second is the repetition of those lies with further embellishments by Khrushchev in the Secret Speech of 1956. Third, there [are] then the historians and other profession professional ideologists who repeated what he said in the speech and then added further details to the claim. Fourth is the work of Robert Conquest who's a famous historian of the 60s and 70s a kind of cold warrior who uncritically copied almost all of those claims. And finally there are western mainstream historians working after Conquest who then repeat his claims during the Cold War era which then get passed uncritically down into

modern scholarship, and there's almost like a kind of lattice of these footnotes of people quoting each other.

Does this accurately describe the process? And why do you think these different groups of people built this edifice of lies about Stalin? And I asked that question because the neutral observer may say, well, some of these people were kind of against each other, too. For example, the cold warriors were against Khrushchev and Khrushchev, they'd say, never rehabilitated Trotsky or allowed Trotskyites back into the back into the Communist Party. So, how do you, like, [explain] why are all these different people making up lies about Stalin?

GF: Sure. Well, I think you have a good outline there of the what you might call the various stages or even generations of the Anti-Stalin Paradigm, anti-Stalin propaganda. You've omitted one very important stage and that is the period of Mikhail Gorbachev, the last chairman of the Communist Party of the Soviet Union who came to his position in 1985 and remained until 1991. Gorbachev's campaign against Stalin was at least as vigorous and as negative as that of Khrushchev.

Gorbachev picked up a lot of the Khrushchev-era falsifications and then his people working you know under him, historians and others, multiplied them and invented new falsehoods.

So the Gorbachev stage is is very important too. I just want to mention very briefly that after the the end of the Soviet Union Gorbachev and what you might call his right-hand man Alexander Yakovlev who was a close associate of Gorbachev and whom Gorbachev promoted to be in charge of propaganda in the Soviet Communist Party.

Gorbachev and Yakovlev admitted that they had a kind of conspiracy to get rid of Soviet socialism, to demolish or the Soviet Union, and that they would start as Khrushchev had started by attacking Stalin but then go on to attack other figures like Lenin and even Marx and Engels, but the Soviet Union came to an end and Soviet socialism was put to the sword before it got to that stage.

That having been said, if you insert the Gorbachev period into your

chronology, I think that's correct. And I've already dealt with very briefly the generation of the Anti-Stalin Paradigm and the need to ferment anti- communist propaganda beginning virtually with the Russian revolution itself.

Trotsky. Well, briefly put, Trotsky wanted to be the leader of the Soviet Union. it's well known that there was an ideological struggle in the 1920s which Trotsky and his supporters did not win. They lost. In 1921 Lenin was still alive. The 10th Party Congress of the Communist Party passed a resolution against factionalism that [stated] you couldn't have a faction promoting its own political line within the Communist Party, that [factionalism] was in contradiction to democratic centralism. Once the [Party's] line had been established at a Party conference or Party Congress then everybody had to put that forward.

But Trotsky and his followers repeatedly violated this. Ultimately Trotsky was expelled, and he spent the rest of his life doing a number of things but always vilifying Stalin as strongly as he possibly could. So he had his own motives.

Now, in one of your questions you asked why did Khrushchev attack Stalin the way he did? And Khrushchev never told us. Khrushchev 's accusations against Stalin were accepted in the Soviet Union because of the influence of the Communist Party which repeated them and which made them really obligatory in the textbooks and historical writing.

And it was gratefully accepted in the anti-communist capitalist countries. I mean, why look a gift horse in the mouth? Here's Khrushchev attacking Stalin and making the communist movement under Stalin look terrible. Why not just go with that? That's really what Conquest and many others did. They just accepted that he [Khrushchev] must be telling the truth.

With Trotsky it's likewise. Many of the accusations of crimes that Khrushchev and then his acolytes, his men, set forward were either the same as or similar to the accusations that Trotsky had made. And so an attack on Stalin, whether Khrushchev intended it or not, tended to rehabilitate Trotsky to a large extent. And so the Trotsky movement which by the middle 1950s was small and getting smaller all the time received a tremendous shot in the arm and

exploded not only in Europe but the United States [and] all over the world. And the Trotsky movement continues to repeat anti-communist falsehoods about Stalin because they sustain the Trotsky cult.

Now I haven't dealt with Yezhov. I know you have another question coming up about him, but when it comes to Gorbachev and Gorbachev's right-hand men, so to speak, it seems clear to me that they believed what Khrushchev had said, and they drew certain logical conclusions from it. Namely that the whole notion of building a socialist society, the whole notion of having a socialist revolution relying on the working class and so forth must be poisoned at the root. Okay? Had to be illegitimate, something that could lead only to criminal consequences, and therefore had to be destroyed.

That was the conclusion that Gorbachev and Yakovlev and others drew. And they after the end of the Soviet Union they admitted it. They could not admit that while the Soviet Union still existed, while Gorbachev was working his way up the Party ranks and even after he became Party chairman. As Gorbachev and Yakovlev both said, they had to pretend to be good Leninists while the Soviet Union was still in existence. So they concentrated their fire on falsifying Soviet history during the Stalin period. But I believe that that they believed it, that they themselves credited Khrushchev 's lies and the lies of the Khrushchev era about Stalin.

And that that leads to a further question, which is: why did Khrushchev do what he did? And I believe you have another question about that, but the short answer is, we really are not sure.

NP : Well, before we get back on to Khrushchev, a lot of the right-wing or conservative cold warriors, yes, what are today called neocons or neoconservatives, are known to have been former Trotskyists. I mean, James Burnham famously, Irving Kristol, I mean the list goes on and on. The line they told people is that they were mugged by reality and now miraculously Trots have become conservatives. But do you think it's actually significant that these men who were basically the bulwark of American anti-communism were actually Trotskyites? So in a strange way, America or the American popular imagination gets the Trotsky narrative of what happened. Is that significant do you think?

GF: Well, sure. when you have a figure who is famous for being one of the most prominent Bolshevik leaders during the period of the October revolution in 1917 and then during the period of the civil war -- Trotsky was the commissar of the army and the navy -- and then in the Political Bureau, the leading group of the Communist Party for a number of years after the civil war -- when somebody like that starts to accuse the leader of the Soviet Union, Stalin, of all kinds of terrible crimes and acts of dishonesty and so forth, this is bound to appeal to ideological anti- communists.

And ideological anti-communism is very powerful in western countries including the United States and other western societies. So the pressure on people who are attracted to the communist movement, who avow the goals of the communist movement, the pressure on them to improve their careers their living conditions, their, well their careers, to abjure all of that is very great, and some people did.

So Trotskyism can be regarded as a kind of a halfway house, right? you're a communist. And then, well, Trotsky criticizes Stalin, so now you sidle up to the Trotskyites and now you're a critical communist. And then at a certain point that becomes too much and you become a champion of capitalism. So that is, I think, the general trajectory of Trotskyis,. that is to say [because] they believed Trotsky.

One of the books that I wrote some years ago now that you alluded to a few minutes ago called *Trotsky's 'Amalgams'* and the genesis of that book was [that] I wrote a book about Khrushchev's Secret Speech, and by discovering, studying, and analyzing the primary source documents that have come out of the Soviet archives since the end the Soviet Union I discovered that Khrushchev lied. That's the name of the book.

And immediately it occurred to me: Well, at some point I'm going to have to do something about Trotsky, because Trotsky basically said very similar things -- in a few cases even the same thing. So if Khrushchev lied, that implies that Trotsky lied too.

But you can't just leave it at that. You've got to go look for the evidence. So I looked at the evidence and found that that Trotsky lied to an extent that's hard to believe until you looked carefully into

it. He just lied all the time. And so since that book I've written four -- I think it's four now -
- books about Trotsky.

Because Trotskyists sound like revolutionaries, like strong anti-capitalists. But they just accept what Trotsky said -- which is an error right there, right? You should never accept what some authority says. You should never accept what Khrushchev said. You should never accept what Grover Furr says. Okay, but not only do the Trotskyites accept that, but they accept any and all anti-Stalin accusations that come from overtly anti-communist pro-capitalist writers as well.

So Trotskyism has sort of devolved into an organization that critiques and attacks Stalin and the Stalin period while claiming to be the true communists. And that I think appeals to some people who are attracted to the goals of communism and socialism but have been made a little gun-shy maybe by all of the anti-Stalin propaganda.

NP : Yes. So just to briefly come back on Khrushchev. I mean one of the things that is very striking about the Secret Speech is the enormous PR damage it did to the USSR. I mean it kind of killed -- I mean in the West people who were committed Marxists and so on felt the need to disavow it or to apologize for ever having supported the Soviet Union. So given that he was the leader of the USSR, why like what was he thinking?
Why did he do this?

GF: Well, we don't know. He wrote memoirs, but he insisted in his memoirs, often in a very contradictory way, that what he said about Stalin was true. He doubled down on all of his lies and even invented some more. So, we don't really know. It's not like Khrushchev admitted, Hey, I lied and here's why I lied.

if you look at Khrushchev's policies, the ones he's most famous for, and I've not done any special research on this, but if you look at those policies, I think that it's clear that Khrushchev had sharp disagreements with the policies that Stalin stood for. Certainly with the notion of violent revolution in capitalist countries in order to bring about socialism -- he didn't agree with that. Khrushchev became famous for his position of peaceful coexistence. Peaceful

coexistence and somehow or other conquering, overcoming capitalism in a peaceful manner. I think that was his main issue.

And I think that Khrushchev saw socialism as essentially a mechanism for industrialization and modernization. That is, he had an economic determinist notion of socialism. By the way, it wasn't just him. Lots of people, particularly perhaps in the colonial and former colonial countries where the urge for modernization and to build a strong society economically, politically, militarily was a very powerful urge.

Many people in the world communist movement and others who were around the world communist movement had a similar idea that communism was perhaps the best tool around to build a strong national state. And that is not the same as viewing communism as the way of building a classless society that is based upon the power of working people.

So without going into details about other disagreements that Khrushchev had with the policies identified with Stalin. I think that that's a kind of first-order approximation of Khrushchev's disagreements. But clearly Khrushchev wasn't, could not have been, the only person in the Soviet leadership to have these ideas, or his Secret Speech would not have gone down. He would probably never have made it. Most of the delegates to the 20th Party Congress in 1956 who heard Khrushchev's Secret Speech had to have known that at least some of what Khrushchev said about Stalin was false. But they did not rebel against it. They didn't question it.

Now in in the few years, in the next six or seven or eight years after Khrushchev’s speech, the Chinese Communist Party led by Mao Zedong did question it, did question Khrushchev's policies. But they did not have the evidence that we have now. They did not know, when they criticized Khrushchev as a phony communist for example -- that was the title of one of the one of the essays in the so-called Sino-Soviet dispute of the late 50s and early 60s -- they did not know, they could not know, that Khrushchev had simply lied.

They didn't have the evidence. They didn't have the documentation that we now have, thanks to the Soviet Union having come to an end. But they did see that the general tendency of Khrushchev's attack on Stalin as a kind of cover of abandoning the struggle for socialist revolution.

NP : Just before the we move off Khrushchev, do you think that his Ukrainian background is of any relevance to any of his actions?

GF: No, I don't. I don't think that. I haven't run across anything that would lead me to that conclusion.

NP : And I mean, correct me if I'm wrong, but Khrushchev was actually involved himself in implementing many of the things that he accused Stalin of. Right?

GF: Sure. Khrushchev was promoted to the Politburo in early 1938. I'm not sure which month, but he was promoted to the Politburo in early 1938. And before that, he had been the first secretary of the Party in Moscow, which obviously was an extremely important position. And after that he was first secretary of Ukraine which is another very important territory of the Soviet Union. So Khrushchev was a significant Party leader during the 1930s and during Stalin's lifetime. And so Stalin must have had some confidence in him. So whatever process it was that produced Khrushchev had to have been functioning, had to have been in operation, at least during the 1930s if not even earlier.

NP : Now one of the most interesting aspects of your work is the time and space that you give to seriously considering the charges made in the Moscow trials. In fact, you have a whole book on this. Now, these are usually dismissed. And I have to admit before I read your book, this was my view, too. You know, I just remember being taught in school these were show trials. These were just nonsense, . Can you explain what exactly the defendants were accused of at the Moscow trials and why mainstream historians typically just dismiss these charges? And what would it mean to Soviet history if it could be shown that the men were guilty?

GF: Sure. Well, the trials were part of the uncovering and exposure of the underground, that is the clandestine, conspiracy by Trotsky and his supporters. Trotsky had been forced out of the country. But he had prominent supporters within the Soviet and also [in] the what were called the Rights, that is, people like Bukharin, Alexei Rykov and others who were opposed to crash industrialization, crash and forced collectivization of agriculture, who opposed those policies.

Before I go on to say some critical things about the defendants in the Moscow trials and the clandestine conspiratorial groups within

the Soviet Union, let me just say that from the get-go, from the end of the Civil War, if not before, but certainly from the end of the Russian Civil War, 1921 or so, when it became clear that the Soviet Union was going to survive, was not going to be crushed by either the Tsarist forces, the White armies, or by the Western imperialist powers who had intervened in a kind of half-hearted way to try to crush the Soviet the Russian revolution, it became clear that the Soviet Union was going to survive.

A strong tendency in the Bolshevik Party had always been and in fact in all Marxist groups had always been to believe that socialism was going to come in an advanced industrial society something like England, France, Germany an advanced industrial society. And here socialism had been won in a society like Russia, the Soviet Union, which had some very important industrial centers unquestionably, but which was at least 80% poor peasants working under virtually medieval conditions, really a feudal polity.

There were some abortive attempts at revolution after the First World War. They were all defeated. And then the question became, can the Soviet Union survive? Because it appeared that one way of reading Marxism was that the Soviet Union would not be able to survive without the support of a socialist revolution in one or more advanced industrial societies.

Now to say that is one reading of the Marxism of the early 20th century, no question about it, you can read it that way and many people did. But to say that is very disillusioning. I mean what what's the road to the future? there is no road to the future for the Soviet Union, right? It can't persist. And that was a strong tendency in the Bolshevik Party. I've mentioned the Rightists. I've mentioned Trotsky.

Stalin and others developed a different projection of the future which is something like this. Well, the capitalists did not complete their historical purpose in Russia. They did not industrialize the country. They did not create an advanced industrial society with a large working class.

Therefore, we have to do it. We have to do it and we *can* do it. We, meaning the Soviet people under the proper leadership in the communist Party.

So that was that essence of that debate. It essentially characterizes the economic aspect of the political debates of the 1920s. It's not

surprising that the perspective that socialism can be built in one country which is associated with Stalin, and rightly so -- it's not surprising that that [position] won out because, I mean, what did all of these Bolsheviks, all these communists, make a revolution for? That's what they made it for. So that was the position that won out. Now I'm leaving personalities and the kinds of quarrels that took place in the Party Conferences and Party Congresses during the 1920s. I'm leaving all that aside. but that's the basic situation.
Now let's suppose that you are not a follower of Stalin, the Stalin line that says: Yes, we can build a powerful socialist state by our own efforts, by crash industrialization, by collectivizing agriculture. Let's suppose you are one of those who has a more traditional view in some ways of Marxism, that says that cannot be done. And therefore one way of thinking is that to pursue the policies associated with Stalin is going to doom socialism not only in Soviet Union, but also perhaps in the world communist movement.

And that becomes more important than anything, more important than democratic centralism, more important than whatever it is Lenin may have said, and certainly more important than anything that Stalin has to say. That justifies plotting against the Party leadership. that justifies clandestine conspiracies to get rid of the Soviet regime led by Stalin.
That justifies collaboration with the foreign capitalists who also want to get rid of Stalin and Soviet socialism. That goal justifies stepping backwards, backtracking, maybe [even] inviting the capitalists to come back, maybe actually building capitalism within the Soviet Union so that at some point in the distant future, when the Soviet Union has industrialized along the lines of Western capitalist societies, maybe then there could be a revolution that meets the traditional Marxist requirements.

So I think that the conspiracies and the crimes of the of the Trotskyite and Rightist and other conspirators in in the '20s and particularly the '30s in the Soviet Union were motivated by those kinds of goals. Okay, [so initially] they weren't evil people as such. They simply thought that the Stalin program would be a disaster for the socialist movement within the Soviet Union and worldwide.

Now during the '30s briefly these conspiracies, which nobody disagrees with -- I mean we have so much evidence that they really existed that you'd have to be -- well no serious student says that there

were none -- these conspiracies continued. And in 1934 in December 1934 the first secretary of the Leningrad Communist Party, Sergey Kirov, was assassinated. And the assassin [Leonid Nikolayev] who tried to commit suicide but failed named other conspirators with whom he was associated, with whom he had organized. And those people were connected to some of these former Party leaders who had been the brightest Gregory Zinoviev and Lev Kamenev. And eventually evidence was obtained to indict them and that led to the first Moscow trial, the first so-called show trial of August 1936.

And the investigations arrests and interrogations investigations continued and led to the second Moscow trial, the so-called Trotskyite trial of January 1937. and then the third Moscow trial in March 1938 of the Rightists Bukharin, Rykov, and others and Trotskyites. and now today, after the end of the Soviet Union, we have hundreds of confessions, interrogations, statements that were made by conspirators to the investigators. We have a tremendous amount of evidence that shows that these people were in fact guilty.

But in the 1930s, in fact, up until the end of the Soviet Union, we didn't have this evidence. It was not available. It was secreted away in Soviet archives that no one could see except a small number of trusted archivists and historians. And so it was easy to claim by anti-communists, by Trotskyites of course, [and] by supporters of the Rightists that these people had been forced in some way or other to confess. There was never any evidence that they had been forced to confess. In fact, there's lots of evidence that they were not.

There's one more thing. Just let me mention this. The transcript of the 1936 trial is actually quite short. It's abbreviated, it was published in an abbreviated form. The outcry from the Trots and the anti-communists and the social democrats was: This is no good. We don't accept this. [So] the transcript of the January 1937 trial is 600 pages long. The transcript of the March 1938 Moscow trial is 800 pages long. And [even] these too are [somewhat] abbreviated transcripts, but there’s still an awful lot of it.

Very few people bother to read, to study those transcripts. If you do, that the evidence is very convincing.

There has never been any evidence that these confessions given by the people in these trials were coerced and there's plenty of

evidence that they could not possibly have coerced. Let me give you one example.

In the 1938 trial, the trial of the Rights and Trotskyites, Nikolai Bukharin, a very prominent Bolshevik, a prominent conspirator, confessed to certain crimes that he was accused of. But he spent most of his testimony denying in the strongest possible language some of the most significant accusations that the prosecution made against him.

Now if he were fearful of torture, if he had been fearful that his family would be persecuted, he would never have done that. He would just simply never have fought tooth and nail against the prosecutor Vyshinsky to deny some of the major charges that Vyshinsky brought against him.

And in his final statement at the trial, Bukharin said, "Well, people are going to wonder why I'm confessing." And the first thing he says is obviously the evidence against me play a very major role.

So a careful reading of the texts of these Moscow trials I think dispels any suspicion that you might have that these people were coerced. But as I've said, we now have hundreds of documents of testimony in the case of all of these trials against all of these people and against many others.
We have the evidence now. There's an awful lot more evidence that's still in the archives because nobody is looking for it, but we have a tremendous amount.

Now, as for why people believed it, believed that they were fraudulent, I think Khrushchev had a lot to do with that. Trotsky clearly said it's all fake. And then Khrushchev picked that up and it fit the Anti-Stalin Paradigm very well. It was very convenient to the anti-communist scholarly world to simply accept what Khrushchev said. In fact, a number of the scholars of Soviet history of the ‘60s, ‘70s, ‘80s, and’ 90s would make statements like, well, for what happened next, we can turn to Nikita Khrushchev's Secret Speech, as though that were somehow or other primary source evidence for anything. Well, now we know that it wasn't, but it should have been obvious from the get-go that Khrushchev and his historians, and then Gorbachev and his historians, had no evidence. They could not cite any evidence.

NP : I mean, one of the things that I found quite convincing is you actually showed a few examples of where defendants had actually lied in the testimony. I they said they hadn't been in touch with various people like Trotsky for example and then letters have turned up showing that they were in fact in in touch. So if it was a coerced confession, they were coerced to tell lies. It doesn't really stack up.

GF: In that book I also point out that there is some non-Soviet evidence that confirms some of these accusations. You know, for example, the accusations against Yuri Pyatakov in the January 1937 trial. There was this American engineer, John Littlepage, who during the Depression, when it was hard to get a job for engineers, went to the Soviet Union to work there as an expert. And he testifies that he knew for a fact that some of the charges against Pyatakov were true.

I went to the trouble years ago. oh, 45 years ago now, of tracking down a gentleman, at that time quite elderly, who had been a student of Littlepage's in the 1930s. And I asked him. I said Littlepage wrote these articles and then this book saying that the charges in the 1937 trial against Pyatakov were accurate. Was Littlepage any kind of a communist sympathizer? Is there any reason to think that he would try to defend, you Know, the Soviet line? And this professor that I interviewed said no. He was a real straight shooter, a real all-American western guy. He had no interest at all in communism. He just went to the Soviet Union to get a job during the Depression.

And so there is extra Soviet evidence, evidence from outside the Soviet Union that supports the genuineness of some of the charges in the Moscow trials.

NP : All right. Now, for argument's sake, let's just take it as read that the men were guilty, was it really necessary for Stalin to purge what he called the left deviation and then the right deviation? I read a book called *Molotov Remembers* where it's a series of interviews, I'm sure you're familiar with it, with Molotov that he gave after he was exiled to Mongolia or whatever. and Molotov in that book seems to suggest that the Soviet Union would not have survived had they not carried out these measures i.e. the purges.

But my question is why? What was the specific threat posed by each

faction both ideologically and practically? I.e. let's say just they just found them guilty and said well, you just go to jail now or we're going to exile you to Mongolia, like they did to Molotov. Why couldn't they have done that? Why was it necessary to to outright execute them, in your view?

GF: Well, in the second Moscow trial, four of the defendants were in fact given prison terms, were not executed. In the third Moscow trial, how many? At least four or five were imprisoned, not executed. So as I said, it's very helpful to actually study the transcripts. Not everybody was executed.

But let me just back up a little bit. Nnobody in the Moscow trials and basically nobody during the 1930s in any of the trials that we [know about] -- well nobody was executed for anything other than a capital offense. So in the first Moscow trial, some of the defendants were directly involved in the assassination of Kirov. The other defendants in the first Moscow trial were Nazi spies. They were in the pay of Germany, and so they were all executed.

In the second Moscow trial the Trotskyists ... by the time of the second Moscow trial, Trotskyism had been outlawed. It was no longer considered a simply a political tendency in the Bolshevik Party. Once the defendants in the first Moscow trial had been convicted of plotting to assassinate some of the Soviet leaders, including Stalin and some others, it was against the law to be a Trotskyist. It wasn't a it wasn't a capital offense to be a Trotskyist, but it was it was illegal to be a Trotskyist.

But if you read the transcript, you'll see that the accusations against the major Trotsky defenders in the second Moscow trial were that they were involved with not only with the Nazis, German spies, but they were involved in sabotage within the Soviet Union itself. And some of these acts of sabotage resulted in people being killed in train accidents or mining explosions ... So the people who were involved in those kinds of acts were executed.

But some of the others who had, we're not quite sure exactly why, but evidently they were they had proven either to be more peripherally involved or had given evidence that the investigators did not already know about. Anyway, four of the defendants were not executed, were sentenced to prison terms. Karl Radek, who was probably the best known of these figures, clearly after a certain point cooperated with the prosecution and was given a sentence of

10 years and so was Gregory Sokolnikov. likewise, Radek was a committed Trotskyite. Sokolnikov was an oppositionist but he was not committed to any particular faction.

Now in the third Moscow trial a number of the defendants were given prison sentences. and the reasons for that are given in in the court's summing up. If you read the transcripts, you can see that that they were either not involved in capital crimes, as the case of a defendant named Dr. Pletnev, or had given significant help to the prosecution in the case of of Rakovsky -- Khristian Rakovsky, who was a major supporter of Trotsky. But the other defendants were involved with conspiracies with the Nazis, with other oppositionists, with sabotage and these were capital offenses.

So the idea that Stalin purged people is incorrect. Let me just say a word about the term “purge.” The term purge is a translation of the Russian word “chistka” which means a cleaning or a purge. And what a purge was that periodically during the 1930s Party members had to pass through a purge, which meant that they were investigated by the Party, by their Party collectives, to see if they had paid their dues, if they had done Party work, if they had behaved properly, if they were good communists. And if they passed the purge, they were accepted. If they were not, they could be put on probationary status or even expelled. And that's what a purge was.

So it is misinformation and very much confuses the understanding of this period to call the trials of the oppositionists who were involved in these conspiracies, to call those purges. They were not purges. They were criminal trials with criminal penalties at stake.

NP : You know, just while we're on this topic of the left and right deviation, we're jumping around a little bit, but I think it's worth asking this. Do you think it's fair to say that once Khrushchev embarked on elements of both left and right deviation that he doomed the USSR? And I realize we're kind of going a bit beyond your period here, but could Brezhnev have done anything to restore the USSR from revisionism after he basically replaced Khrushchev in the 60s?

GF: Well, Brezhnev was one of the people who supported Khrushchev and in 1964 was one of the people who was central in voting him out in the central committee meeting of October 1964. So he was with Khrushchev and I don't think he was going to turn the Party around.

Let's put it that way. As I mentioned, I think that when Khrushchev

gave that Secret Speech in 56, clearly the Party leadership was already behind him. And that implies that Stalin was politically isolated. and elements of that political isolation within the Party – pardon, elements of Stalin's political isolation within the Party are evident even into the late 1930s.

For example, Stalin initiated the drafting of a new Soviet constitution which was finally published and passed by the Soviet government and by the Party [and] by the Soviet government in 1936. It's often called the Stalin Constitution. And the Stalin Constitution called for secret and competitive elections, universal secret competitive elections. It foresaw nominations of candidates for the government, for the Soviets, on various levels, who are not from the Communist Party. and Stalin and some of his supporters argued strongly for this.

But it never happened. Stalin was unable to win the Central Committee. There's some evidence that he was unable to even win the Politburo, which was this much smaller leading group, to that position. Now I'm not suggesting that that that would have been a good idea or a bad idea. But it was Stalin's idea and he did not manage to win that in the in the Party.

Also at the February-March 1937 Central Committee meeting Stalin announced that there would be political classes. Stalin thought that the problem with the Soviet Communist Party was that people didn't understand Marxism-Leninism. The leaders, the Party leadership, did not understand Marxism, and they needed to do this. So Stalin announced that there were going to be schools, there were going to be classes in Moscow and that Party leaders on all levels would go, in shifts obviously, to Moscow to take these courses. And in the meanwhile they needed to appoint some people to take their places while they were gone, to perform their Party functions in their localities while they themselves were at these classes in Moscow. And he [Stalin] made a big point of this in his speech in March 1937.

And these classes never took place. Clearly the Party leaders on all levels did not want to do this. We don't know exactly the details of how that played out, but the classes never took place. One could speculate that these Party leaders did not want to abandon their leadership posts and turn them over to other people and go to Moscow for months at a time to study. Perhaps they thought that by the time they finished their studies they wouldn't be needed anymore. They would lose those posts.

And you could speculate that that was the same thing with the idea of elections. Stalin even said in his famous interview in 1935 with Roy Howard of the Scripps-Howard newspaper chain that it would be good for the Communist Party if some non-communist candidates who ran against communist candidates were elected [and] Communist Party members defeated, because that would be demonstration that they had not done good communist work, that would help them to improve their work.

So Stalin did not get his own way and was met with opposition even as early as the mid-‘30s. But this is opposition from people who were not Trotskyite or right-wing conspirators, much less Nazi and Japanese spies. These were people who were loyal Stalinist Bolsheviks who just did not agree with these policies that Stalin advocated.

So Stalin didn't get his way. And this tendency clearly got stronger as time went on. So that by the time we get to the postwar period, the last few years of Stalin's life, I think it's clear that Stalin was isolated within the Party.

In October 1952 there was the 19th Party Congress. This is the last congress which took place when Stalin was still alive. And the theme of the 19th Party Congress was basically: Forward to communism, forward to the next stage towards building communism. The text that everyone referred to and read was Stalin's last book, *Economic Problems Of Socialism in the USSR*. It was referred to many times. It sort of marked this next stage of progress towards communism.

Then a central committee meeting was held right after the congress, also in October 1952. And evidently at Stalin's insistence the structure of the Party leadership was was reorganized.

And -- to make a long story short -- Stalin dies in March 1953 and within a very short period of time Stalin's book basically disappears off the shelves. No one refers to it anymore. No one refers to the resolutions passed at the 19th Party Congress anymore. The new Party program and the changes in the leadership of the Party were simply ignored. So clearly the initiatives that were supported by Stalin were not supported by the leadership. And this is more demonstration that Stalin was politically isolated within the Party by the time he died and evidently for quite a number of years before

that.

NP : Yeah, I have to say because one of the things I wanted to do is just read around myself and another book I picked up again partly in preparation for this interview was a book of letters from Stalin to Molotov. I thought well I'd have to get it the other way. And this theme of Stalin kind of being a little bit isolated within the Party I think comes through in some of those letters. There's one point where Molotov wants to take a holiday. He was like, I want to take six weeks off. And Stalin like, you can't leave Moscow for six weeks because you can't leave Kaganovich, you know, iron Lazar, which in any mainstream history book is known as like Stalin's like trusted henchman, you know, you can't leave him in Moscow on his own for six weeks.

So it was clear that even people who you think were well trusted, in Stalin's circle, he clearly didn't trust him enough to leave him alone without Molotov for 6 weeks.

There's another thing that struck me reading that which is that Stalin is complaining about Rykov. As early as the as the mid '20s. And he's constantly writing letters saying lik,e we're still going to leave this guy Rykov there. He's up to something. And I was checking it. It literally took him 10 years. I was like, "What happened to Rykov?" Oh, yeah.

They put him in charge of telecoms until 1936. I was like, "Well, what I'm saying is this doesn't seem like the totalitarian dictator." You know, it wouldn't have taken like any, I don't know, Saddam Hussein or something, it wouldn't have taken him 10 years to work an enemy out of the Party. You know what I mean? So that struck me, reading that.

In the interest of time, I want to get on to the one thing that everybody says. If you say the word Stalin to anybody, like I mentioned, like I started reading these books on Stalin. I said to my wife, "[Tell me] one thing about Stalin." And her immediate response was, "Oh, well, he killed 30 million people." I mean, I've seen figures as high as 60 million people bandied need about. I think Robert Conquest had it at 20 million people. Yes. So my question to you is what is the real number and what embellishments have been made by mainstream historians over the years.

GF: Well just just one word about Stalin. Stalin was not a dictator.

I've given you a couple of examples where he didn't get his own way and there are others.

When Stalin died the American CIA actually issued a report which has since been published. I mean, you can now read it. It's been declassified. And the CIA's conclusion was, Don't expect any big changes. There's always been collective leadership in the Soviet Union, and they'll continue to be collective leadership. This business of Stalin being, you know, all powerful has never been true.

So there's lots of evidence that Stalin was not a dictator. Nobody ever said about Hitler for example, who was certainly a dictator, that Hitler was stopped from doing what he wanted to do by the leadership of the Nazi Party or something like that. Hitler was a dictator. What he said goes. That was not the case with Stalin. But Stalin is called a dictator because “dictator” is bad. We want to call Stalin bad things. So let's call him a dictator.

Interestingly enough, in in the second volume of his projected three volume biography of Stalin Stephen Kotkin, who until recently was a full professor at Princetonbut has now gone full-time to the Hoover Institution in Stanford, California, the Hoover Institution being the largest and best funded anti-communist research center in the world. Stephen Kotkin starts off his book, volume two, by saying Stalin was a “tyrant” and then later on saying words to that effect. He never actually calls Stalin a dictator. He calls him a tyrant. It's not clear what a “tyrant” is. But in any case, Stalin was not a dictator. That's part of the Anti- Stalin Paradigm. You can't say that. All right? it's not considered appropriate to say that.
And you've asked another interesting question is how many people did Stalin kill? And I think the answer is, zero. Stalin didn't kill anybody. if you look at the periods of time or the incidents which those who say Stalin was a mass murderer site you'll see that this charge melts away.

Some years ago I wrote a book called *Blood Lies*, which is a response to this very popular and very dishonest book by Yale historian Timothy Snyder, who wrote a book called *Bloodlands. Europe Between Hitler and Stalin*, where Snyder makes all kinds of outrageous accusations against Stalin.

if you're going to come up with a figure -- well you can't come up with a figure like 20 million. Snyder who is completely dishonest and also not a historian of the Soviet Union so he knows very little about it, he's copying what other scholars have said, he comes up with some number like eight or 10 million but he doesn't really even justify that.

If you're going to come up with any kind of large number you have to include as Stalin's victims the people who died during the 1932-1933 famine. So, there's been very good scholarship on the 1932-1933 famine, and it's very clear that not only not was Stalin not responsible for it, the Communist Party was not responsible for it. And once they figured out that they were facing a very widespread famine they instituted all kinds of efforts to send aid to the famine-stricken areas of Ukraine, Russia and Kazakhstan to alleviate the famine. There's excellent research on this by Professor Mark Tauger of West Virginia University. Most if not all of his research is available here and there online, on the internet. It's wonderful stuff I have summarized it in two chapters of my book *Blood Lies* and then again in the first chapter of my book *Stalin Waiting For ... the Truth* which is a critique of Stephen Kotkin's volume two. But Tauger has continued since then to do yet more research.

-The End-